



รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา แก้วเทพ, ภาพลักษณ์ของผู้หญิงในสื่อมวลชน, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

ขวัญเรือน กิติวัฒน์, สื่อมวลชนกับการสร้างความเป็นจริงในสังคม, วารสารนิเทศศาสตร์ ปีที่ 8 ฉบับภาคการศึกษาต้น, 2530.

ศีกฤทธิ ปราโมช, ม.ร.ว., ชนข้างชนแผนฉบับอ่านใหม่, กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยามรัฐ, 2532.

-----, "ชอยสวนพล", สยามรัฐรายวัน, 7 พ.ย. 2533.

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, "ลาว: 16 ปีหลังการปฏิวัติ", สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, ปีที่ 38 ฉบับที่ 5. ทวีศิลป์ สืบวัฒนะ, "การรับรู้เรื่องลาวในพงศาวดารและแบบเรียนไทย", สังคมศาสตร์ปริทัศน์, ก.ค.-ธ.ค., 2535.

นิธิ เอียวศรีวงศ์, ปากไก่และใบเรือ, กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การพิมพ์, 2537.

บุญเกิด สังสมลัก, ความสัมพันธ์ไทย-ลาว กับแนวทางความร่วมมือในการศึกษาวิจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม, เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "แนวทางการวิจัยลาวศึกษาในประเทศไทย, กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2537.

ปรมะ สตะเวทิน, ประชาชาติและการโฆษณาชวนเชื่อ, เอกสารประกอบการสอน, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงเพชร สุรัตนวิกุล และ สัทธา เพชรมณี, ความคิดเห็นของนักเรียนประถมศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการปลูกฝังความรักชาติ, กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2521.

มานะ มาลาเพชร, "ลาว", เอเชียรายปี2533/1990, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

-----, "ลาว", เอเชียรายปี2534/1991, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

- วีรัชต์ แสงดาวฉาย, ภาพพจน์ของพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ในหนังสือพิมพ์ไทย, วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ศิริชัย ศิริกายะและกาญจนา แก้วเทพ, ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน: Mass Communication Theory
ของ เดนิส แมคเคลวล, ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, :
193-196.
- เสถียร เขยประทับ, การสื่อสารกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในประเทศไทย, กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- สุรัชย์ ศิริไกร, "ลาว", เอเชียรายปี2528/1985, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- , "ลาว", เอเชียรายปี2529/1986, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- , "ลาว", เอเชียรายปี2530/1987, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- , "ลาว", เอเชียรายปี2531/1988, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- , "ลาว", เอเชียรายปี2532/1989, กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- อัจฉราพร กมลพิสมัย, อุดมการณ์ชาตินิยมของผู้นำไทย: เอกสารประกอบการสัมมนา "สองศตวรรษ
รัตนโกสินทร์: ความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทย", กรุงเทพมหานคร: สถาบันไทยคดีศึกษา
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2525.
- "ความสัมพันธ์ไทยลาวบนบรรทัดประวัติศาสตร์", สยามโพสต์, 3 เมษายน 2537.
- "ธารสัมพันธ์ไทยลาว", สยามโพสต์, 3 เมษายน 2537.
- "จินตนาการใหม่: หนทางสู่ฝันที่เป็นจริงของลาว?", สรุปข่าวธุรกิจ(1-15 เม.ย. 32).
- "ลาว: การปฏิรูปเศรษฐกิจและความสัมพันธ์กับต่างประเทศ", สรุปข่าวธุรกิจ (16-30 ก.ย.33).

ภาษาอังกฤษ

- Boorstin, Daniel J., The Image, New York: 1973.
- Boulding, Kenneth E., The Image, Ann Arbor: University of Michigan Press, 1961.
- Bramlett-Solomon, Sharon and Willson, Vanessa, "Images of the Elderly in Life and Ebony, 1978-1987", Journalism Quarterly, Spring, 1989.
- Dijk, Teun A. Van, Racism and the Press, London: Routledge, 1991.
- Herman, Edward S. and Chomsky, Noam, Manufacturing Consent: the Political Economy of the Mass Media, London: Vintage, 1994.
- Macbride, Sean and others, Many Voices, one world, New York: the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, 1980.
- Mcquail, Denis, Media Performance, London: SAGE Publication, 1992.
- Merrill, John C., "The Problem of National Image", global journalism: A Survey of the Mass Media, New York 1983:9
- Montgomery, Louise F., "Image of the United States in the Latin American Press", Journalism Quarterly, Fall 1988.
- Perry, David K., News Reading, Knowledge About, and Attitude Toward Foreign Countries, Journalism Quarterly, Summer, 1990, p. 353.
- Robinson, Claude and Barlow, Walter, "Image", Public Relation Journal [September:1959] .
- Roediger, Henry L. and group, Psychology, Toronto: Little & Brown Company, 1984, p. 573-574.
- Shrank, Jeffery, Understanding Mass Media, Lincolnwood: National Textbook Company, 1988.
- Stang, David J., Introduction to Social Psychology, California: Library of Congress Cataloging in Publication Data, 1981.

- Tan, Alexis S. and Suarchavarat, Kultida, "American TV and Social Stereotypes of Americanin Thailand", Journalism Quarterly ,Fall 1988.
- Traber, Michael and Davies, Ann, "Ethnic of War Report", Media Development ,special issue: october 1991.
- Zahaaropoulos, Thimios, "The Image of the U.S. in The Greek Press", Journalism Quaterly, Spring 1989.
-

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสำรวจสภาพลักษณะของสาวเนหนังสีอิมพ์ไทย

แบบสำรวจรหัสเรื่องภาพลักษณ์ของลาว

ลำดับที่.....

- ___ 1. หนังสือพิมพ์ ไทยรัฐ สยามรัฐ
- ___ 2. ฉบับประจำวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....
- ___ 3. รูปแบบของการนำเสนอ
 ข่าว บทความ บทบรรณาธิการ คอลัมน์ สารคดี รายงาน อื่น ๆ คือ.....
- ___ 4. ตำแหน่งของชิ้นงาน หน้าแรก หน้าใน
- ___ 5. ขนาดของ พาดหัว หัวเรื่อง คอลัมน์นี้
- ___ 6. Key word ของ พาดหัว หัวเรื่อง
- ___ 7. ประเภทของข่าว การเมือง การทหาร ความสัมพันธ์ต่างประเทศ เศรษฐกิจ กีฬา บันเทิง
 สาธารณสุข บห.สังคม การศึกษา การเกษตร วัฒนธรรม สตรี อื่น ๆ
- ___ 8. ประเด็นข่าว(เช่น การช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ, ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ, การอพยพ, การพัฒนา, การรับความช่วยเหลือ, ความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง, การสงคราม ฯลฯ).....
- ___ 9. ข้อเขียน ตั้งใจเย้ยถึง พาดพิงถึง
 บุคคล คือ..... ตำแหน่ง..... อาชีพ..... เพศ..... วัย..... บทบาทในข่าว.....
 กลุ่มบุคคล คือ..... บทบาทในข่าว.....
 องค์กร คือ..... บทบาทในข่าว.....
 ประชาชนลาวโดยรวม..... บทบาทในข่าว.....
 ประเทศลาวโดยรวม..... บทบาทในข่าว.....
- ___ 10. ใคร เป็นแหล่งข่าว สำนักข่าว.....ชาติ.....
 คนลาว คือ..... คนไทย คือ..... คนต่างชาติ.....คือ.....
- ___ 11. ภาพลักษณ์ของชาวลาวและประเทศลาว กลาง (ไม่ให้เห็นภาพลักษณ์ใด ๆ)
 บวก คือ(จริงใจ, ซื่อสัตย์, ฉลาด, เป็นผู้นำ, ให้ความช่วยเหลือ, ให้ความร่วมมือ, สุภาพ, ฯลฯ).....
 ลบ คือ(กระหายสงคราม, เหน็ดเหนื่อย, เห็นแก่ตัว, ไร้เหตุผล, กลับกลอก, เพด็จการ, ล้าหลัง).....
- ___ 12. ความรู้สึกของนสพ. ไทยต่อลาว(ลงสาร เห็นใจ, โกรธ, เกลียด, ชื่นชม, ชอบ, เจ็บ ๆ, ฯลฯ).....
- ___ 13. สมญา, adjective ของลาวในข่าว
- ___ 14. ประเด็น, ข้อความเกี่ยวกับ(racism ชื่อนั่น, สัญลักษณ์).....
- ___ 15. ข้อสังเกต

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างข่าวเกี่ยวกับลาวในหนังสือพิมพ์ไทย

รัฐบาลแถลงการณ์ อึดลาวหนักบิตพลิวเ



“เปรม” รัคาคญสึสะหวาด บอกปิดเขามา
เผาศพไม่ใช่มาเจรจา “ประสงค์” ใต้ลาวไม่จริงใจ
ให้นำคณะของลาวไปเที่ยวงานฉลองชัยชนะ
ทำวสุรนาวิจะารู้จักคนไทยมากขึ้น นะะเจรจา
กับค่ายคอมมิวนิสต์ต้องเข้มแข็งอย่าอ่อนแอ ดิง
ทุกฝ่ายอย่าเดินตามลาว รัฐบาลไทยแถลงการณ์
ชี้แจงข้อเท็จจริง อึดลาวบิตพลิวเจรจา

น.ต. ประสงค์
สุนศิริ เลขานุการนายกรัฐ-
มนตรี ให้สัมภาษณ์เมื่อ
เช้าวันที่ 22 มี.ค. เกี่ยว

กับการเจรจาไทย-ลาว
ว่า พูดได้อย่างเดียวว่า
การเจรจาใด ๆ กับประ-
เทศที่มีลัทธิคอมมิวนิสต์

นั้น ไม่ว่าจะประเทศ
ใดก็ตาม เราจะต้องตั้ง
อยู่ในพื้นฐาน 2 อย่าง
(อ่านต่อหน้า 2)

รัฐบาล

ขอให้เชื่อว่าไทยไม่ได้พลัดพ้อต่างกับประเทศที่เคยเป็นเมืองขึ้นเขาอย่างเด็ดขาด เพราะเราเป็นประเทศที่มีความฉลาดในการรักษาเอกราชและอธิปไตยตลอดเวลา ขอให้เชื่อว่าผู้นำไทยมีความฉลาดและเกียรติภูมิพอ ไม่มีใครทำอะไรเราได้ อย่าดูถูกคนไทยกันเอง"

วุฒิสภานโยบายสุขภาพ

ผู้สื่อข่าวถามว่าเรื่องนี้จะต้องให้ศาลโลกเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดหรือไม่ นายอุกฤษตอบว่า ศาลโลกเป็นที่ซึ่งสุดท้ายที่ตัดสินเรื่องระดับข้อพิพาทเสียก่อน หากไม่ได้ตามนั้นจึงค่อยถึงศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ ขณะนี้เราควรให้ความสำคัญที่ประเทศคู่กรณีมากกว่า เชื่อว่าเรื่องนี้คงไม่เป็นไปขนาดนั้น เพราะทุกอย่างมีชัดเจนตามสนธิสัญญาและพิธีสารต่อท้ายอยู่แล้ว

ผู้สื่อข่าวถามว่าเป็นไปได้หรือไม่ว่าลาวหวังผลให้สภา ไม่ยอมรับกระทรวงการต่างประเทศ นายอุกฤษตอบว่า ลาวจะเดินอุบายอย่างไรก็ตาม แต่คนไทยรู้ทันคนไทยฉลาดกว่าลูกเล่นก็เยอะ แต่ไม่ป่วนปาม แสดงออกเหมือนอย่าง พล.อ.สฤษดิ์หาวด์ ที่คุยกับคุณหญิงพันธุ์เครือของเจทูท ว่าลาวสามารถเอาชนะสหรัฐได้ เครื่องบิน 1,500 ลำ ก็ยิงตกหมด ถ้าไทยส่งไป 3,000 ลำก็ยิงตกหมด "มันมันเครื่องบินเล็กเต็ม หมอบอกเจอ พล.อ.สฤษดิ์หาวด์จริง ๆ"

ผู้สื่อข่าวถามว่า พล.อ.สฤษดิ์หาวด์กำลังจะนายอุกฤษกล่าวว่า แต่เราไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเขา แม้ว่า วุฒิสมาชิกจะมีความสนใจ หรือบางคนก็เคยไปสูรบนมาแล้ว เพียงแต่เราไม่อยากพูดแต่มีการปรึกษากันมาตลอด เพียงแต่ไม่ทำอะไรเป็นข่าวครึกโครมอย่าง ส.ส. ที่ต้องแสดงออกเพราะเป็นหน้าที่

ผู้สื่อข่าวถามว่าที่ผ่านมาลาวจริงใจหรือไม่ นายอุกฤษตอบว่า อย่าลืมว่าขณะนี้ลาวอยู่ในการปกครองของใคร มีอิสระหรือไม่ หรือต้องพึ่งพิงปัญหาจากประเทศที่สาม ที่บอกวาระหว่างเราที่เองที่นั่นกันเข้าใจกัน แต่ก็ตัดสินใจเองไม่ได้ ซึ่งเรื่องนั้นต้องเห็นใจเขา ดังนั้น ไม่ว่า จะส่งคณะใดมาเจรจาก็ลำบาก เราต้องดูว่ากำลังพูดกับคนที่มีความพยายามจริงหรือไม่ ไม่เช่นนั้นก็สนทนากันไว้กันไป หากเขมรถูกวางคดลงแล้ว หากเขมรถูกบีบไม่ได้อีกก็เป็นเรื่องตกลงไป

แปรมยาสีเสหวาดมาเผาศพ

พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรีตอบข้อซักถามผู้สื่อข่าวภายหลังการประชุมครม.ว่า การประชุมวันนี้เป็นการแถลงเรื่องที่ว่าทำอะไรมาบ้าง ขึ้นตอนเป็นอย่างไรให้รัฐมนตรีได้ทราบ ผู้สื่อข่าวถามถึงเรื่องการเจรจากับลาวว่าหากลาวปฏิเสธจะมีการทบทวนข้อเสนอใหม่หรือไม่ พล.อ.เปรมกล่าวว่า ต้องรอให้ถึงขั้นตอนนั้นเสียก่อน สำหรับในเรื่อง พล.อ.ชาลิตจะพบกับ พล.อ.สฤษดิ์หาวด์นั้น จะไม่ได้พบ "ถ้าไม่ถึงเอาเรื่องนี้มาพูดกันบ่อยจึง เขามาเผาศพ เขาจะพูดอะไรก็เรื่องของเขา แต่เราจะไม่พูดเรื่องอะไรกันเลย"

กระทรวงต่างประเทศรายงานผลเจรจาต่อกรม.

นายมีชัย วีระไวทยะ โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแถลงว่าก่อนเข้าสู่การประชุมครม.เช้าวันนี้ (22 มี.ค.) เจ้าหน้าที่จากกระทรวงการต่างประเทศประกอบด้วย ปลัดกระทรวงฯ อธิบดีกรมการเมือง รองอธิบดีกรมสนธิสัญญา และเจ้าหน้าที่จากการแผนที่ทหารได้มาชี้แจงให้ ครม.ทราบเกี่ยวกับการเจรจาระหว่าง 2 ระหว่างไทย-ลาว ที่เวียงจันทน์ ซึ่งครม.และนายกรัฐมนตรีก็ได้ซักถามจนเป็นที่พอใจ

นายมีชัย กล่าวว่า ในตอนหนึ่งเจ้าหน้าที่ได้เล่าบรรยากาศการประชุมที่เวียงจันทน์ว่า ลาวได้ยื่นหนังสือพิมพ์ที่ไทยบางฉบับว่าลงข้อความสนับสนุนลาว ซึ่งไทยก็ชี้แจงว่าจะใช้หนังสือพิมพ์ที่เป็นข้ออ้างไม่ได้ เพราะหนังสือพิมพ์ที่ไทยเป็นตัวของตัวเอง ถ้าลาวต้องการเช่นนั้น เราจะสามารถอ้างได้โดยอ้างกอดัมน์ขอสวนพลูของ ม.ร.ว.

กิดฤทธิ์ ปราโมช ที่เขียนลงในหนังสือพิมพ์สยามรัฐ และเสนอความเห็นให้ไทยไปเจรจาวีเจงจันทน์ได้เช่นกัน ซึ่งจากการที่กระทรวงการต่างประเทศได้เสนอทั้งแผนที่และเอกสารต่าง ๆ ก็เป็นที่หนักแน่นว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นของไทย และจะรอคำตอบว่าลาวจะเอาอย่างไร

คุณหญิงพันธุ์เครือ ขงเจทูท เปิดเผยภายหลังเดินทางถึงกรุงเทพฯ เมื่อสายวันเดียวกันว่า ลาวต้อนรับดี แต่แม่บ้านของลาวที่เคียบอกว่าจะมากับคณะของคุณไม่สามารภมาได้ เพราะติดธุรกิจ จะมาอีกในช่วงสงกรานต์ สำหรับคณะของ พล.อ.สฤษดิ์หาวด์ ที่มีประมาณ 6-7 นาย จะเดินทางจากกรุงเวียงจันทน์ เวลา 08.30 น.

นายสาโรจน์ ชวนะวีริช อธิบดีกรมสารนิเทศกระทรวงการต่างประเทศเปิดเผยว่า ตามที่กระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือถึง นายอุกฤษ มงคลนาวิน ประธานรัฐสภาและ นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อไปชี้แจงกรณีปัญหาไทย-ลาว เมื่อต้นเดือนนี้ ปรากฏว่าต้องเลื่อนออกไปนั้น ขณะนี้ได้กำหนดจะไปชี้แจงแล้วในวันที่ 24 มี.ค.นี้ เวลา 09.00 น.

นายสาโรจน์กล่าวว่า ผู้ที่จะไปชี้แจงต่อกรมการต่างประเทศ กรมการอาหารของสภาผู้แทนราษฎร ได้แก่ ม.ร.ว.เกษมสโมสโร เกษมศรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีเจ้าหน้าที่ระดับสูงจากกรมการเมือง กรมสนธิสัญญาและกรมสารนิเทศ เป็นต้น

นายสาโรจน์กล่าวถึงกรณีพิพาทเวียงจันทน์ออกอากาศเมื่อวันที่ 21 มี.ค. กล่าวโจมตีไทยว่าไม่มีความจริงใจในการเจรจากรอบสองที่ผ่านมา และได้กล่าวพาดพิงถึงนายสาโรจน์ว่า เป็นบุคคลที่ไม่เหมาะสมทางด้านกรทูต ขาดสติปัญญาและมีมารยาทอันไร้เดียงสาว่า ตนขอกล่าวกรณีเพียง 3 ประเด็น

ประเด็นแรก คนคิดแบบ น.ค.ประสงค์ คือมีอะไรก็ให้เขาพูดไป อยากจะพูดอะไรก็เชิญตามสบาย อยากจะให้พูดให้มากจะได้เห็นถึงเนื้อในความคิดของเขามากขึ้น

ประเด็นที่สอง คนไม่ทราบว่ามีพิพาทเวียงจันทน์ ไกรธแดนอะไรคนมาถึงขนาดนั้น ในเมื่อท่านพาทองพมมาหาฯ รักษาการอธิบดีกรมข่าว กระทรวงการต่างประเทศลาวเอง ซึ่งหลังจากเสร็จสิ้นการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 18 มี.ค. ที่เวียงจันทน์นั้น ก็ยังเดินเข้ามาใกล้ข่าวของโทษคนว่าเป็นความเข้าใจผิด นึกว่าไม่มีการแถลงข่าวร่วม

ประเด็นที่สาม ลาวจะว่าอะไรก็ไป คนไม่โกรธที่เข้าไปก็ทำตามหน้าที่ แต่ถ้าเหตุการณ์ที่ตนเองเกิดขึ้นอีก คือ เหตุการณ์ที่ตกลงอย่างหนึ่งแต่ที่ออกอย่างหนึ่ง คนก็ต้องทำอย่างนี้อีกถ้าเป็นการรักษาผลประโยชน์ประเทศไทย

รัฐบาลไทยออกแถลงการณ์

เวลา 19.00 น. สถานีวิทยุกรรมประชาสัมพันธ์ ออกอากาศถ่ายทอดสดสถานีวิทยุทั่วประเทศว่า การเจรจาทิศทางเมืองระหว่างผู้แทนรัฐบาลไทย-ลาว เกี่ยวกับปัญหาชายแดนบริเวณบ้านร่มเกล้า ครั้งล่าสุดที่กรุงเวียงจันทน์ ระหว่างวันที่ 17-18 มีนาคมที่ผ่านมา นั้นยังมีการเสนอข่าวในลักษณะที่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงบางประการ กรมประชาสัมพันธ์จึงขอชี้แจงดังต่อไปนี้

ในการเจรจาดังนี้ คณะผู้แทนรัฐบาลไทยยึดถือเอาสนธิสัญญาสยาม-ฝรั่งเศส ค.ศ. 1907 และแผนที่ที่เกี่ยวข้องเป็นพื้นฐานในการเจรจา ซึ่งหลักการดังกล่าว นายกรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศต่างยอมรับอยู่แล้ว แต่ผู้แทนฝ่ายลาว กลับบิดพลิ้วโดยการเลือกใช้ข้อความในสนธิสัญญาบางส่วน และพยายามตัดทอนแผนที่ดังกล่าว ซึ่งลาวเองเคยใช้แผนที่ฉบับนี้อ้างอิงในสหประชาชาติเกี่ยวกับกรณี 3 หมู่บ้านเมื่อ 3 ปีที่ผ่านมา แต่ในการเจรจาดังนี้ลาวกลับเลือกใช้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งไม่มีผลผูกพันทางกฎหมายมาใช้ในการเจรจาโดยตลอด

การเจรจาระหว่างผู้แทนรัฐบาลไทย-ลาว ในครั้งที่สองนี้ยังคงยึดอยู่ในขั้นตอนการแก้ปัญหาบ้านร่มเกล้า ซึ่งยอมไม่ได้ที่จะให้ลาวข้ามขั้นตอนที่ให้คณะผู้แทนรัฐบาลทั้งสองประเทศเป็นผู้ตัดสินชี้ขาดเกี่ยวกับเส้นแบ่งเขตแดน เพราะคณะผู้แทนรัฐบาลในการเจรจาดัง

สัญญาสยาม-ฝรั่งเศส ค.ศ. 1907 และแผนที่ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมาย แต่ฝ่ายลาวกลับบ่ายเบี่ยง เป็นเหตุให้กาเจรจาไม่บรรลุผล

ย้ายคนไทยยังต้องการเป็นมิตรกับคนลาว

อย่างไรก็ดี รัฐบาลไทยไม่ได้ทิ้งความพยายามจะแก้ไขปัญหา โดยได้เสนอหนังสือ 2 ฉบับ ได้แก่ หนังสือขอให้จัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจเขตแดนไทย-ลาว เพื่อทำหน้าที่สำรวจและปักปันเขตแดน ซึ่งมี พล.อ.สุนทร คงสมพงษ์ เสนาธิการทหารเป็นประธานคณะกรรมการ ทั้งนี้ไทยเสนอให้มีการสำรวจเขตแดนตลอดแนวไทย-ลาว แต่หากลาวจะกระทำเป็นจุดก็สามารถดำเนินการได้ และหนังสือฉบับที่สองเสนอให้มีการรื้อฟื้นคณะกรรมการร่วมมือไทย-ลาว โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานและผู้บัญชาการทหารบกเป็นรองประธาน ข้อเสนอของไทยทั้งสองไทยกำลังรอคำตอบของฝ่ายลาวอยู่

รัฐบาลไทย ขอชี้แจงว่า ปัญหาข้อขัดแย้งระหว่างประเทศต่าง ๆ ในโลกเป็นเรื่องที่จะยุติได้ยาก ยิ่งเป็นเรื่องที่กระทบต่ออธิปไตยในดินแดนแล้วยิ่งเป็นเรื่องยากที่จะตกลงได้อย่างรวดเร็ว แต่การขัดแย้งที่ไม่มีให้มีการไต่ถามถึงการแก้ปัญหาเป็นสิ่งที่ถูกต้องและควรรักษาไว้ รัฐบาลไทยนั้นพร้อมเสมอที่จะให้มีการเจรจาระหว่างประเทศทั้งสอง แม้ว่าจะต้องใช้เวลาที่ยังคงติดตาม แต่ในที่สุดประชาชนในโลกจะเป็นผู้ตัดสินว่าฝ่ายใดที่แสดงความจริงใจในการแก้ไขปัญหาบนพื้นฐานที่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนคนไทยทุกคนก็พร้อมที่จะเป็นมิตรกับประชาชนลาว ต้องการที่จะให้แม่น้ำโขงเป็นแม่น้ำแห่งสันติภาพระหว่างไทย-ลาวอย่างแท้จริง

สิทธิระบุนลาวใช้สงครามเย็น

พล.อ.สิทธิ จิโรจน์ อธิบดีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กล่าวในการอภิปรายเรื่องบ้านร่มเกล้า ซึ่งจัดโดยชมรมมิตรพลังใหม่ ที่โรงแรมอมรินทร์เรียด ว่า ปัญหาบ้านร่มเกล้าเป็นเรื่องที่จะต้องให้ความหนักแน่นในกาแก้ปัญหา เพราะขณะนี้ฝ่ายลาวได้ใช้จิตวิทยาหรือสงครามเย็น จึงขอให้เราอย่าพูดเสียก่อน แต่เราต้องเตรียมตัวเอาไว้ เพื่อว่าหากมีการเผชิญหน้ากันขึ้นมาอีก

พล.อ.สิทธิกล่าวว่า การเจรจาดังล่าสุดยังไม่สามารถหาข้อยุติได้ คนวิเคราะห์ว่า สาเหตุที่ลาวทำไปเรื่องขัดข้องไปเพราะต้องการถ่วงเวลาเพื่อให้ทหารแตกแยกกับกระทรวงการต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็ทางฝ่ายลาวได้ออกแถลงการณ์แต่เพียงฝ่ายเดียวเป็นการบิดเบือนทางทางการเมืองอย่างยิ่ง การเจรจาโดยฝ่ายทหารเป็นผู้เริ่มต้นนั้นเป็นสิ่งดีแล้ว เพราะเป็นการทางนำไปสู่การแก้ปัญหาทางการเมือง ที่สำคัญที่สุดคือการยุติการสู้รบ ซึ่งดูเหมือนว่าฝ่ายลาวได้เริ่มต้นงให้ยุติก่อน คนเชื่อว่าจะต้องมีบุคคลอยู่หลังฉากในเรื่อง ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้ทหารเข้าไปเจรจาก่อน คนไม่คิดว่าทหารจะดำเนินการกระทรวงการต่างประเทศ

พล.อ.สิทธิกล่าวว่า สาเหตุของการสู้รบ คนไม่ทราบว่ามีมาจากอะไรแน่ มีแค่ข่าวลือว่ามาจากเรือการทำไม้ ซึ่งดูเหมือนว่าทางทหารจะเป็นผู้พูดฝ่ายเดียว ยังไม่ได้พูด แต่หลังฉากนั้น ทางองค์การอสาหกรรมป่าไม้ (ออป.) ก็มีการชักลากออกมาถูกคุกคามกฎหมาย ซึ่งได้ความว่าผู้ตัดไม้ก็คือชาวบ้าน โดยเฉพาะชาวม้ง แต่คนไม่เชื่อว่าจะมีแค่นี้ คิดว่าจะต้องมีชาวอื่นอยู่อีก

“ชาติชาย” และผู้นำลาวสร้างประวัติศาสตร์การเมืองระหว่าง
 ะเทศ ร่วมกันทำบุญที่วัดพระธาตุพนมวรวิหาร เพื่อกระชับไมตรี
 หว่างสองประเทศ ท้าวโกสอนย่า แม้ภูเขาจะเคลื่อนที่ แม่น้ำโขง
 เหือดแห้ง แต่มิตรภาพไทย-ลาวแน่นแฟ้นทั่วฟ้าดินสลาย เผย
 พยายามสนองตอบให้สองประเทศได้รับผลประโยชน์ ทั้ง
 องความสงบและเศรษฐกิจ ระบุการแก้ปัญหาที่พหุชาติต้องมี

ต่อไปเรื่อยๆ อย่าหยุดยั้ง หาก
 จิม 2 ไม่สำเร็จก็ต้องมี จิม 3
 ต่อไปจนกว่าจะแก้ไขได้ ชี้ปัญหา
 เขมรเป็นขบวนการไฟสันติภาพ
 จะตกรางไม่ได้ ชาติชายเผยลาว



พล.อ.ชาวลิต

รับปากให้สร้าง
 สะพานเชื่อม
 สัมพันธ์แห่ง
 ที่สองได้ ส่วน
 สมาคมมิตร-
 ภาพไทย-ลาว

(อ่านต่อหน้า 2)

“ชาติชาย-ไกสอน”

กำหนดให้ “วงศ์ พลนิกร” เป็นนายกสมาคมและให้ อินทรีย์ บางเขน “เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์” เป็นประธานที่ปรึกษา

เมื่อเวลา 07.30 น. วันที่ 17 ก.พ. พล.อ. ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี และคุณหญิง บุญเรือน ชุณหะวัณ ภริยาและคณะเดินทางโดย เครื่องบิน 130 จากท่าอากาศยานทหารไปถึงยัง สนามบิน จังหวัดนครพนม จากนั้นเดินทางต่อไปยังโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช เพื่อรอรับนาย ไกสอน พมวิหาน นายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และภริยา พร้อมคณะ ซึ่งเดินทางมาถึงเมื่อเวลา 10.15 น. จากนั้นนายกรัฐมนตรี ได้นำท้าวไกสอนขึ้นรถไปยังวัดพระธาตุพนมวรวิหาร โดยนายท้าวทั้ง 2 จุดรูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย นำ ขบวนแห่กองบุญเดินทักษิณเวียนขวารอบพระอุโบสถ ต่อมาถวายภัตตาหารเพล หลังจากนั้นผู้ว่าราชการ จังหวัดนครพนมกล่าวรายงาน

พล.อ.ชาติชายกล่าวเปิดงานว่า ตนรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้มาเปิดงานนมัสการพระธาตุพนมร่วมกับนายไกสอน พมวิหาน นายกรัฐมนตรีของลาว และพระธาตุพนมเป็นปูชนียสถานที่สำคัญของประเทศ เป็นศูนย์รวมของประชาชนไทย-ลาว แต่ละปีมีผู้มา กราบไหว้ นับแสนคน การที่ประชาชนไทย-ลาว

มาร่วมทำบุญนี้ถือเป็นสัญลักษณ์ของมิตรภาพไทย-ลาว โดยเฉพาะปีนี้นายไกสอนได้เดินทางมาร่วมถวายสักการะกับชาวไทยนับเป็นเกียรติและแสดงถึงความใกล้ชิด ความผูกพันของทั้ง 2 ประเทศ การจัดงานครั้งนี้เป็นการดำเนินงานโดยผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อให้ประชาชนชาวนครพนมได้มาสักการะกัน ดังนั้นตนขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์และองค์พระธาตุพนมได้อำนวยพรให้คณะจัดงาน และพี่น้องชาวไทย-ลาว รวมทั้งประชาชนไทย-ลาว และประชาชนที่มาร่วมงานทั้งหมด ให้มีความสุขความเจริญร่วมกัน

จากนั้นนายไกสอน พมวิหาน กล่าวว่า ตนและคณะมีความปิติยินดีที่ได้มานมัสการพระธาตุพนมร่วมกับ ขวพณฯ นายกรัฐมนตรี พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ รวมทั้งคุณหญิง และประชาชนชาวไทย ขอแสดงความสักการะอย่างยิ่งต่อเจ้าคณะและพระเถระ ตนขอฝากความเป็นพี่เป็นน้องและความสามัคคีถึงประชาชนชาวไทยทุกคน พระธาตุพนมเป็นปูชนียสถานเก่าแก่ องค์พระธาตุประกอบด้วยศิลปะอันงดงามของคนสมัยนั้น ดำเนินมาแล้วเป็นที่บรรพบุรุษบรรพบุรุษของพระพุทธเจ้า แม้ว่าประวัติศาสตร์อันยาวนานจะผันแปรอย่างไร แต่พระธาตุยังเป็นที่ยึดเหนี่ยวของประชาชนทั้ง 2 ประเทศ มาร่วมสักการะครั้งนี้เป็นนิมิตหมายอันดีของความสามัคคีของพี่น้องลาว-ไทย และพระธาตุนี้จะสักขีพยานถึงความรักของทั้งไทย-ลาว ที่จะไม่มีการปรับปรุงไม่ให้มีอะไรมาแตกแยกได้

นายไกสอนกล่าวต่อไปว่า ตนตั้งใจที่ได้ประกาศเปิดจุดผ่านแดนที่ อ.เมือง และอำเภอ นครพนม พร้อมทั้งก่อตั้งสมาคมมิตรภาพลาวและไทย-ลาว ซึ่งทั้ง 2 อย่างนี้เกิดจากแถลงการณ์ที่ตนและพล.อ.ชาติชาย ได้ทำกันไว้ที่ประเทศทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ เข้าใจกัน และพี่น้องกัน ซึ่งตนขอชมเชยอย่างมาก และขอให้สม ทั้ง 2 บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การเปิดจุดผ่าน นอกจากจะนำความเบิกบานมาให้ประชาชนไทยแล้ว ยังทำให้ทั้ง 2 ประเทศได้ไปมาหาสู่และค้ากันด้วย

นายไกสอน กล่าวด้วยว่า แถลงการณ์ของทั้ง 2 ประเทศนี้ได้มีการปรับปรุงเพิ่มขึ้นหลาย และจะตอบสนองผลประโยชน์ของทั้ง 2 ประเทศ และเพิ่มปริมาณการค้าขาย ที่สำคัญจะเพิ่มการค้าของไทยและลาวให้มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อภูมิภาคเอเชียนี้ด้วย หลังจากที่ทั้งสองนครอำนวยการประสานของต่างชาติ ทำให้ลาวได้เรียนรู้ถึงคุณค่าของสันติภาพและเอกราช อย่างไรก็ตาม ลาวได้จุดยืนที่ดีมาหลายครั้งแล้ว โดยเพิ่มความสัมพันธ์ของทั้ง 2 ประเทศ บนพื้นฐานการเคารพเอกราช



เบือสงคราม

นอกจากปัญหาด้านการคมนาคม ปัญหา ด้านการศึกษา ปัญหาด้านการลงทุนแล้ว หลังการเปลี่ยนแปลง ของลาวไม่นาน ลาวก็ประสบปัญหา การขาดแคลนสินค้าภายใน ประเทศขนาดหนัก

อันเนื่องมาจากการปิดพรมแดนของ ไทย

ลาวเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทะเล การติดต่อค้าขาย กับประเทศอื่น ๆ จะต้องผ่านไทยหรือไม่ก็เวียดนามเป็นทาง ผ่านสำหรับสินค้าขาเข้า และสินค้าขาออก

สินค้าภายในประเทศที่เป็นเครื่องอุปโภคบริโภค ใน ชีวิตประจำวันนั้นลาวแทบจะไม่ได้ผลิตอะไรออกมาสักเท่า ไหร่เลย

สินค้าออกของลาวส่วนใหญ่ก็เป็นวัตถุดิบ เป็นผลิต ผลทางการเกษตรซึ่งเมื่อไทยปิดพรมแดนเสียแล้ว ทางออก ของลาวก็มีอยู่แต่เวียดนามทางเดียว

เส้นทางที่จะออกเวียดนามนั้นเป็นเส้น ทางที่จะต้องเริ่มต้นกับที่สุวรรณเขต ตรงไป ทางทิศตะวันออกไปถึงชายแดนติดกับเวียดนาม แล้วต่อไปยังดานัง

เส้นทางนี้ยาวเพียง 200 กว่ากิโลเมตร เป็นเส้นทาง ที่เรียกกันว่าทางหมายเลข 9 แต่เป็นเส้นทางที่ลาวกำลังก่อสร้าง คิดว่าจะเสร็จสมบูรณ์ในปี 2531 นี้

เพราะฉะนั้นช่วงที่กำลังก่อสร้างและช่วงที่ไทยปิด พรมแดน จึงเป็นช่วงที่ลาวประสบความลำบากมากที่สุด

เพราะสินค้าอุปโภคบริโภค อย่างที่เราพูดกันว่าตั้งแต่ สากกระเบือยันเรือรบนั้น ปกติต้องส่งไปจากไทยเกือบจะ ทั้งสิ้น

เมื่อไม่มีสินค้าส่งจากไทย ลาวก็ไม่มีเงิน ทั้งเวียดนามและกัมพูชาด้วย

ภายหลังจากเปิดจุดผ่านแดนเพิ่มลดสินค้า ส่งไปจากประเทศไทยลง ปัจจุบันนี้สินค้าไทยก็หมด ในนครเวียงจันทน์

ตลาดสุวรรณเขต จำปาศักดิ์ และหัวเมือง ของลาวนั้นแทบจะดูไม่ออกเลยว่าเป็นตลาดไทยหรือ ลาว นี่ไม่นับหน้าตาที่ไม่ผิดแผกกันมากนักระหว่าง ไทย หากแต่ดูจากสินค้าที่วางขายอยู่ตามแผง ผงซัก ขยาสีฟัน ยาสระผม ถ่านไฟฉาย รองเท้า ถุงเท้า เสื้อผ้า ล้วนแล้วแต่เป็นสินค้าที่ส่งไปจากไทยทั้งสิ้น

“คูจักรยานโน่น ถ้าหากไทยขายให้ลาวตั้งแต่ กี่ร้อยมาแล้ว 10 ปี” ท่านพานทอง อธิบดีกรมศุลกากร ของลาวบอกผม “แต่ไทยก็ไม่ขาย เพิ่งจะขายให้ลาวก็ ที่สิงคโปร์เขาขายไปแล้ว เพราะไทยเห็นว่าเป็นสินค้า บ้างจี้ย คงจะคิดว่า เราซึ่งทำสงครามอยู่ และเป็นแบบ เคียน เบียน พู”

“พวกเราเบือที่สุดแล้วสงคราม” คุณวิไลเวียง ลาวที่ไปเติบโตในฉะระหว่างสงครามปลดปล่อยลาวแล้ว ขึ้น “รบกันมาไม่รู้กี่ปีต่อกี่ปี ตายไปไม่รู้เท่าไร ลูกพลัดพ่อแม่ เป็นภาวะที่เราไม่ต้องการเห็นไม่ต้องการประสพพ านอีก”

“ลาวสูญเสียไปสักเท่าไรระหว่างสงคราม

“ถ้าตัวเลขไม่ได้ แต่ที่เหลืออยู่ทุกวันนี้ก็ 3 ล้าน นี้เป็นตัวเลขที่เหลือรอดจากสงคราม และเหลือจากที่ส หนึ่งหนีออกนอกประเทศ และเหลือจากที่ส่วนหนึ่งหนีออก นอกประเทศ ประชากรลาวถ้าเทียบกับจำนวนพื้นที่ก็ถือว่า บางเบามาก”

“อะไรทำให้เชื่อว่าลาวสูญเสียน้อย” ผมตั้งคำถาม

“ตอนที่เราเข้ามายังเวียงจันทน์ ประชาชนก็ไม่ได้ การต้อนรับทหารก็วางอาวุธ ที่สุวรรณเขต ที่จำปาศักดิ์ เหมือนกัน ไม่มีการปะทะกันระหว่างลาวด้วยกันเอง อย่างที่ ได้พูดแล้ว คนส่วนใหญ่เขารู้ว่าเรากำลังรบกับใครรู้ว่าควร จะหนุนช่วยใคร”

“ตอนนี้เริ่มมองเห็นหรือยังว่าลาวจะ ใช้ ทางไหน ?”

“เราผ่านความลำบากมามากแล้ว อยู่ในฉ้า อยู่ในป่า เราที่อยู่มาแล้ว ตอนนี้ประเทศเรามีเอกราชขนาดของเราจึง อยู่ก็การลงมือสร้างสรรค์ประเทศ เราคิดและเราเชื่อว่า เรา เดินถูกทางแล้ว” คุณวิไลเวียงบอกอย่างมั่นใจ

หมาหยดขาว

ร่วมเกล้าก้อให้เกิดความรู้สึกสะเทือนใจแก่คนในชาติของเรา
อย่างใหญ่หลวง และขังนานวันก็ยิ่งกลายเป็นหนองที่กลัดอกของคน
ไทยยิ่งขึ้น

ขณะนี้ยังไม่มื่ออะไรคืบหน้าในการตกลงกันจนคนไทยอาจจะลืม ๆ กันบ้าง
ในบางเวลา ทว่าลึก ๆ แล้วยังนึกสะทิดใจอยู่เสมอ

และนั่นคือ เงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ ต้องเดินทางไป
เยือนรัสเซียและยุโรปตะวันออกเป็นเวลา 14 วัน นับแต่ 18 พฤษภาคมนี้เป็นต้นไป
การขุบสภาพหนนี้ มีหลายคนกังวลแทนป้าว่า จะสามารถกลับคืนสู่เก้าอี้หัว
โต๊ะประชุม ครม.ที่กั้นติดกาวมาตั้งเกือบเต็ม ๑ ปีหรือไม่

แต่ดู ๆ แล้วย พลเอกเปรมไม่กระตือรือร้นกับเรื่องนี้เท่าใดนัก และไม่ได้แสดง
ที่ท่าว่าอยากจะทำกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีให้ใครเห็นพิรุณด้วยซ้ำไป

ผู้กรำหวอดในวงการเมืองหลายคนไม่มั่นใจว่า พลเอกเปรมจะใช้วิธีการเดิม
เพื่อกลับมาเป็นนายกฯ ได้อีกครั้ง เพราะดูแล้วเห็นว่าพรรคที่สนับสนุนพลเอกเปรม
นั้น มีลูทางที่จะครองเสียงข้างมากได้น้อยเต็มที

แต่สิ่งหนึ่งที่หลาย ๆ คนมั่นใจว่า พลเอกเปรมจะได้อยู่ในตำแหน่งต่อไปอีก
เทอมก็คือ หมาเกมการเมืองชั้นเซียนของพลเอกเปรมเอง

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การไปเยือนรัสเซียครั้งนี้ คงจะต้องมีการเอ่ยอ้างถึงเรื่อง
บ้านร่วมเกล้าแน่นอน

ทุกวันนี้ รัสเซียคือเจ้าอาณานิคมในอินโดจีน เป็นตัวป้อนทั้งอาหารทาง
เศรษฐกิจ การเมือง และการทหารให้แก่ ลาว เวียดนาม และเขมรกรุงพนมเปญ

ประเมินกันว่า รัสเซียติดตั้งขีปนาวุธข้ามทวีปไว้ในย่านนี้ถึง ๕๐,๐๐๐ ลูก
โดยเฉพาะที่ลาวนั้น ถิ่นฐานอยู่แถบซาเหมือและพงสาลี ย่านใกล้ ๆ สามเหลี่ยม
ทองคำนั่นแหละ

ขีปนาวุธหรือที่พวกลาวเรียกว่าลูกไฟนั้น มีอนุภาคถึงขั้นถล่มเมืองหลวง
ของประเทศในอาเซียนได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพฯ สิงคโปร์ หรือฐานทัพพลาร์ก
ของอเมริกาในฟิลิปปินส์

เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะแตกหักกับลาวจริง ๆ แล้วย ก็คงจะเลอะด้วยกันทั้งสองฝ่าย
เรามีเอ็กไซเซตกับฮาร์ปูน ยิงจากเรือในอ่าวไทยไปตกเวียงจันทน์ สุวรรณเขต
หลวงพระบางได้ก็จริง แต่คงไปไม่ถึงซาเหมือ

เพราะฉะนั้น แทนที่จะรบกันด้วยจรวด ก็มารบกันด้วยลมปากดีกว่า
รัสเซียกับไทยมีรากฐานการทูตกันมานานับร้อยปี แลยมมีผลประโยชน์ที่รัสเซีย
อยากได้มากกว่าได้จากลาวเสียอีกไม่ว่าจะด้านการเมืองหรือเศรษฐกิจ

พลเอกเปรมไปหนนี้ คงได้ล่อลวงกันจนลาวไม่กล้ากำแหงตั้งต้นเรื่องร่วมเกล้า
อีกต่อไป

ผลสำเร็จนี้ ใครเป็นนายกรัฐมนตรีขณะนั้นก็มิสิทธิ์ทำได้ทุกคน เพียงแต่มีข้อ
แม้ว่า เคนเกมทำนองนี้หรือเปล่าเท่านั้น

และเมื่อพลเอกเปรมกลับมา เสียงแซ่สรวงสรรเสริญและยกให้เป็นวีรบุรุษ
ก็จะตามมาพร้อมกับเสียงพรครรัฐบาลดีวันดีคืน

แต่ในทางตรงกันข้ามงานนี้อาจพลิกถอกได้หากผลิผลาม เพราะประวัติศาสตร์
ดอนเราเสียเขาพระวิหารไปนั้นยังพิมพ์รอยเอาไว้มิหาย

เมื่อ 20 กว่าปีก่อน เราเดินขบวนประณามศาลโลกถึงขนาดมีคนแบกศาล
พระภูมิเดินเท่ง ๆ พร้อมป้ายบอกกว่า “ศาลพระภูมิตดีกว่าศาลโลก”

ครั้งนั้นเราพลาดท่าเสียที่ไปถนัดใจ เพราะการเลือกทนายความโดยไม่ดูชั่ว
มหาอำนาจ

ม.ร.ว.เสนีย์ ปราโมช เป็นทนายความเมด อิน ยูเอสเอ ปะทะกับ นายดิน
รัสก์ อดีตรัฐมนตรีต่างประเทศของสหรัฐที่หันมาหากินเป็นงานส่วนตัวและรับ
จ้างรัฐบาลเขมรของเจ้าสีหนุว่าความคดีเขาพระวิหาร

เราเพื่ออย่างสงบราบคาบ กอดโคนเขาพระวิหารร้องให้กันน้ำตาแทบจะนอง
ถึงยอดเขา

ครั้งนี้ เราจะสูญเสียร่วมเกล้าไปแบบครั้งนั้นหรือไม่ คอยดูที่ผลการเยือนของ
พลเอกเปรม

ถ้าล้มเหลวถึงขนาดลาวลากเอาเรื่องเข้าสหประชาชาติหรือขึ้นศาลโลกได้
ป้าก็อย่ากลับมาเลย เพราะเมืองไทยไม่ใช่ของป้าคนเดียวอย่าง

เมื่อก่อนอีกแล้ว

นายเหลือกิน เหลือใช้

เมืองไทยในความฝันของคุณนายลาว



ต่อทั้งอังกฤษที่กด คุณหญิงพันธุ์เชื้อ งบใหญ่ภทกรียาพลเอกชวลิต งบใหญ่ทธ ผู้บัญชาการทหารบก และวัชการผู้บัญชาการทหารสูงสุด ได้นำคณะแม่บ้านทหารบกให้การต้อนรับแม่หญิงคำหล้า แก้วบุญพันธ์กรียาของพลเอกสี่สะพาน แก้วบุญพันธ์ เสนาธิการทหารสูงสุดของลาวพร้อมคณะ 15 คน เดินทางมาเยือนกรุงเทพฯ โดยสายการบินเวียงจันทน์ ที่สนามบินดอนเมือง และได้พาไปยังสโมสรกองทัพบก เพื่อเยี่ยมชมกิจการของแม่บ้านทหารบก

บรรดาแม่หญิงลาวที่มาในครั้งนี้นี้ล้วนแต่งกายงดงามด้วยชุดประจำชาติลาว นางวันดี รัตนวงศ์ หนึ่งในสมาชิกสหพันธ์แม่หญิงลาว เปิดเผยว่า มีเวลาเตรียมตัวล่วงหน้าแค่ 2 อาทิตย์ เคยได้ยินว่าพัททยาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามของไทย ตนก็รู้สึกดีใจที่จะได้ไปเห็นทะเลเป็นครั้งแรก และชื่นชมอากาศของเมืองไทยว่าดีพอ ๆ กับประเทศลาว



ส่วนแม่หญิงลาวอีกคนหนึ่งทำหน้าที่ถือช่อดอกกุหลาบสีชมพูจตุสด ๆ ซึ่งนำมาจากประเทศลาวด้วย เปิดเผยว่า ชอบชมประเทศไทยมากที่สุดโดยเฉพาะขนมครก เมื่อถามถึงสถานการณ์ของหญิงลาวในขณะนี้ เธอตอบว่าผู้หญิงได้รับโอกาสในหลายด้าน ตั้งแต่การศึกษา การทำงาน เท่าเทียมกับชาย ขณะนี้ มีหญิงเข้าร่วมทางการเมืองมากขึ้น สำหรับตำแหน่งสูงสุดที่ได้รับคืออธิบดีกรม

ตามกำหนดการที่สมาคมแม่บ้านทหารบกจัดให้คณะแม่หญิงลาวได้ท่องเที่ยวในไทยอย่างเพลิดเพลินเป็นเวลา 5 วันก่อนจะบินกลับลาวในเช้าวันที่ 28 พ.ค. คือ พาไปพัทยาสูดกลิ่นอายทะเล ชมกิจกรรมของมูลนิธิศิลปะพิเศษ บางไทร สวนสามพราน นครปฐม และชมสวนผลไม้ในจังหวัดระยอง



แม่หญิงลาวอีกคนเปิดเผยว่า สนใจดอกไม้ประดิษฐ์ของไทยมาก แม่ลาวจะได้เริ่มต้นการส่ง

เสริมอาชีพ แต่ยังไม่มากเท่ากับเมืองไทย อย่างเช่นดอกไม้ประดิษฐ์ซึ่งไม่กว้างขวาง เพราะวัสดุไม้หรือส่วนใหญ่จะส่งเสริมงานดอกไม้หอมมากกว่า เพราะเป็นที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน

สังคมสยามรัฐ

สยามรัฐวันนี้.....●.....กลับเวียงจันทน์ไปแล้วเมื่อปลายวันเสาร์ พลจัตวา
ทองไหล กมะสิต รองหัวหน้ากรมใหญ่การเมืองกองทัพประชาชนลาว
หัวหน้าคณะเจรจาฝ่ายลาว ที่มาเจรจาปัญหาชายแดนไทย-ลาว.....การเจรจาได้ผล
หรือล้มเหลวก็ได้แต่มุมมองของแต่ละคน แต่แน่ ๆ กลับลาวคราวนี้หัวของฝากจากเมือง
ไทย ทุเรียน ใบใหญ่ ๆ ไปฝากผู้นำลาว.....ทำราวกับคราวทอดสัมพันธ์ไมตรี ไทย-
จีน ที่ส่งทุเรียนไปให้ทั้ง เหมา เจ๋อ ตง ทั้ง โจว เอ็น ไหล.....●.....“ไม่เห็น
ล้มเหลวอะไร เพียงแต่ฝ่ายลาวเขายังไม่มีอำนาจตัดสินใจ สิ่งที่เราได้



ร่วมทำบุญ ท่านผู้เจริญมณีนัน บุนนาค ประธานฝ่ายหาทุน มูลนิธิสวนหลวง ร.๑ ไป
ร่วมทำบุญตักบาตร เนื่องในวันมาฆบูชา ณ สวนหลวง ร.๑

ช่วย
นายสุข
ยาแก้
อยู่ในโ

เสนอไปเป็นการแก้ปัญหาอย่างถาวร ซึ่งทางเขาจะต้องนำกลับไปให้รัฐบาล
เป็นผู้ตัดสินใจ” พล.อ.อ.สิทธิ เสวตศิลา พูดไว้อย่างนี้.....ก็จำคำพูดนี้กันไว้
ให้ดีนะขอรับ.....●.....ไหน ๆ ก็ไหน ๆ เมื่อเลือก การเจรจา เป็นหลัก การทหาร
เป็นรอง แบบนี้แล้ว คำพูดของรัฐมนตรีต่างประเทศ, เจตนาของกระ-
ทรวงการต่างประเทศ ก็ต้องทำให้บรรลุ.....●.....คำว่ารัฐบาลลาวจะให้คำ
ตอบ ในเวลาอันควร นั้น ไม้บรรทัดไหน ๆ ก็วัดไม่ได้ว่า เวลาอันควร นั้น ยาว
ขนาดไหน?.....●.....อย่างไรเสียก็อย่าให้ เวลาอันควร เหมือนอย่างเจรจา ไทย-

ไทยเปิดพรมแดนการค้าครั้งใหญ่ “สุบิน” ยกขบวนพ่อค้าเขรจากป้หน้

ไทยเปิดประตูการค้ากับลาวครั้งใหญ่ เตรียมพิจารณาหันรายการสินค้ายุทธปัจจัยให้เหลือน้อยที่สุด
ผบ.ทบ.เตรียมเดินทางไปก่อนเจรจาด้้นความมั่นคงต้นปีหน้า และ รว.พาณิชย์จะหิ้วพ่อค้าไปเจรจการค้า
ในระลอกต่อไป

ร้อยเอก สุวิทย์ กระทบวงพาณิชย์ เปิดเผย ม.ค. 2532 นายสุบิน
ทัตพิทักษ์กุล รองปลัด ว่าในระหว่างวันที่ 12-14 ป็นขยัน รว.กระทรวง

พาณิชย์จะนำคณะข้าราชการและเอกชนไทยเดินทางไปลาวอย่างเป็นทางการเพื่อเจรจาเกี่ยวกับเรื่องการค้าระหว่างประเทศ

รองปลัดกระทรวงกล่าวว่า ในส่วนของเอกชนไทยที่ร่วมคณะไป ส่วนใหญ่จะเป็นพ่อค้าผู้ผลิตเฟอร์นิเจอร์ไม้ซึ่งพร้อมที่จะเข้าไปลงทุนในลาว นอกจากนั้น ในด้านการค้าทางฝ่ายไทยจะเปิดโอกาสให้ลาวสามารถนำเข้าสินค้าในบัญชีสินค้ายุทธปัจจัยได้มากขึ้น ทั้งนี้ได้มีการพิจารณาสรรายการสินค้ายุทธปัจจัยที่ควบคุมอีกหลายรายการซึ่งเดิมเคยลดเหลือ 61 รายการ แต่ทางลาวได้

เรียกร้องให้ลดลงอีก

การลดบัญชีสินค้ายุทธปัจจัยลงจากเดิมครั้งนี้ เป็นนโยบายของรัฐที่จะเปิดพรมแดนค้าให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นก็นับเป็นของขวัญปีใหม่ของฝ่ายไทยที่จะมอบแก่ลาว แต่จะลดลงอย่างน้อยแค่ไหนยังไม่เปิดเผย

ร.อ.สุวิทย์ เปิดเผยด้วยว่านอกจากคณะผู้แทนไทยนำโดยนายสุบิน จะเดินทางไปลาวครั้งนี้แล้ว ก่อนหน้าเล็กน้อยคือในวันที่ 8 ม.ค. 2532 ก็จะมีคณะผู้แทนไทยฝ่ายความมั่นคงนำโดย พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ผบ.ทบ. เดินทางไปอีกคณะหนึ่ง

เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2531 บ้านอุปถัมภ์เด็ก มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ได้มีโอกาสต้อนรับคณะกรรมการจากสหพันธ์แม่หญิงลาวคณะใหญ่จำนวน 12 ท่าน นำโดย ดร.ดาวอน วงศ์ศักดิ์ รองประธานสหพันธ์ และคุณแจ็กกี ขานันท์ จากกลุ่มเครือข่ายครูในประเทศลาวใหม่

การมาเยี่ยมเยียนดูงานที่บ้านอุปถัมภ์เด็กในครั้งนี้ นอกจากจะขอศึกษากิจการงานและการศึกษาเล่าเรียนของเด็กแล้ว หนึ่งในความตั้งใจในการมาครั้งนี้คือ "ขอให้ผู้เขียนช่วยบรรเทาภัยสุขภาพปัญหาเด็กโดยรวม" ให้ชาวคณะได้รับรู้ด้วย และขณะที่ได้บรรยายนั้นสังเกตได้ว่าหลายครั้งหลายคราที่ชาวคณะแม่หญิงลาวขมวดคิ้วหน้า และอุทานด้วยความตกใจต่อสภาพปัญหาเด็กในเมืองไทย บางรายถึงกับเอาฝ่ามือทาบปากด้วยความตกใจ โดยเฉพาะในช่วงกล่าวถึงเด็กที่ถูกนำมาค้าเพศเป็นโสเภณี และภาวะเด็กเร่ร่อนในบ้านเมืองไทย ไม่เพียงแต่เท่านั้นชาวคณะยังได้ร้องขอต่อผู้เขียนว่า "ต้องการได้อ่านหนังสือเด็กที่ถูกกลืนในสังคมไทย" อีกด้วย เพราะได้เห็นและได้อ่านมาบ้างจากของ คุณนิรมล (เข้าใจว่าน่าจะเป็นคุณนิรมล พฤษมาธร นักเขียนเรื่องผู้หญิงในสยามรัฐนี้เอง) ซึ่งผู้เขียนเองก็ยินดีที่จะนำมามอบให้ทุก ๆ คนเป็นอนุทินแทนการที่ได้ข้ามโขงมาเยี่ยมเยียนถึงที่นี่ และก่อนอำลาจากกันท่านรองประธานสหพันธ์ได้เอ่ยปากเชิญชวนให้ข้ามโขงไปเยี่ยมเยียนกันบ้าง ซึ่งเมื่อได้ทราบจากผู้เขียนเองก็มีโปรแกรม จะไปเยือนลาวอยู่แล้ว ก็ถึงกับทำขี้น้ำไปถึงเมื่อใดให้ติดต่อไปด้วยจะได้ต้อนรับขับสู้กันให้เต็มที่

วันนั้นก็มาถึง หลังจากได้ใช้ชีวิตดูงานและศึกษาสภาพการณ์ในแขวงเมืองเวียงจันทน์นานถึง 3 ราตรีแล้ว "อ้ายสำเร็จ" ที่รับผิดชอบเรื่องการเดินทางไปเยี่ยมเยียนให้เรานั้น ได้บอกให้ทราบว่าได้ติดต่อสหพันธ์แม่หญิงลาวเรียบร้อยแล้ว เราจะไปเยี่ยมเยียนและพบปะได้ในบ่ายวันที่ 25 พฤศจิกายน ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวตรงกับที่กลุ่มนักศึกษา 5 สถาบันภาคเหนือต้องจัดนิทรรศการและเตรียมการแสดงแลกเปลี่ยนศิลปวัฒนธรรมที่ โรงเรียนอุดมเวียงจันทน์ (โรงเรียนระดับอุดมศึกษามัธยมที่ใหญ่ที่สุดในเวียงจันทน์ แต่เดิมเป็นโรงเรียนผู้ดีที่รับเฉพาะเด็กจากชนชั้นสูงเข้าเรียนเท่านั้น แต่หลังเปลี่ยนแปลงการปกครองโรงเรียนดังกล่าวได้กลายเป็นโรงเรียนสำหรับลูกหลานของ

ไปเยี่ยมเยียนสหพันธ์แม่หญิงลาวเหลือเพียง 3 คนเท่านั้น คือ ผู้เขียน คุณราณี หัตถรังสี จากคณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานพัฒนา พร้อมทั้งคุณอำไพ อินทวงศ์ ผู้นำทางชั้นยอดจากคณะกรรมการสันติภาพลาว เป็นหลักพาเข้าพบ

จำไม่ได้ว่ารถโวลก้าของรัสเซียคันเก่าแต่แข็งแรงสีดำคันนั้นพาเราไปทิศทางใด เพราะมัวแต่เหลียวมอง

จากบ้านอุปถัมภ์เด็กถึงสหพันธ์แม่หญิงลาว

ข้างทางที่เรียบสงบและน่าอยู่ กระทั่งได้มาถึงอาคารหลังใหญ่หลังหนึ่ง เราก็ได้พบ ดร.ดาวอน และคณะสหพันธ์แม่หญิงลาวเตรียมการต้อนรับอยู่แล้ว ห้องโถงที่ต้อนรับเรานั้นบอกได้ว่าประเทศคอมมิวนิสต์แบบลาวนี้ให้ความสำคัญกับกิจการงานด้านผู้หญิงค่อนข้างมาก เพราะสภาพอาคารที่นอกจากจะดูโอโง่งแล้ว ยังมีแอร์ปรับอากาศและพรมงามตาเพียบพร้อมด้วย ผิดกับสถานที่ราชการต่างๆ ที่ได้เข้าพบ แม้แต่ห้องของอธิบดีกรมการวางแผนที่ไปเยี่ยมก็เป็นเพียงห้องเล็ก ๆ ติดพัดลมเก่า ๆ บนเพดานตัวเดียวเท่านั้น ซึ่งข้อสังเกตข้างต้นก็เป็นจริง เมื่อได้รับการบอกเล่าอย่างกันเองจาก ดร.ดาวอน ว่าประเทศได้ให้ความสำคัญแก่ผู้หญิงมากนัก เพราะไม่เพียงแต่ด้านการศึกษาที่หญิงมี

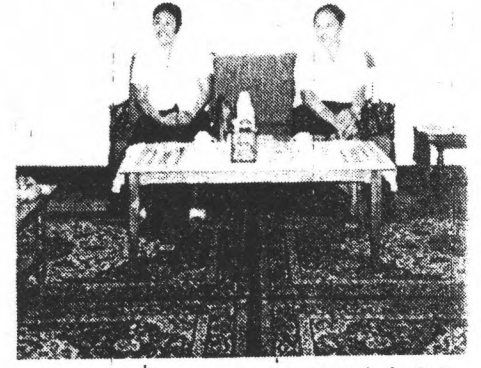
โอกาสได้เข้าเรียนเพิ่มมากขึ้นจนเกือบเท่าชายแล้วนั้น ในด้านสวัสดิการนั้น ผู้หญิงลาวที่เข้าสู่วัยสาว (เริ่มมีประจำเดือน) จะได้เงินเป็นสวัสดิการช่วยเหลือไปตลอดจนกว่าจะหมดวัยมีประจำเดือน ขณะเดียวกันการหยุดลาพักก่อนคลอดเป็นเวลา 1 เดือน และหลังคลอดอีก 3 เดือน

ครูหุขุ มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก

เพื่อถนอมพักรักษาตัวและเลี้ยงลูกน้อย นับเป็นสิ่งที่น่ายินดีนักสำหรับผู้หญิงในเมืองลาว และเมื่อได้สอบถามถึงสภาพปัญหาการผิดครรลองครองธรรมในทางเพศทั้งหญิงและชายนั้น คำตอบที่ได้รับก็คือมีอยู่บ้างแต่น้อย เพราะในแต่ละหมู่บ้าน แต่ละตำบล แต่ละแขวงได้มีขบวนการจัดการกันเองเพื่อแก้ปัญหาอยู่แล้ว ต่อเมื่อแก่ไม่ตกก็จะมีกรสงฆ์เข้ามา (อบรม) จากสหพันธ์แม่หญิงลาวให้ปฏิบัติตนให้ถูกต้องต่อไป (แบบนี้ถ้ามาใช้ในเมืองไทย คงจะต้องมีการสัมมนาอยู่ตลอดเวลาทุกเมื่อเชื่อวันเป็นแน่แท้)



หญิงลาวในแขวงเวียงจันทน์



ส่วนหนึ่งของกรรมการจากสหพันธ์แม่หญิงลาว

การพูดคุยดำเนินต่อไปนานถึงกว่า 3 ชั่วโมง ราวนี้ที่มาจากคณะกรรมการเผยแพร่และส่งเสริมงานถึงกับบอกปากว่า "อยากจะอยู่ที่นี้ จะได้สัมผัสมนต์เสียให้เข็ด" ซึ่งเรียกเสียงหัวเราะคึกคักจากวงสนทนาเสียงดังลั่น

ผู้เขียนและคณะจากสหพันธ์แม่หญิงลาว ความประทับใจต่อหลักการ และการปฏิบัติของที่นี่ ด้วยว่าที่บริเวณโดยรอบของเขื่อนน้ำงึม (เขื่อนไซของลาวห่างจากเวียงจันทน์ไปราว 80 กม. เป็นเขื่อนกระแสไฟฟ้ามาขายให้ฝั่งไทยที่เมืองหนองคาย แต่เคยใช้แค่ปี 2517) นั้น รัฐโดยกอบาณบริเวณโหวตารากิโลเมตรให้สหพันธ์แม่หญิงลาวไว้ประกอบกับต่าง ๆ ของสหพันธ์ ซึ่งปัจจุบันกำลังจัดการให้เข็รอยเป็นกิจจะลักษณะอยู่ ก็ยิ่งทำให้ชัดเจนกับ "คุณค่าของผู้หญิง" ที่รัฐลาวจัดการอยู่ขณะเดียวกันติดปะต่อมาที่ประเทศของเราที่ใหญ่กว่า ทرفยความเจริญทางวัตถุมากกว่า แต่การให้ความใส่ใจต่อเพศแม่ยังมีน้อยนัก น้อยเพราะกิจการสตรีในบ้านเมืองเรา ยังเน้นหนักที่ความใหญ่โต ได้หน้าได้ตามากกว่าจะเน้นจัดการ และสร้างกระแสคุณค่าของผู้หญิง

กฎหมายเหตุป่า

ส่งเรฟฟู้จิกกลับบ้าน

โครงการส่งกลับผู้อพยพลี้ภัยอินโดจีนเริ่มเป็นรูปเป็นร่าง
ที่ดีแล้ว เมื่อมีการส่งผู้อพยพลากลับบ้านงวดแรก 61 คน

ผู้อพยพหรือ เรฟฟู้จิก เหล่านี้ ชุดแรก ๆ ก็เข้ามาในลักษณะผู้ลี้ภัยสงครามและลี้ภัย
การเมือง

แต่ในระยะหลัง ๆ เข้ามาในลักษณะหนีความแร้นแค้นและแสวงหาที่อยู่ใหม่
พวกมนุษย์เรื่อที่มาจากเวียดนามนั้น ส่วนใหญ่เป็นพวกที่มีฐานะดีในสมัยก่อน
เปลี่ยนแปลงการปกครอง คือสมัยที่เวียดนามเหนือยังไม่เข้ายึดครองเวียดนามใต้

พวกนี้เคยกินอยู่สุขสบาย เป็นเจ้าของกิจการร้านค้ามาก่อน เมื่อมาอยู่ใต้ปกครอง
ของระบบคอมมิวนิสต์เข้า ก็ทนไม่ได้ จึงพยายามแสวงหาถิ่นฐานที่ตนคิดว่ามีเสรีด้านเศรษฐกิจว่า
ผู้ลี้ภัยรุ่นหลัง ๆ นี้ ยังคงถวิลหาวันคืนที่สงครามกลางเมืองยังฮือโหมอยู่ เพราะใน
ช่วงนั้น พวกนี้เกือบโยกย้ายทำอะไรจากสงครามอย่างไม่รู้เห็นใครเห็นน้อย-เพราะทหารจีไอ.มา
พร้อมกับดอลลาร์

เมื่อ จีไอ.จากไป พวกนี้ก็พยายามจะตามไปด้วย โดยอาศัยฉากทำบังเรื่องสิทธิมนุษยชน
เป็นพาหะ

ใครที่คิดว่าพวกนี้อพยพหนีมาเพราะเดือดร้อนเรื่องถูกกดขี่หรืออดยากแล้ว เห็นจะ
คิดผิด เพราะสิ่งที่พวกนี้น่าติดตัวมาก็คือทองคำแท่ง เพื่อเป็นสินบนในการเข้าไปอยู่ใน
ประเทศที่สองและรอคิวเข้าประเทศที่สาม

ในยุคเศรษฐกิจโลกกว้างนี้ อย่าวางแต่ชาติเสรีเลย แม้แต่คอมมิวนิสต์เองก็มีนายทุน
ทั้งระดับนายทุนน้อยและนายทุนชาติ

ในจีน ลาว เวียดนาม หรือแม้แต่เขมรทุกวันนี้ ประชาชนก็ยังทำมาค้าขายกันได้เป็น
ปกติอยู่ เพียงแต่กิจการบางอย่างเท่านั้นที่รัฐเป็นผู้ดำเนินการเอง เพราะถือเป็นกิจการที่มี
ผลต่อเศรษฐกิจรวมของชาติ

พ่อค้าแม่ขายที่ตั้งร้านเช่า หรือขายของแบกะดินหรือทำไร่นานั้น รัฐไม่ค่อยไป
วุ่นวายนัก นอกเสียจากจะอยู่ในแผนการเร่งระดมผลิตเท่านั้น ก็จะมีการส่งเจ้าหน้าที่เข้าไป

ควบคุมกวาดขันหรือรวบรวมเป็นองค์กรรัฐ
เพราะฉะนั้น บ้านเมืองของชาติอินโดจีนเหล่านี้ เมื่อสงครามผ่านพ้น
สู่ความสงบ

อำนาจรัฐที่กระทำการเด็ดขาดหรือทารุณกรรมเอากับประชาชนในช่วง
เช่นมีการสัมมนา หรือจับเอาประชาชนไปอบรมที่เรียกว่าการศึกษาใหม่ใน
เวลาการเปลี่ยนสันดานคนแล้ว ก็ปล่อยตัวออกมาทำมาหากินตามปกติ

เพราะประชาชนเป็นปัจจัยในการผลิต ไม่ว่าจะเป็นการปกครองระ
รัฐกักหรือจำกัดพลังในการผลิตก็เท่ากับจำกัดการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ
ระยะเวลาสิบปีเศษ ๆ มาแล้ว ความเคร่งครัดในประเทศสังคมนิยมอิน
ลงจนแทบจะมีลักษณะเป็นประเทศเสรีประชาธิปไตยเหมือนก่อนแล้ว
กันอย่างสบายขึ้น

เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้อพยพทั้งข้ามโขงและมาทางทะเล ก็น่าจะกลับบ้าน
ข้ออ้างที่ว่าหนีมาเพราะโดนรัฐบาลบีบคั้นข่มเหงก็ไม่น่าจะมีน้ำหนัก

ไม่มีประชาชนในประเทศไหนในโลกนี้หรือที่ไม่เคยบนวาระรัฐบาลของตนข่มเหง
แม้แต่อเมริกาที่พวกเขาใฝ่ฝันกันนักหนาวาจะไปอยู่เป็นประเทศที่สามนั้น ทุกวันนี้
คนพื้นเพอเมริกันเองก็ยังตำหนิติเตียนตัวเองว่าขูดรีดภาษี ชาตินิยมกลับมากลับมาในรูปสวัสดิการไม่
ครบกระบวนเสียอีก

เป็นเรื่องยืนยันว่า สันดานมนุษย์แล้วไซ้ ไม่มีใครพอใจในสภาพและฐานะปัจจุบัน
ของตนเองไปเสียหมด

การเข้ามาเป็นสัตว์สังคมหรือสัตว์การเมือง ก็ทิ้งสิทธิของความเป็นสัตว์โลกไป
เยอะแล้ว เพื่อแลกกับชีวิตที่เป็นหมูเห่าหรือเป็นสังคม ยังจะมาเรียกร้องสิ่งที่แลกเปลี่ยน
ไปแล้วกลับคืนมาได้ยังไงเล่า

ก็ต้องยืนยันกันอีกทีหนึ่งว่า มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความเดือดร้อนกันทั้งนั้น ศักดิ์
แต่จะระดับของความเดือดร้อนนั้น ต่างกันตามฐานะในสังคมของคนนั้น ๆ

กรรมกรกินข้าวแกงก็เดือดร้อนที่ข้าวแกงปี 32 นี้แพงขึ้นมากอีก 2 บาท ส่วนเสีร้อยล้าน
กินโต๊ะจีนทุกมื้อกลางวันก็เดือนร้อนที่ระดับโคเลสเตอรอลในเลือดสูง แถมมีกีฬาที่ทรก
เบาหวานคุกคามซ้อน น้าหนักตัวซ้ำเข้าไปอีก

เพราะฉะนั้น ถ้าเราจะอ้างความเดือดร้อนกันในการหนีผู้อพยพอินโดจีนแล้ว ก็ต้อง
ตะโกนกลับไปบ้างว่า

เราก็เดือดร้อนกับการให้ที่อยู่กินกับพวกลาว เขมร ญวน อพยพเต็มแก่แล้ว

บ้านใครก็บ้านมัน รู้จักกลับบ้านกลับช่องตัวเองบ้างซีพวก

นายเห ลือ กิน เห ลือ ไซ้



การศึกษาไทยกับโครงการสันติภาพภูมิภาคอินโดจีน

ปัญหาเรื่องอินโดจีนต้องจัดได้ว่ากระทบหนักและความสงบสุขของประเทศไทยกว่าประเทศใด ๆ ในเอเชีย เพราะประเทศอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มประเทศอินโดจีนที่สุด และใกล้เคียงในวิถีชีวิตของประชาชนประเทศ

เมื่อเกิดการสู้รบหรือความไม่สงบ ไม่ว่าจะในประเทศไทย เวียดนาม กัมพูชา หรือลาว ประเทศไทยก็ต้องพบภาระในปัญหาทุกด้าน แม้กระทั่งเป็นที่พึ่งให้แก่พหุจำนวนมากมายมหาศาล และจัดว่าเป็นภาระที่ยิ่งยวด การที่ประเทศไทยต้องเข้าไปมีบทบาทในการปัญหาอินโดจีน

อีกกล่าวได้ว่าเป็นความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เฉพาะผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศชาติในปัจจุบัน ซึ่งเราถือว่าเป็นผลประโยชน์แห่งชาติในใหม่ "เศรษฐกิจศาสตร์นำหน้ารัฐศาสตร์"

และการที่พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของการเลือกตั้งจากประชาชน จะสามารถประยุกต์การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วให้เป็นพลังต่อรองที่มีศักดิ์ศรีเป็นแนวนโยบายแห่งรัฐที่สามารถปฏิบัติการให้สมจริงได้

เราถือนโยบายที่ถูกต้อง และ

นอกจากจะเป็นนโยบายที่เป็นรอยต่อทางประวัติศาสตร์ภูมิภาคอินโดจีนกับประเทศไทยและยังเป็นนโยบายรอยต่อทางประวัติศาสตร์ของการเมืองโลกอีกด้วย

เพราะในระยะเวลา 30 ปี ที่ผ่านมานโยบายการเมืองต่างประเทศของประเทศไทยได้ติดกับสหรัฐอเมริกาว่าถูกครอบงำจากอเมริกาอยู่เสมอ

ซึ่งจากประเด็นนี้เองที่ทำให้ไทยนโยบายต่างประเทศไทยต่ออินโดจีนเย็นชามากที่สุด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากประเทศไทยได้มีสิทธิการเมืองที่แตกต่างกันออกไปประเทศไทยก็มักจะปิดแคมและปิดกันอยู่เสมอ

การใช้นโยบายปิดล้อมทางเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มประเทศอินโดจีน โดยมีความเชื่อกันว่า สักวันหนึ่งประเทศเหล่านี้จะอดตายนั้นถือเป็นการคิดที่ผิดพลาดรุนแรง

ในระยะเวลา 10 ปี ที่ผ่านมาปัญหาในภูมิภาคอินโดจีนที่รุนแรงมาตลอดก็คือ ปัญหาของประเทศพหุชา

โดยเฉพาะประเด็นที่เวียดนามได้ส่งทหารเข้าไปจัดการในประเทศกัมพูชา ซึ่งทำให้ประเทศไทยกลายเป็นเอกกรวมพลังเพื่อปิดล้อมทางเศรษฐกิจและการเมืองเวียดนาม เพื่อให้มีการถอนทัพออกจากกัมพูชา

แต่ในทางปฏิบัติ ในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา คำถามกระทรวงต่างประเทศของไทยคงได้รับคำตอบเป็นสิ่งที่มีความสำเร็จหรือไม่?

เพราะในระยะ 10 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้

ความคิดเห็นหรือคบค้าสมาคมเพียงแต่เขมร 3 ฝ่าย ซึ่งนำโดยเจ้าโรคมสัทน โดยปิดล้อมทางการเมืองกับกลุ่มเขมรอีกกลุ่ม ซึ่งนำโดย เฮง สัมริน ซึ่งเป็นกลุ่มที่กุมอำนาจเบ็ดเสร็จในการบริหารประเทศชาติของประเทศกัมพูชาในปัจจุบัน

ฉะนั้นการที่พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรีได้เชิญนายฮุนเซน ซึ่งเป็นผู้นำอีกคนหนึ่งของกัมพูชามาประเทศไทย จึงถือว่าเป็นมิติใหม่ของการหาช่องทางสร้างสรรค์สันติภาพ และถือว่าเป็นการปลดโซ่ตรวนจากการครอบงำของมหาอำนาจอย่างสิ้นเชิง

และเหตุการณ์ในครั้งนี้นั้นถือว่าประเทศไทยได้เอกราชทางการทูตอย่างแท้จริงอีกด้วย

เมื่อสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงเป็นความถูกต้องที่รัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้ปรับแผนนโยบายเสียใหม่ โดยพยายามที่จะมองศัตรูอย่างมนุษย์ที่พูดจากันได้รู้เรื่อง

ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เวลา 10.00 น. ของวันที่ 26 พฤษภาคม ที่ จะถึงนี้....

นิสิตนักศึกษาจากประเทศไทย จำนวน 27 คนจะข้ามฝั่งจากท่าเสด็จของประเทศไทยสู่ท่าเรือของประเทศลาว โดยในวันนั้นมีนิสิตนักศึกษาจากประเทศลาวจะมาคอยต้อนรับประมาณ 50 คน ซึ่งทุกคนจะได้เตรียมพวงมาลัยร้อยด้วยดอกจำปาคล้องให้กับคณะนักศึกษาไทยทุกคน

รอยยิ้มและความเป็นที่เป็นนื่องจะได้เริ่มจุดประกายความเข้าใจ และจะติดตามมาด้วยการส่งภาษาที่ไม่ต้องมีล่ามมาคอยนั่งแปลให้เสียเวลา และในโลกลี้ดงมีเพียงประเทศไทยและลาวเท่านั้นที่มีภาษาพูดสื่อความหมายได้เข้าใจอย่างถูกต้อง

จะมีความแตกต่างเพียงประการเดียว คือ ลัทธิทางการเมืองของการปกครอง แต่นั่นมิใช่

สำหรับองค์กรที่จะมาให้การต้อนรับคณะนักศึกษาจากไทยในวันนั้นก็คือ องค์กรชาวนุ่ม ซึ่งมีนายวิเศษ แสงวงศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายต่างประเทศขององค์กรบุคคลผู้หนึ่งที่เพิ่งจะได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนเข้าสู่รัฐสภาประชาชนเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยและมีอีกองค์กรหนึ่งก็คือ องค์กรสันติภาพโลกของลาว

ตลอดเวลาในช่วงระหว่างวันที่ 26-29 พฤษภาคม 2532 นี้ คณะนักศึกษาจากประเทศไทยจะได้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการกีฬาและวัฒนธรรม

รวมทั้งจะได้มีการเซ็นสัญญาความร่วมมือระหว่างเยาวชนของทั้งสองประเทศ

การแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการนั้นเน้นหนักในเรื่องสันติภาพระหว่างกันอยู่ร่วมกันทั้ง 2 ประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในภูมิภาคอินโดจีน ตลอดจนการสร้าง ความสามัคคีระหว่างกลุ่มประเทศค้อยพัฒนา และกำลังพัฒนาเพื่อผนึกกำลังต่อต้านต่อกลุ่มประเทศมหาอำนาจ ในการสร้างกลไกทางเศรษฐกิจเอเปียบต่อประเทศเล็ก ๆ เพื่อ

ให้ได้มาซึ่งความยุติธรรม

นอกจากนี้ยังจะได้เข้าพบแลกเปลี่ยนกับนางทอ พมวิทาน ซึ่งเป็นภรรยาของนายไกสอน พมวิทาน ผู้นำสูงสุดขององค์กรชาวนุ่ม และยังคงจะได้แลกเปลี่ยนทัศนะทางการศึกษากับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาของประเทศลาว และปิดท้ายด้วยการแลกเปลี่ยนกับนักศึกษามหาวิทยาลัยต่าง ๆ รวมทั้งคณาจารย์

จะได้มีการเซ็นสัญญาความร่วมมือที่สำคัญ 4 ประเด็น

— จะมีการแลกเปลี่ยนระหว่างคณะนักศึกษา มหาวิทยาลัยของประเทศไทยกับคณะหรือสถาบันชั้นประเทศลาว เพื่อขยายผลและกระชับความสัมพันธ์กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

— จะจัดให้มีการสัมมนาระหว่างตัวแทนทั้ง 2 ว่าเป็นประจำทุกปี

— จะแลกเปลี่ยนปัญหาและข่าวสารในภูมิภาคของโลก

— จะประสานความสัมพันธ์ในการเคลื่อนไหว ดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ มิตรภาพ ความสามัคคี และความก้าวหน้าของสังคม

นอกจากการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการแล้ว การแลกเปลี่ยนทางด้านวัฒนธรรมและกีฬา ซึ่งก็จะสร้างสรรค์สื่อและความหมาย รวมทั้งความผูกพันซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี

นอกเหนือจากนี้คณะนักศึกษาจากประเทศไทยได้มีโอกาสเยี่ยมชมโบราณสถานและโบราณวัตถุหลายด้วยกัน ซึ่งจะช่วยให้เราได้รู้จักหลายสิ่งหลายอย่างไปธรรมชาติประเพณีระหว่างประชาชนทั้งสองประเทศว่ามีความใกล้เคียงหรือเหมือนกันมาก

เช่นเดียวกัน ที่ประเทศสาธารณรัฐ

นิยมเวียดนามในวันที่ 2 มิถุนายนที่จะถึง คณะนักศึกษาจากประเทศไทยจะได้เดินทางรณรงค์สันติภาพถึงในประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม โดยมีสมาคมนักศึกษาและองค์กรสันนิบาตเยาวชนของการต้อนรับตลอดเวลาที่อยู่

การแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการจะเป็นไปอย่างสูงสุดเพราะจะได้แลกเปลี่ยนทุกประเด็นในด้านกาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งปัญหาประเทศกัมพูชา

โดยเฉพาะเรื่องนโยบายจินตนาการใหม่ในประเทศเพื่อเปิดโอกาสให้ต่างประเทศได้เข้ามาแลกเปลี่ยน

นอกจากนี้คณะนักศึกษาไทยจะได้มีการสัญญาความร่วมมือกับคณะนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยซึ่งจะมีเนื้อหาเหมือนกับประเทศลาวและนักศึกษาจะได้มีโอกาสปราศรัยต่อสถานีวิทยุกระจายเสียงประเทศเวียดนามไปทั่วประเทศด้วย

ส่วนการเดินทางไปประเทศกัมพูชาจะต้องเลื่อนออกไปอีกประมาณเดือนธันวาคม

สมบุรณ์ เชาวณา

ลาวเพิ่มปริมาณไฟฟ้าขายไทย

เขยรายละเอียดโครงการไฟฟ้าพลังน้ำที่ลาวจะส่งมาขายให้ไทยให้คณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจพิจารณา

นายสิริต หงส์สารมภ์ รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแถลงผลการประชุมคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจประจำวันศุกร์ที่ 23 นี้ว่าที่ประชุมได้รับทราบรายงานโครงการไฟฟ้าพลังน้ำ น้ำของน้ำเล็กในประเทศลาวตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ ซึ่งธนาคารพัฒนาการแห่งเอเชียได้ศึกษา โครงการนี้ ส่วนหนึ่งจะเป็นการเพิ่มปริมาณพลังงานไฟฟ้าที่จะส่งมาขายให้ฝ่ายไทย

สำหรับแนวความคิดและวัตถุประสงค์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ 5 ปี ฉบับที่ 2 (1986-1990) ของลาวรัฐบาลลาวได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาบริการพื้นฐานด้านไฟฟ้าในเกณฑ์สูง โดยมีเป้าหมายว่า

1. พัฒนาแหล่งไฟฟ้าพลังน้ำขนาดกลาง และขนาดเล็กที่มีอยู่ในประเทศ เพื่อสนองความต้องการใช้ไฟฟ้าในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกล และเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศซึ่งจะทำ

ให้สามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศได้

2. ส่งออกพลังงานไฟฟ้าที่เหลือใช้ในประเทศไปยังประเทศไทยเท่าที่ทำได้ เพื่อเป็นการนำเงินตราต่างประเทศเพิ่มเติมเข้ามา

3. ให้มีไฟฟ้าเพื่อการพัฒนาด้านการเกษตร การเกษตร-อุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมต่าง ๆ และเพื่อยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น

สำหรับสาระสำคัญของโครงการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของโครงการไฟฟ้าพลังน้ำของน้ำเล็ก ก็เพื่อ

1. ผันน้ำบางส่วนของแม่น้ำโขง โดยการขุดคูโม่งคู้และคลองส่งน้ำไปยังห้วยผามอม (Houay Pamom) จากนั้นก็ผันสู่อ่างกักเก็บน้ำเขื่อนน้ำจิม จากโครงการประมาณการขั้นต้น คาดว่าการผันน้ำจากแม่น้ำโขงนี้ จะทำให้โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนน้ำจิม ซึ่งมีกำลังผลิตติดตั้งในปัจจุบัน 150 เมกกะวัตต์ สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าเพิ่มขึ้นอีกประมาณปีละ 140 ล้านกิโลวัตต์ ชั่วโมง

2. ผันน้ำจากแม่น้ำเล็กไปยังอ่างกักเก็บน้ำ

เขื่อนน้ำจิม ซึ่งการผันน้ำนี้จะมีจุดที่ระดับน้ำต่างกัน 180 เมตร ซึ่ง ณ จุดนี้สามารถติดตั้งกำลังผลิตไฟฟ้าได้ประมาณ 35 เมกกะวัตต์ โดยผลิตพลังงานไฟฟ้าได้ประมาณปีละ 180 ล้านกิโลวัตต์ ชั่วโมง ปริมาณน้ำที่ไหลผ่านโรงไฟฟ้าแห่งนี้ จะไหลเข้าสู่อ่างกักเก็บน้ำเขื่อนน้ำจิม ซึ่งจะมีผลทำให้โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนน้ำจิม ซึ่งมีกำลังผลิตติดตั้ง 150

เมกกะวัตต์ สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าได้เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 40 ล้านกิโลวัตต์ ชั่วโมงต่อปี

3. ผนวกพลังงานไฟฟ้าที่ผลิตทั้งหมดจากโครงการดังกล่าวข้างต้นเข้ากับระบบผลิตไฟฟ้าของการไฟฟ้าลาว เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิตพลังงานไฟฟ้าที่ส่งออกไปยังประเทศไทย โดยผ่านระบบส่งที่มีอยู่ในปัจจุบัน

มิตซูบิชิขายที่ดินในเวียงจันทน์ ครองส่วนแบ่งตลาดกว่า ๗๐%

ยอดขายมิตซูบิชิในลาวพุ่งฉลุย เมื่อปีที่ผ่านมากว่ามาร์ทเกิดแซร์กว่า 70% พร้อมเดินเครื่องเปิดโชว์รูมผู้แทนจำหน่ายในลาวรวมทั้งศูนย์บริการครบครัน เตรียมให้บริการอย่างสมบูรณ์แบบ

นางดวงใจ จุฑาทิพย์ กรรมการผู้จัดการ บริษัท ทิพย์ เทรดดิ้ง เอ็กซ์-พอร์ท-อิมพอร์ท จำกัด กรุงเวียงจันทน์ ประเทศลาว เปิดเผยกับผู้สื่อข่าวว่า บริษัทฯ เป็นผู้ส่ง นำเข้ารถยนต์ มิตซูบิชิ แคมป์ พวงมาลัยซ้าย จากบริษัท เอ็มเอ็มซี จำกัด ประเทศไทย เพื่อนำมาจำหน่าย ในประเทศลาว ตั้งแต่เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2532 และ เพื่อเป็นการให้บริการแก่ลูกค้าผู้

ใช้รถยนต์มิตซูบิชิ ในประเทศลาว บริษัทฯ จึงได้ทำ การก่อสร้างโชว์รูม พร้อมศูนย์บริการ ที่ทันสมัย ซึ่งตั้ง อยู่ที่ดินหมายเลข 13 ก.ม. 8 กรุง เวียงจันทน์ ซึ่งนับ เป็นโชว์รูมที่ทันสมัยที่สุดในประ-เทศลาว

“บริษัทฯ เป็นผู้ส่ง นำเข้ารถยนต์ มิ ต ซู บิ ชิ จาก ประเทศญี่ปุ่น เพื่อนำมาจำหน่ายใน ประเทศลาวเป็น เวลากว่า 17 ปีแล้ว และเมื่อบริษัท เอ็มเอ็มซี สิทธิผล

จำกัด สามารถ ผลิตรถยนต์มิตซูบิชิ แคมป์ พวงมาลัย ซ้าย ส่งออกไป จำหน่ายยังประเทศ แคนาดา จึงได้หัน มาส่ง นำเข้าจาก ประเทศไทยแทน โดยมิตซูบิชิ แคมป์ พวงมาลัยซ้าย เป็นรถยนต์รุ่น เดียวกับที่ส่งออก ไปยังประเทศ แคนาดาและทวีป ยุโรป ซึ่งมีมาตรฐาน สำหรับเมือง ร้อนเหนือที่ใช้ใน ประเทศไทย โดย ประกอบจากโรงงาน ของบริษัทที่นิคม อุตสาหกรรม

ลาดกะบัง ทำการ ขนส่งจากโรงงาน ไปยังจังหวัด หนองคาย และขน ถ้ายโดยแพขนาน-ยนต์ข้ามแม่น้ำโขง ไปยังประเทศลาว” นางดวงใจ กล่าวต่อว่า บริษัทฯ ได้ส่ง นำเข้ารถยนต์ มิตซูบิชิ พวงมาลัย ซ้าย ไปจำหน่าย แล้วทั้งสิ้น 180 คัน และกำลังได้รับ ความนิยมจากผู้ ใ ช้ มากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้บริษัทฯ จึงได้ทำการก่อสร้าง โชว์รูมและศูนย์ บริการ รวมทั้งได้ จัดส่งช่างระดับ

หัวหน้าจำนวน 4 คน ไปอบรมความรู้ เกี่ยวกับเครื่องยนต์ และระบบต่าง ๆ “สำหรับยอด การนำเข้ารถยนต์ จากต่างประเทศเข้า ไปจำหน่ายใน ประเทศลาวเมื่อปี 2534 นั้นแบ่งเป็น รถจักรยานยนต์ 5,423 คัน รถยนต์ เก๋ง 324 คัน และ รถกระบะ 800 คัน โดยมีรถยนต์มิตซูบิชิ ครองส่วนแบ่ง ตลาดถึงกว่า 70% ซึ่งเป็นอันดับหนึ่ง มาโดยตลอด” นางดวงใจ กล่าว ในที่สุด



● อุเทน พรหมมินทร์

เทห์“เลี้ยงไม้โต”-ลาวประท้วงหาหญิงสกปรก

“วิษามาร” ทำพิษ กระทรวงการต่างประเทศไทยเรียกร้องให้ “เทห์” อุเทน พรหมมินทร์ ที่แจ้งต่อชาวลาวในกรณีที่ทำให้เห็นว่าหญิงลาวสกปรก

นายอุเทนเจ้าของเพลงดัง “วิษามาร” ได้ให้สัมภาษณ์โทรทัศน์รายการหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่าเขาจะแต่งงานกับผู้หญิงชาติใดก็ได้ยกเว้นลาว เพราะสกปรกทำให้เกิดข่าวในหนังสือพิมพ์และสื่อมวลชนอื่น ๆ ว่าประชาชนลาวโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นได้แสดงความไม่พอใจและอ้างว่ามีกรณีหนึ่งสื่อประท้วงต่อสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงเวียงจันทน์

กระทรวงการต่างประเทศที่แจ้งต่อสื่อมวลชนในแถลงการณ์ที่แจกจ่าย เมื่อ 19 กุมภาพันธ์

ว่า สถานทูตไทยรายงานว่าประชาชนลาวโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นได้แสดงความเสียใจแก่นายอุเทนเนื่องจากคำสัมภาษณ์ที่ไม่ให้เกียรติหญิงลาว โดยกล่าวหาเขาและผู้หญิงจะทำลายเทพบันที่ก่เสียดซึ่งนายอุเทนตลอดจนจะเอาชีวิตนายอุเทนหากเดินทางไปลาว นอกจากนี้เจ้าหน้าที่สถานทูตก็ถูกประชาชนลาวต่อว่าเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวบ่อยครั้งแต่ไม่มีการยื่นหนังสือร้องเรียนหรือประท้วงอย่างเป็นทางการจากประชาชนลาวหรือรัฐบาลลาว

กระทรวงการต่างประเทศลาวกล่าวว่าความไม่พอใจของประชาชนลาวเป็นเรื่องของประชาชนลาวกับนายอุเทนโดยตรง ไม่ใช่เรื่องระหว่างประชาชนลาวกับรัฐบาลไทยหรือระหว่างรัฐบาล

ลาวกับรัฐบาลไทย

“ผู้ที่อยู่ในฐานะที่จะแก้ไขสถานการณ์ได้แต่เพียงผู้เดียว คือ นายอุเทนซึ่งหากสามารถกระทำได้และเป็นที่พอใจของประชาชนลาวก็จะเป็นผลดีต่อตัวนายอุเทนเองซึ่งครั้งหนึ่งเคยได้รับความนิยมชมชอบจากวัยรุ่นชาวลาว ทั้งนี้กระทรวงการต่างประเทศมีความหวังว่าความสัมพันธ์พื้นฐานที่ดีระหว่างประเทศทั้งสอง แดงการณ้กล่าว

แถลงการณ์ดังกล่าวกระทรวงการต่างประเทศจะเสนอแนะให้สถานโทรทัศน์และวิทยุที่มีเครือข่ายครอบคลุมไปถึงประเทศเพื่อนบ้านระมัดระวังไม่ให้รายการหรือสาระของรายการกระทบกระเทือนความรู้สึกลองประเทศเพื่อนบ้านด้วย

แม่หญิงลาว

กองเจนีอากนักรู้จักสหพันธ์

แม่หญิงลาว หน่วยงานนี้ตั้งอยู่ในประเทศไทยและเป็นหน่วยงานที่ดังพอสมควรเพราะมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงสตรี และประธานของสหพันธ์แม่หญิงนั้น ก็เปรียบเสมือนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสตรีของลาว

นับว่าเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทยได้เชิญผู้นำสูงสุดขององค์การสตรีแห่งชาติ ซึ่งมีคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติ (กสส.) เป็นเจ้าภาพเลี้ยงต้อนรับ เมื่อไม่นานมานี้ ณ โรงแรมรอยัล ปริ๊นเซสคณะผู้แทนแม่หญิงที่เชิญมา มีทั้งหมด 7 คน นอกนั้นเป็นเจ้าหน้าที่จากสถานเอกอัครราชทูตลาวประจำประเทศไทยอย่างคุณ



นางวิไลเวียง พิมมะสอน

หลี่ บุญคำ (เลขาฯ กสส.) ก็เป็นหนึ่งในมาร่วมเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง

บรรยากาศในงานวันนั้น ดูออกจะเป็นทางการหน่อย การที่จะเข้าไปคุยกับใครก็ต้องระมัดระวัง ทั้งนี้บุคคลที่เราต้องคุยด้วยก็คงไม่พ้นพวกแม่หญิง ก็อย่างว่าต่างคนต่างก็ต้องระมัดระวังจะพูดจะคุยอะไรก็ต้องคิดกันก่อน ทางเรารู้สึกเห็นใจ แม้ว่าดูท่าทีแล้วเขาไม่อยากจะกล่าอะไรมาตรงนี้อาจเป็นเพราะว่าแม่หญิงทั้งหลายเป็นคนของรัฐบาลลาวและเป็นคนของรัฐบาลไทยที่เชิญมา หรือไม่ก็เหนียวและตื่นเต้นที่มาเจอของแปลก ๆ ใหม่ ๆ ความหุรหุราชั่วครู่ก็ติดขัดอีก สิ่งเหล่านี้ประเทศลาวยังไม่เคยมี พวกแม่หญิงทั้งหลายก็เลยยังทำใจไม่ได้

ต้องขอขอบคุณ คุณวิไลเวียง พิมมะสอน กรรมการคณะบริหารสหพันธ์แม่หญิงลาว หัวหน้าคณะบรรณาธิการ หนังสือพิมพ์แม่หญิงลาว และนักผลิตรายการสตรีทางวิทยุและโทรทัศน์ ที่ได้สละเวลาามพูดคุยและให้คำตอบกับเราถึงแม้ดูจะไม่เต็มทีก็ตาม แต่ส่วนที่ได้ก็คงจะเป็นประโยชน์ต่อคนไทยและในตัวของสหพันธ์แม่หญิงลาวเองก็คงจะเป็นที่รู้จักในหมู่มนุษย์ไทยมากขึ้น

“คุณอ่อนจัน ท่ามะวง เขาเป็นประธานสหพันธ์แม่หญิง โดยปกติ ท่านประธานจะไม้ออกต่างประเทศ จะส่งรองประธานออกแทน เพราะเขาถือว่างานของเขาในประเทศเองก็เยอะอยู่แล้ว” คุณ จันทิรา กล่อมพะสอก อภิสานัก

งานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานสตรีแห่งชาติลาว

สหพันธ์แม่หญิงลาวตั้งมาได้ 37 ปีแล้ว งานอย่างคร่าว ๆ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กรมพัฒนา การโฆษณา ประชาสัมพันธ์ และการอบรมสตรีซึ่งเป็นงานหนึ่งที่เน้นมากที่สุด เพื่อไม่ให้ผู้



นางอ่อนจัน ท่ามะวง ประธานสหพันธ์แม่หญิงลาว

หญิงทำงานหนัก มีเวลาอยู่กับลูก เลี้ยงลูกด้วยตนเอง ปัญหาของสตรีชนบทลาวที่สำคัญมากคือ ผู้หญิงไม่ค่อยรู้วิธีการเลี้ยงลูกให้ถูกกับหลักวิทยาศาสตร์ให้อาหารครบถ้วนเพียงพอ เด็กจึงเป็นโรคขาดอาหารมาก จำนวนเด็กที่ตายก็มีมาก นอกจากนี้ยังอบรมปรับปรุงชีวิตของครอบครัวให้ครอบครัวมีความสุข สามีภรรยาอยู่ด้วยกันอย่างเสมอภาค

นอกจากนั้น แม่หญิงลาวยังคอยกระตุ้นให้หญิงได้มีโอกาสเคลื่อนไหว เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ด้วยดี รู้จักการวางแผนครอบครัว ครอบครัวยุคใหม่อย่างไร โดยแม่หญิงจะอบรมทั้งสามีและภรรยาและในตัวผู้หญิงที่สร้างความเข้าใจ การมีลูกห่าง ๆ เป็นสิ่งดี เพราะถ้ามีลูกถี่ สุขภาพแม่และลูกจะไม่รับประกันซึ่งถ้าผู้หญิงมีลูกมากลูกที่ออกมากก็จะทำให้เขาไม่มีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนอีกด้วย

วิธีการอีกอย่างคือ สร้างพัฒนาการให้แก่หมู่บ้าน จากนั้นให้พัฒนากรนำเอาความรู้ที่อบรมมาไปเผยแพร่ให้แม่หญิงในชนบทและพยายามหางานให้เขา



นางสมหมาย วงนะคอน ประธานสหพันธ์แม่หญิงกำแพงนครเวียงจันทน์

ทำ ถ้าเขาไม่มีงานก็จะหันไปทำงานแบบอื่นหรือเป็นโสเภณี

ช่วงเวลาทีลาวเปิดประเทศมาประมาณ 7 ถึงแม้จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าไปน้อย แต่ธุรกิจและนักลงทุนต่างก็ให้ความสนใจไม่แพ้ประเทศอื่น ดังนั้นผลกระทบต่าง ๆ ก็ย่อมตามมา และปัจจุบันกลายเป็นเรื่องปกติธรรมดาไปเสียแล้ว

สิ่งที่น่าสนใจที่รัฐบาลลาวให้ความสำคัญต่อการแก้ปัญหาอย่างหนึ่งคือ การค้าประเวณี และปัญหานี้ไม่น้อยมาก ลาวไม่ส่งเสริมการค้าประเวณี ผู้เที่ยวและผู้ขายจะถูกลงโทษเหมือนกัน เรื่องนี้ทางสหพันธ์แม่หญิงได้มีการณรงค์เรียกร้องให้ผู้ชายไปเที่ยว คือจะต้องไม่ส่งเสริมทั้งชายและหญิงและที่สำคัญ ผู้ใหญ่ของลาวเขาไม่เที่ยวทะเลเลย

ลาวถึงแม้จะเป็นประเทศเล็กและพัฒนาไปอย่างช้า ๆ แต่เขาก็มีอะไรที่ก้าวหน้ากว่าเรา โดยเฉพาะการบริหารงานในส่วนเกี่ยวกับสตรี สภาพของลาวปัจจุบัน คนไทยหลายคนที่หันอยากจะให้กรุงเทพฯ มีสภาพเหมือนเวียงจันทน์มีอากาศที่บริสุทธิ์ ธรรมชาติไม่ติด แต่เมื่อมองไปในวันข้างหน้า สะพานที่สร้างข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว เมื่อก่อนนั้น นครเวียงจันทน์ คงจะมีอะไรเปลี่ยนแปลงไปเยอะ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็คงจะไม่แตกต่างจากกรุงเทพฯ บ้านเรา และนั่นมาเป็นการแสดงให้เห็นว่างานที่สหพันธ์แม่หญิงลาวเคยจับอยู่ก็คงจะหนักขึ้นกว่าเก่าเป็นแน่

คนไทย เขียนไทย

ปริยณูณ์

หรือ "เซียงเหมียง"

เหตุที่เรียกคนฉลาดไหวพริบดีว่า "ศรี
ธนัญชัย" นั้น ผมเข้าใจว่าจะเป็นเพราะเลียนแบบ
เลียนเรื่องมาจาก ธนัญชัยชาดก ซึ่งตัวเอก
ของเรื่องชื่อ "ธนัญชัย" นั้น ฉลาดเฉลียวพอกับ
มโหสถ

เซียงเหมียงเมืองไทยลาว

สยามรัฐรุ่นน้องทั้งหญิงและ
เหมือนท่านผู้อ่านอีกจำนวนมาก
บทความของ คุณชายศักดิ์ฤทธิ์
กับข่อยสวนพลูในสยามรัฐ ฉบับ
ศักราชที่ 7 เดือนนี้แล้วไม่เข้าใจ
เขียนประโยคสุดท้ายที่ว่า

อ๋อ! เซียงเหมียง

ผมพบว่า "เซียงเหมียง" นั้นหมายถึง
คำว่าถ้าเทียบให้เข้าใจกับส่วนกลาง
"เหมียง" นั้น คือ "ศรีธนัญชัย"

เหมียง นั้น ถ้าเขียนให้ดูตามสำเนียง
จริงๆ ต้องเขียนว่า "เซียง" มิใช่
ส่วน "เหมียง" นั้น ถ้าหมายถึงพืช
ภาคเหนือปลูกไว้หนึ่งเค็ดูกินใบต้อง
"เหมียง" คำนี้อีสานออกเสียงว่า "เหมียง"

ที่เกาะกินเหล็กนั้นอีสานเรียกว่า
"เหมียง" ออกเสียงอีสานว่า "ขี้เหมียง"
น่าจะสับสนเหมือนใบเหมียงนี้

จึง นำหน้าคำว่า "เหมียง" หรือ
แปลว่าฉลาดเฉลียว มีไหวพริบ
นำหน้าชื่อของเด็กชายวัยรุ่นที่บวช
แล้วลาสิกขาออกมา เช่น คนชื่อ จาร์ต
จนแล้วลาสิกขาออกมาเรียกว่า "เซียง
ของเดียวกับคนที่บวชเป็นพระภิกษุ
คำว่า ทิด ที่เข้าใจมาจากคำว่า

หากเข้าวัดหรือเปล่าไม่ทราบได้
ที่ เหนือก็ดี ระดับพื้นบ้านจริงๆ
บางเป็นเสียง ซ โส ฉ ดังเป็นเสียง
มัน ก็ว่า ตัน สรณะ กัจฉามิ
อัสลาม

"เหมียง" นั้นได้แก่ "เหมียง" ในภาษากลาง
ของใหม่ เชียงราย เชียงตุง เชียงแสน
รวมทั้งเชียงอิน บ้านเชียง ศรีเชียงใหม่

คำอวยพรไทยเรายังมีว่า "ให้ฉลาดเหมือน
ธนัญชัย ให้ปัญญาไหวพริบดีมโหสถ ให้มี
น้ำอดคั่งพระเทมีย์..."

เซียงเหมียง นั้นจะปลุกเหมียงขายอยู่
ทางภาคเหนือหรือไม่ ไม่ทราบ แต่ใบเหมียงนี้เหมือน
สีสนิมที่อีสานเรียกว่า "ขี้เหมียง" หรือออกเสียง
ตามสำเนียงพื้นบ้านว่า "ขี้เหมียง"

โปรดสถาบันทานเซียงเหมียง

สมมติว่าเมืองลาวจะยกมาตีเอาเมืองไทย
ทางภาคอีสานไปผนวกผนึกเข้ากับเมืองของตน
ทั้ง 2 ฝ่ายโดยเฉพาะฝ่ายไทยเจรจากันว่า อ่ารบ
กันเลย จะทำให้บาดเจ็บล้มตายกันมาก มาแข่งขัน
อ่านอักษรโบราณกันดีกว่า ใครอ่านได้มากคนนั้นชนะ
ได้บ้านนั้นเมืองนั้น ใครอ่านไม่ได้เป็นฝ่ายแพ้ เป็น
ฝ่ายเสียเมือง ทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกัน จัดคัดเลือกเอา
คนฉลาดที่สุดของฝ่ายตนเข้าแข่งขัน

ฝ่ายไทยก็จัดเอาศรีธนัญชัยหรือเซียงเหมียง
เข้าแข่ง

เซียงเหมียงก็ประดิษฐ์อักษรโบราณขึ้นใหม่
โดยจัดหาใบลานเปล่าที่ยังไม่ได้จารหรือจารึก
เป็นตัวหนังสือมาผูกหนึ่ง จับปุทะเลตวลัก ๆ เป็น ๆ
มาตัวหนึ่ง และครามย้อมผ้ามากระปุกหนึ่ง ผสมคราม
กับน้ำให้เหลวเป็นเหมือนดินตม แล้วจับปุลงเหยียบ
คราม เสร็จแล้วจับปุให้ไต่บนใบลานทุกแผ่น พอ
ใบลานแห้งก็มัดผูกหนึ่งสือ เซียงเหมียงนำไปฝึกอ่าน
อยู่ที่สงัดคน ทำที่ว่าฝึกเคล็ดลับเตรียมต่อสู้
แต่ไม่พันสายตาสายลับลาว เซียงเหมียงนอนไขว่ห้าง
กระดิกเท้า หยิบใบลานขึ้นอ่านดัง ๆ วันไปจนมาว่า

"ปะทะลู่ ไปสู่ บานใบลาน ไพบ
วามน"

ลาว "เอ๊ะ นี่ภาษาหยั่ง"

เซียงเหมียงหรือศรีธนัญชัยฝ่ายไทย

"ภาษาสมัยพระเจ้าเหา"

สายลับลาวนำความไปบอกท่านท้าว
สุภากาศ สุพานูวง-อ้อย แม่ทัพลาว แม่ทัพ
ลาวเกิดอาการเหมือนขึ้นหัวกึ่ง รีบยกกองทัพ
กลับโดยยังไม่ได้แข่งขันกัน

ฝ่ายไทยก็อวยพรตามหลังว่า "อ่วย
บักเซียงเหมียง แค้คำผวน ปะทะลู่-ปุทะเล
ไปสู่-ปุไต่ บานใบลาน-บนใบลาน ไพบ-
วนไป วามน-วนมา ก็แปลไม่ได้ ยังเสีย
ทะลิ่งจะยึดเอาบ้านเอาเมืองผู้อื่น"

กตัญญู/อุทัย บุญเย็น

ต้นกระเส丈วัฒนธรรมลาว-ไทย

และเห็นชัดที่สุดคือพระพุทธรูปที่หลวงพระบาง
คืนนั้น พอรับการผูกข้อต่อแขนในพิธี บายศรีสู่ขวัญแล้ว พวกเราก็
กลับเข้าโรงแรมบูตี รับประทานอาหารค่ำแล้วต่อด้วยรายการแนะนำหลวง-
พระบางที่ได้จะอาหารนั้นแหละ ดั่งสิ่งจำเป็นคนบอกเล่าเรื่องราวาวเชิงประวัติ-
ศาสตร์ คุณจิระนันท์ พิตรปรีชา เป็นคนกล่าวเสริม

ก่อนนอนคืนนั้น หลายคนเตรียมพร้อมสำหรับเช้ามีด
ของวันใหม่ สิ่งที่เราพร้อมเป็นพิเศษคือกล้องถ่ายรูป

น้องบุญจวรรณแห่งนิคมสารภักดิ์ไทย เกรงว่าผมจะลืม ช้าแล้วอีก
ว่าพรุ่งนี้วันพระ อย่างลืมนั่นก่อนโกไปดูชาวหลวงพระบางทำบุญตักบาตร
ใครได้ไปเห็นชาวหลวงพระบางออกมาอรุณตักบาตรแต่เช้ามืด ก็ต้องเก็บ
เป็นบุญตาไปทั้งชีวิต เพราะเป็นภาพที่เจริญตาเจริญใจเป็นอย่างยิ่ง คนเฒ่า
คนแก่คนหนุ่มคนสาวและแม่แต่เด็กน้อยต่างถือขันข้าวและดอกไม้ไปเข้าแถว
รอพระเณรมารับบิณฑบาต ด้วยอาการที่ตั้งใจจัดจ้อยเป็นพิเศษ ทุกคนส่วน
อิมยังมองใส่กระซุ่มกระซวย เหมือนดอกไม้บาน

ผมหันหน้าไปยังจันทน์ว่า วัดมรรคมประเพณีของหมู่บ้าน
ผมที่อีสานสืบแบบแผนมาจากลาวนั่นเอง เพราะสมัยเป็นเด็ก
ชีวิตของผมไม่ต่างไปจากเด็กน้อยที่หลวงพระบางนี่เลย
จิตใจของเราผูกพันกับการทำบุญตักบาตรในยามเช้า ไม่เคย
ว่างวัน

ตักบาตรแล้วกรวดน้ำก็ศรัทธาตามโดนไม่ ริมกำแพงและฐานเจดีย์
ยังปฏิบัติเชิงขลังกันที่หลวงพระบาง ยุติพิธีนี้เองของผมที่อีสานก็ทำกันอย่างนั้น
ไม่แตกต่างกันแม้แต่น้อย

นั่นคือวิถีชีวิตอันแนบแน่นอยู่กับศาสนา ซึ่งเราปฏิเสธ
ไม่ได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งซึ่งสร้างศรัทธาปลุกวัฒนธรรมแบบลาว-ไทย
บนสองฝั่งโขง

นำเสียดายก็แต่เช้าวันนั้นไม่ได้กลิ่นดอกจำปา
ระพวงใต้บันไดสามร้อยกว่าขั้นขึ้นกุศรีไปไหว้พระธาตุในตอนสาย

หลังอาหารเช้า ซึ่งสองข้างบันไดครึ่งไม้ไปด้วยดอกจำปา เสียคยาที่วันนั้นจำปา
ไม่ผลิดอกให้เห็นแม้แต่ดอกเดียว ผมก็เลยได้แต่จินตนาการถึงดอกจำปาไปกับ
เพลงของ "อิน้อง" วิไลวัน บุณยะผล ที่บอกว่า...

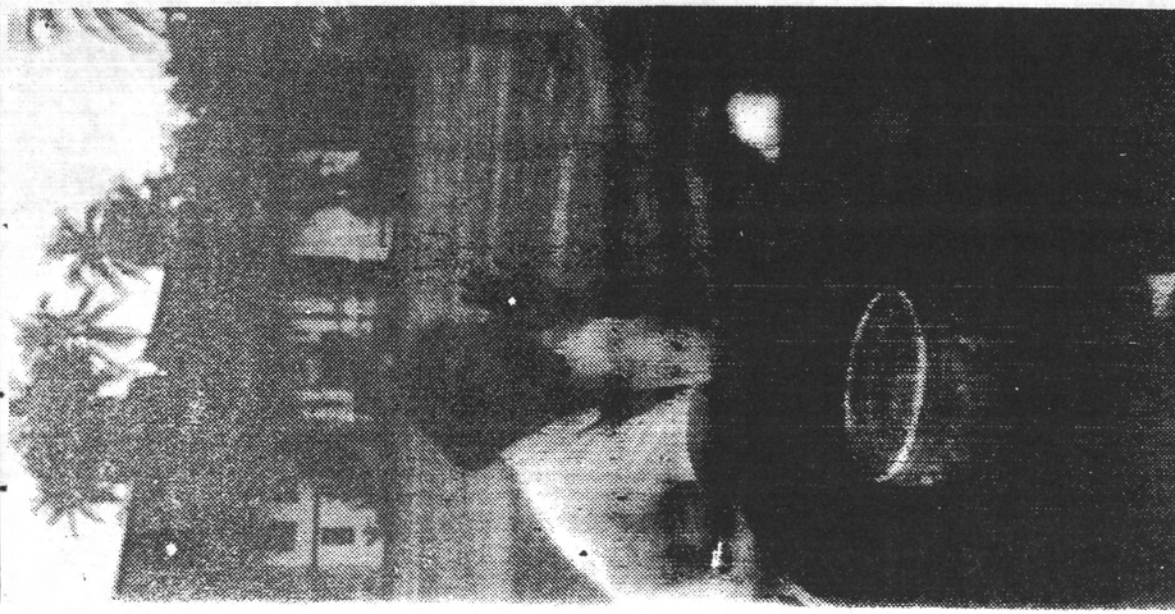
"โอ...ดวงจำปา เวลาขมน้อง นึกเห็นพันซ้อง มองเห็น
หัวใจ เขามักขึ้นได้ในกลิ่นเจ้าหอม เห็นสวนดอกไม้ บิดา
ปลูกไว้ ตั้งแต่ผ่านมา เวลาว่างหง เจ้าช่วยบรรเทา เขาหาย
โศกา เจ้าดวงจำปา คู่เคียงฮามาแต่ยามน้อยเอ๋ย...กลิ่นเจ้า
สำคัญติดพันหัวใจ เป็นมาฮักใคร่ แพงไว้เขยชม ยามเหงา
เขาคม โอเจ้าป่าหอม เมื่อดมกลิ่นเจ้า ปานพบเพื่อนเก่า ที่
พรากจากไกล เจ้าเป็นดอกไม้ ที่งามไวได้ ตั้งแต่ได้มา เจ้า
ดวงจำปา มาลาขวัญฮักของเขยมน้อย..."



● รอตักบาตร

ฝรั่งนั้นเชื่อว่าดอกจำปาเป็นดอกไม้คู่สุสานกุโบสถ์ มองเห็นดอกและ
กิ่งใบเป็นความเงิบบ่วงเวร ชาวไทยภาคกลางเรียกดอกจำปาว่า "ดอกสันทม"
ไม่นิยมปลูกภายในเขตรั้วบ้าน เห็นดอกกลิ่นหอมเป็นสื่อแห่งความทุกข์ระทม
แต่สำหรับลาวตามเนื้อเพลงนี้ ดอกจำปาแทบจะเปรียบปานดอกปาริชาติ
ในหลวงสวรรคตเสียทีเดียว

คงจำปาบนกุศรี ถ้าแม่ของผมน้องยังมีชีวิตได้มาเห็น
แกกนังเล่านิทานเรื่อง "จำปาสีตัน" ให้ผมฟังอีก ซึ่งไม่รู้ว่
จะเป็นครั้งที่เท่าไรเหมือนกัน



● กรวดน้ำ

ในขณะที่แม่น้ำโขงเป็นกระแสน้ำที่ก่อเกิดวัฒนธรรม
งๆ ถิ่นและศาสนาก็เป็นอีกกระแสน้ำที่ส่วน
รวมที่วัฒนธรรมบนสองฝั่งโขง

สัมมนาวรรณกรรมสองฝั่งโขง กรมศิลปากร นำศิลปินไทยสู่เมืองน้อง



กรมศิลปากรจัดโครงการ
ไปสู่ประชาชนและประเทศ
บ้าน 4 รายการ ที่จังหวัด

ขอนแก่น ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน-2 กรกฎาคม 2537 คือ การสัมมนาทางวิชาการเรื่องวรรณกรรมสองฝั่งโขง นำสื่อมวลชนและผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรมสัญจรสองฝั่งโขง จัดนิทรรศการเรื่อง อารยธรรมอีสานเหนือและเมืองขอนแก่น และจัดการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีสำหรับประชาชน

นายอดิศร เพียงเกษ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ มอบนโยบายให้กรมศิลปากร ดำเนินการเผยแพร่ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมไปสู่ประชาชน

ในส่วนภูมิภาคและประเทศเพื่อนบ้านให้มากที่สุด ต่อกรณีนี้ นายสมคิด ไซติกวณิชย์ อธิบดีกรมศิลปากร ซึ่งแจ้งว่า กรมศิลปากรจึงได้จัดกิจกรรมขึ้น 4 กิจกรรม คือ การสัมมนาทางวิชาการเรื่อง "วรรณกรรมสองฝั่งโขง" ณ โรงแรมโฆษะ จังหวัดขอนแก่น ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน-1 กรกฎาคม 2537 โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมจากประเศให้สลาวและผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงแถลงข่าวและวัฒนธรรมประเทศลาวมาร่วมสัมมนาในครั้งนี้ด้วย

โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการของไทยเป็นประธานในพิธีเปิด ในวันที่ 30 มิถุนายน 2537 เวลา 09.00 น. หัวข้อในการสัมมนาประกอบด้วย "พัฒนาการทางสังคมและวัฒนธรรมสองฝั่งโขง", "ประวัติและพัฒนาการวรรณกรรมโบราณสองฝั่งโขง", "วรรณศิลป์จากอดีตสู่ปัจจุบัน", "ท้าวฮุ่งหรือเจืองต่อมหากาพย์สองฝั่งโขง" "วรรณกรรมท้องถิ่น : ภูมิปัญญาชาวบ้าน", "วรรณกรรมร่วมสมัย" และ "เพลงพื้นบ้าน : สาระและความบันเทิง" ทุกหัวข้อ

ของการบรรยายและอภิปรายนี้ จะมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านวรรณกรรมทั้ง 2 ชาติร่วมบรรยายและอภิปรายด้วย

อีกกิจกรรมหนึ่งคือ การจัดสื่อมวลชนและผู้ทรงคุณวุฒิด้านศิลปวัฒนธรรมสัญจรสองฝั่งโขง ระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน-2 กรกฎาคม 2537 นั้น นายสมคิด ไซติกวณิชย์ กล่าวว่า เพื่อให้บุคคลสำคัญทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวนี้ได้นำศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของจังหวัดขอนแก่น อุทธธานีหนองคายและนครเวียงจันทน์ไปเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไป

ได้รับทราบโดยผ่านสื่อสารมวลชนทุกประเภท

อีก 2 กิจกรรม คือ ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2537 เวลา 10.00 น. เปิดนิทรรศการเรื่อง อารยธรรมอีสานเหนือและการแสดงนาฏศิลป์และดนตรีสำหรับประชาชน ณ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติขอนแก่น โดยมีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายอดิศร เพียงเกษ) เป็นประธานในพิธีเปิด ประชาชนสามารถเข้าชมกิจกรรมทั้ง 2 กิจกรรมได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

เงินกู้ข้ามโขงไหลเข้าเบงกั๊ไทย หนองคายจังหวัดเดียว200ล้าน

เงินลาวข้ามโขงไหลเข้าระบบเบงกั๊ไทย เฉพาะหนองคายกว่า 200 ล้าน ในขณะที่ปล่อยสินเชื่อกลับฝั่งลาวแค่ 30 ล้าน แผนผู้ลงทุนไทยแห่เข้าไปลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอเพียงเพราะหวังปันโควตาของลาวในการนำเข้าสหรัฐและยุโรป

นายอาษา ทรัพย์ศิริ ผู้จัดการธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาหนองคายเปิดเผยว่าในขณะที่มีเงินไหลจากฝั่งลาวเข้าสู่ระบบธนาคารไทยในเขตจังหวัดหนองคายประมาณ 200 ล้านบาท โดย

สาขาตนเองมีส่วนแบ่งในเงินฝากจำนวนนี้ประมาณเกือบ 100 ล้านบาท และในขณะที่เดียวกันก็ได้ทำการปล่อยสินเชื่อกลับไปสู่ฝั่งลาวประมาณ 30 ล้านบาท สำหรับหลักเกณฑ์ในการให้สินเชื่อ

นั้นจะพิจารณาเฉพาะจากหลักทรัพย์ที่อยู่ทางฝั่งไทยเท่านั้น หรือในกรณีที่ไม่มีหลักทรัพย์มาทำการค้ำประกันและใช้ตัวบุคคลเป็นผู้ค้ำประกันแทนนั้นก็เช่นเดียวกันจะพิจารณาให้เฉพาะบุคคลที่มีสัญชาติไทยและเท่าที่ผ่านทางการปล่อยสินเชื่อให้แก่ผู้กู้ลาวก็ยังมีได้ประสบปัญหาในการวางคืนแต่อย่างไร

นายอาษากล่าวว่า ส่วนการค้าขายข้ามชายแดนระหว่างไทยลาวที่จังหวัดหนองคายมีเงินทุนหมุนเวียนประมาณวันละ 10 ล้านบาท และมีแนวโน้มว่าจะมีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะภาวะเศรษฐกิจของลาว โดยเฉพาะในกรุงเวียงจันทน์เริ่มกระเตื้องขึ้นประชาชนมีเงินจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ทำให้มีความต้องการสินค้าไทยมากขึ้นเป็นลำดับ "สินค้าของเราส่วนใหญ่ที่เขาต้องการจะเป็นสินค้าอุปโภคบริโภค ส่วนสินค้าลาวที่ส่งเข้ามานั้นจะเป็นสินค้าประเภทไม้ของป่าเศษเหล็ก" นายอาษากล่าว และว่าสำหรับนักธุรกิจที่ต้องการจะเข้าไปลงทุนในลาวนั้น ตนอยากจะแนะนำว่าควรจะเป็นการลงทุนในกิจการเล็ก ๆ ที่ใช้เงินทุนไม่มากนักยังไม่ควรจะไปลงทุนในกิจการใหญ่ ๆ เนื่องจากทางลาวเวลานี้ยังไม่มีความพร้อมที่จะรับการลงทุนขนาดใหญ่ เพราะติดขัดในเรื่องบุคลากร รวมทั้งความมั่นคงทางการเมือง

สำเร็จเป็นอย่างดีเป็นการลงทุนประเภทผลิตรองเท้าและพลาสติก และสิ่งทอ โดยเฉพาะสิ่งทอนั้น ผมคิดว่าคงจะมีคนไทยเข้าไปลงทุนในกิจการประเภทนี้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ "

“เวลาพิจารณาเลือก...”

บรรณาธิการ

สยามราย

ฉบับที่ ๒๕๓๕

มีนาคม มีนาคม มีนาคม มีนาคม

ความร่วมมือไทย-พม่า-ลาว

มือกล่าวถึงสามเหลี่ยมทองคำ (Golden Triangle) ทั่วโลก เหมือนจะรู้จักชื่อเสียงในเรื่องที่เกี่ยวกับยาเสพติดเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งพื้นที่บริเวณนี้เป็นที่รวมของ 3 ประเทศคือ ไทย ลาว พม่า ในอดีตยาเสพติดที่เข้าไประบาดอยู่ทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นในสหรัฐ หรือยุโรปตะวันตกนั้น ส่วนใหญ่มีแหล่งผลิตมาจากบริเวณสามเหลี่ยมทองคำทั้งสิ้น เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้มีดินอุดมสมบูรณ์ สภาพอากาศเหมาะสมในการปลูกพืชเสพติด และอยู่ชิดเขตแดน 3 ประเทศ หากที่แต่ละประเทศจะทำการปราบปรามได้โดยลำพัง สหรัฐอเมริกาเองได้พยายามหาทางปราบปรามยาเสพติดด้วยตัวเอง และพยายามผลักดันให้ประเทศต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ร่วมมือกันปราบยาเสพติดให้หมดไป แต่จนถึงบัดนี้ สหรัฐ ได้สูญเสียทรัพยากรไปเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหานี้ให้หมดไป ปัญหายาเสพติดจึงกลายเป็นปัญหาเรื้อรังของโลกตลอดมา และเนื่องจากยาเสพติดมีผลประโยชน์อย่างมหาศาลอยู่เบื้องหลังของการค้า ราคาของยาเสพติดในตลาดโลกมีมูลค่าสูงมากและมีความต้องการของตลาดสูง จึงจูงใจแก่ผู้ปลูกและผู้ถือลักลอบนำเข้าไปขายยังประเทศต่าง ๆ ทำให้การปราบปรามยาเสพติดอยู่ในความยากลำบากตลอดมา

ปัญหาเรื่องยาเสพติดนับเป็นภัยคุกคามที่สำคัญต่อไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และโลกโดยส่วนรวม ไทยเองได้ดำเนินการความพยายามในการแก้ไขปัญหานี้ และพยายามดึงให้ประเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้องหันหน้ามาร่วมมือกันให้เห็นกับผลประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน นับตั้งแต่เดือนมีนาคม 2535 นี้ ได้มีการประชุมร่วมกัน 3 ฝ่าย ระหว่างไทย-พม่า-ลาว ในไทย โดยมีรองนายกรัฐมนตรี พล.ต.อ.เปา สารสิน เป็นประธาน เป็นการประชุมระดับสูงในเรื่องเกี่ยวกับความร่วมมือในการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวชายแดน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณสามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งพม่าและลาวได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง แต่ละประเทศได้ส่งผู้แทน

ระดับรัฐมนตรีให้เข้าร่วมการประชุม การประชุมดังกล่าวเห็นว่าไทยประสบความสำเร็จอย่างดี เพราะเป็นครั้งแรกที่ทั้งพม่า ลาว และไทยได้ร่วมมือกันแก้ไขปัญหา ทำให้ทั่วโลกมองเห็นว่าทั้ง 3 ประเทศต้องการแก้ไขปัญหาเสพติดอย่างจริงจัง ถึงแม้จะไม่สามารถหยุดยั้งการปลูกพืชเสพติดได้ แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อบริเวณการลักลอบปลูกพืชเสพติดลดลงได้ ซึ่งนับเป็นความสำเร็จได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นการจะแก้ไขปัญหาซึ่งยืดเยื้อมาเป็นเวลานานแล้วนี้ จึงต้องการระยะเวลาสักกระยะหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการร่วมมือกับพม่าและลาวในเรื่องของยาเสพติดสามารถนับเป็นก้าวแรกที่น่าจะไปสู่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ระหว่างกันในอนาคตได้ และเป็นวิธีที่ดีในการบรรเทาแรงกดดันจากมหาอำนาจภายนอก เป็นการประชาสัมพันธ์ให้เห็นว่าไทย ลาว พม่า ก็เห็นความสำคัญของปัญหาเสพติดและพยายามแก้ไขปัญหาอยู่ โดยไม่ได้นิ่งนอนใจ

ในส่วนของไทยนั้นได้แสดงให้เห็นว่า ไทยเป็นผู้ผลักดันให้มีความร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาเสพติด และปัญหาภายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้นั้น สามารถแก้ไขได้โดยการร่วมมือกันเองของแต่ละประเทศภายในภูมิภาคเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องให้ประเทศอื่น ๆ เข้ามาช่วยจัดการแต่อย่างใดเป็นการบรรเทาแรงกดดันจากสหรัฐ และประเทศตะวันตกอื่น ๆ ในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของไทยและต่อรัฐบาลพม่าอีกด้วย เพราะสิ่งที่ไทย-ลาว-พม่า ตั้งใจทำนั้น คือผลประโยชน์ที่จะเกิดแก่ประชากรทั้งโลก แต่การที่จะทำให้ความร่วมมือเช่นนี้สามารถดำเนินต่อไปได้อีกก็จำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก ถ้าเพียงงบประมาณของไทยเองก็ยังไม่รู้ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด ยิ่งงบประมาณของพม่า ลาว ด้วยแล้ว ยิ่งจะต้องขาดแคลนอย่างแน่นอน ดังนั้นเพื่อให้แผนการทำลายพืชเสพติดดำเนินต่อไปได้ จึงจำเป็นที่จะต้องหาทางให้ต่างประเทศช่วยเหลือด้านงบประมาณแก่โครงการนี้ด้วย ซึ่งประเด็นนี้เราคิดว่าสหรัฐ ญี่ปุ่น และประเทศตะวันตกน่าจะเป็นผู้สนับสนุนงบประมาณด้านนี้ได้ดี ถ้าผู้เกี่ยวข้องฝ่ายไทยจะรู้จักหาโอกาสที่เหมาะสม เพื่อดำเนินการในเรื่องนี้ตามกาลเทศะที่ดีในอนาคต

สยามทีวี

สถาปนา พุทธศักราช ๒๕๖๓

นิคมคุณเด นิคมคุณารณ ปศุคุณเด ปศุคุณารณ

สะพานมิตรภาพ ไทย-ลาว

วันศุกร์ที่ 8 เมษายนปีนี้ เป็นวันทางมงคลยิ่งสำหรับ
พี่น้องชาวไทยและชาวลาวในวันนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวทรงเปิดสะพานมิตรภาพเชื่อมหนองคายกับเวียงจันทน์
ร่วมกับนายหนุ่ยตัก พุมสะหวัน ประธานประเทศลาว และมี

ช่วยเหลือจากรัฐบาลออสเตรเลีย สะพานแห่งนี้จึงเป็นนิมิตหมาย
อันดียิ่งเป็นก้าวใหม่ของความร่วมมือร่วมใจพัฒนาชีวิตความเป็น
อยู่ของประชาชนในภูมิภาคนี้

และก็ยังเป็นมิ่งมหามงคลที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตน-
ราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปทรงเยือนประเทศ
ลาวด้วย

เราเชื่อมั่นว่าการเปิดสะพานข้ามโขงเชื่อมหนองคายกับเวียง-
จันทน์ จะยิ่งช่วยกระชับสัมพันธ์ไมตรี ความร่วมมือร่วมใจ และ
พัฒนาการทางสังคมเศรษฐกิจของทั้งสองประเทศ ให้มันยืนเสถียร
ตลอดไป ทั้งจะช่วยเร่งให้สัมพันธภาพขยายตัวก้าวหน้ายิ่งขึ้น

เมื่อสะพานเปิดใช้อย่างเป็นทางการ ทั้งสองฝ่ายก็ควรจัดการ
และบริหารด้วยความร่วมมือร่วมใจ ให้สะพานข้ามโขงเป็นสะพาน
เชื่อมโยงเชื่อมสัมพันธ์พี่น้อง อย่าให้ปัญหาความเข้าใจผิดหรือปัญหา

นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย นายพอล คีตติ้งมาร่วมเป็นเกียรติด้วย
สะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมไทย-ลาวแห่งแรกนี้ มีความสำคัญ
มีความหมายยิ่งใหญ่ ไม่เพียงเฉพาะประเทศไทยและประเทศลาว
เท่านั้น แต่รวมถึงทั่วทั้งภูมิภาคด้วย เป็นการเปิดศักราชใหม่ของ
การติดต่อคมนาคมขนส่งภายในภูมิภาคนี้

ผู้คนในดินแดนประเทศไทยกับผู้คนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงได้แก่
ดินแดนลาวและเวียดนาม รวมตลอดไปถึงกวางสีและยูนนาน มีการ
ติดต่อสัมพันธ์กันทั้งทางวัฒนธรรมและเศรษฐกิจมานานนับ
กว่าพันปีมาแล้ว การคมนาคมติดต่อก็ต้องข้ามแม่น้ำโขงแน่นอน
หลักฐานการคมนาคมติดต่อ อย่างน้อยก็สามารถย้อนไปถึงยุคสำริด
ได้แก่มโหระทึกกบแบบวัฒนธรรมดองซอนซึ่งขุดพบที่ดอนตาล
ริมฝั่งโขง

มาบัดนี้ ประเทศไทย-ลาว มีสะพานเชื่อมข้ามแม่น้ำโขง
อันจะช่วยอำนวยความสะดวกยิ่งขึ้นทุกทาง ทั้งนี้โดยได้รับความ

เล็กน้อยมาบันทึกเอาไว้มีต่อกัน และเราก็เชื่อมั่นว่า ผล
ประเทศลาวจะได้รับหลังจากเปิดใช้สะพานแล้ว คงจะกระ
ทางการลาวพิจารณาได้รับความช่วยเหลือก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำ
ในจุดอื่น ๆ อีกหลายจุดต่อไป

สังคมโลกเคลื่อนเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เศรษฐ
สังคมของโลกมีแนวโน้มว่าประเทศเล็ก ๆ ต่าง ๆ จำเป็น
รวมกลุ่มกันในภูมิภาคให้แน่นแฟ้น ขยายความร่วม
แบ่งปัน รับและให้กันและกัน ถ้อยที่ถ้อยอาศัย เพื่อ
ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจและความอยู่ดีกินดีของประ
ไทยกับลาวแท้จริงก็สัมพันธ์สนิททั้งทางวัฒนธรรม
สายเลือด ภาพความร่วมมืออย่างจริงจังของรัฐบาลที่
ฝ่ายคือความปรารถนาอย่างจริงจังของประชาชนทั้ง
ประเทศ

ราชดำเนียบกลาง อัศศิริ ธรรมโชติ

ประวัติศาสตร์อันเก่าแก่จนยุค
ล่าอาณานิคม สงครามโลก
สงครามเย็น คีออินโดจีน
ลาวก็วุ่นวายอยู่เสมอ

สะพานไทย-ลาว

ประเทศลาวมีตำนานมาจากผลน้ำเต้าใหญ่ คนลาวกลุ่มต่าง ๆ เติบโตอยู่ในผลน้ำเต้ายักษ์ถึงวันหนึ่งถูกเจาะก็หลังไหลกันออกมาเต็มเมืองแดงของพ่อขุนบรม

คนเหล่านี้ "มากดังทรายหลายดั่งน้ำ" ก้าวออกมาจากน้ำเต้า 3 วัน 3 คืนเต็ม ๆ และแบ่งออกเป็นเผ่า 5 สาย โดยมีเทวดาใหญ่ในสวรรค์คืออย่างพระยาแถนคอยดูแลช่วยเหลือ

คนลาวนั้นจะทำอะไรเมื่อแรกสร้างชาติใหม่ ๆ ก็ต้องอาศัยพระยาแถนทั้งนั้น

น้ำท่วมโลก บรรพบุรุษลาวก็ถ่อแพทวนน้ำจากพื้นโลกขึ้นไปหาพระยาแถน แต่งบ้านเมืองนาไร่ ทำศิลปกรรมพระยาแถนก็ส่งเทวดาอื่น ๆ ลงมาช่วย อย่างเช่นว่าดนตรี "เฮ็ดฆ้องกลองกรับ" เทวดาก็สอน

พ่อขุนบรมของคนลาวพระยาแถนก็ส่งมาให้ปกครองประเทศ จนที่สุดก็หาเมียให้ขุนบรมได้สุขสบายแล้วพระยาแถนก็สั่งว่าต่อไปนี้ห้ามมารบกวนสวรรค์อีกเด็ดขาดเส้นทางสวรรค์กับคนลาวก็ถูกตัดขาดแต่บัดนั้น....

ประเทศลาวสำหรับประวัติศาสตร์สากลแล้ว จะโผล่หน้ามาทีหลังเพื่อน ๆ ในแถบนี้ ก็เพราะฝรั่งหาทางขึ้นไปสัมผัสลาวที่อยู่ตอนต้นของแม่น้ำโขงได้ลำบาก คือมีเกาะแก่งกัน ร่องน้ำแคบสั้นทรายนาก ไม่ค่อยมีใครรู้จักลาว

ฝรั่งบอกว่าพระราชพงศาวดารลาวก็เชื่อถือไม่ค่อยได้ หากความจริงได้น้อย พ่อค้ายุโรปคนแรกเข้าไปในเวียงจันทน์ได้เมื่อต้น ๆ ศตวรรษที่ 17 นี้เอง ทั้งที่ตำนานลาวเก่าแก่ถึงขนาดกำเนิดโลก

แต่อย่างไรก็ตามตามบันทึกของคนยุโรปเมื่อเกือบ 400 ปีมาแล้วนั้น นอกเหนือจากว่าลาวจะเป็นดินแดนแห่งทรัพยากรอย่างครึ่งและกำยานแล้ว เวียงจันทน์นั่นคือ "ดินแดนสุขาวดีของศาสนาพุทธ" เป็นที่แสวงบุญของบ้านใกล้เรือนเคียง และรุ่งเรืองไม่แพ้ใคร

ลาวต้อนรับแขกเมืองที่วัดพระธาตุหลวงอย่างเอกรีกด้วยมหรสพนาฏนา เช่น ฟ้อนรำ กระบี่กระบอง แข่งเรือ รุ่งเรืองด้วยการจักสาน ทอผ้า การแกะสลักเครื่องเงินทอง และดุริยางคศิลป์

ฝรั่งเข้าลาวยากในยุคนั้น กล่าวกันว่านอกจากภูมิประเทศแล้ว ก็เพราะเป็นศูนย์แห่งพุทธศาสนาที่มั่นคงนี้แหละ ก็สกัดกั้นคนนอกศาสนาไม่ให้เข้าไปได้ง่ายนัก

ลาวมาอ่อนแอเอามาก ๆ ก็หลังจากที่ราชอาณาจักรถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เป็นหลวงพระบางกับเวียงจันทน์ที่ต่างฝ่ายต่างแตกแยกกันไป พังหิงไทยพม่าและเวียดนามในแต่ละยุค บ้านเมืองไม่เป็นสุขนัก ด้วยรบพุ่งกันเอง

ลาวถูกฝรั่งมองว่าเป็นรัฐอิสระ ก็แค่ในนามเท่านั้นลาว

สรุปแล้วนับแต่พระยาแถนทิ้งไป คนลาวทั้งหลายก็เหมือนว่าถูกชาติอื่น ๆ รุมรังแกเรื่อยมา คนที่เคย "มากดังทราย หลายดั่งน้ำ" เหลืออยู่แค่ไม่กี่ล้าน เป็นประเทศเล็ก ยากจน และขาดการพัฒนา

ลาวเพิ่งตั้งตัวได้เมื่อไม่กี่ปีมานี้ หลังจากที่ประเทศสงบมีสามัคคีต่อกันดีในยุคสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และหลังจากเปิดเสรีทางเศรษฐกิจขึ้นลาวก็เหมือนจะดีขึ้นไปทุกทางโดยลำดับ

รายงานเศรษฐกิจอินโดจีนระบุว่า แม้ว่าการเติบโตของลาวจะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป จะไม่ค่อยฉีกกักเหมือนเพื่อนสังคมนิยมอื่น ๆ ก็ตามที แต่ก็โตเงิบ ๆ อย่างประมาทไม่ได้ โดยเฉพาะภาคการส่งออก แหล่งลงทุนราคาถูกและภาคการท่องเที่ยว

ลาวหวังไว้สูงมาก โดยเฉพาะการท่องเที่ยว และเมื่อสะพานมิตรภาพไทย-ลาวได้เปิดขึ้นในวันนี้ สะพานเชื่อมสองฝั่งนี้ระหว่างแม่น้ำโขงได้เป็นที่ไฝฝืนกันมาเกือบ 40 ปีแล้ว

และในวันนี้ วันที่ 8 เมษายน 2537 ประชาชนลาวทั้งหลายก็จะได้เข้าเฝ้าฯ รับเสด็จฯ พระเจ้าอยู่หัวของเราด้วย

สะพานเส้นนี้ถ้าจะว่าไปแล้ว ก็เหมือนว่าเส้นทางที่จะต่อสู้สร้างสวรรค์แห่งประวัติศาสตร์ลาวนั้นได้ถูก


อ่านข่าวนี้แล้ว ผมก็ซึ้งเหนียม ๆ
ยังใจชอบกล ยังไม่ถึงกับอาลัย
คือ อาลัยแทนกระทรวงการ
ต่างประเทศของไทยหรือครับ

ที่ว่าเหนียม ๆ นั้น ก็เพราะ
ผมเกิดความตะจิตตะขงใจ สงสัยว่า
กระทรวงการต่างประเทศของไทย
เรานั้น ได้ปฏิบัติราชการในด้าน
การต่างประเทศอย่างไรบ้าง

เพราะปัญหาระหว่างประเทศ
คือ ประเทศไทยกับลาว ซึ่งกำลัง
ติดพันเจรจาปัญหาการเมืองอยู่นั้น
ผลงานของกระทรวงการต่างประเทศ
มีแต่ความล้มเหลว

แม้กะอ๊ะจะเชิญบุคคลระดับ
ชั้นนำของลาวมาเมืองไทยก็ยังไม่
สำเร็จ

ต้องให้สุภาพสตรีเป็นเจ้าของ
เจ้าการเชิญบุคคลสำคัญของรัฐบาล
ลาวมาประเทศไทย เพื่อพูดคุยกัน
ในปัญหาเรื่องชายแดนไทย-ลาว
เกี่ยวกับเรื่องบ้านร่มเกล้า ซึ่งกำลัง
พิพาทกันอยู่ และได้มีการเจรจ
กันมาแล้ว 2 ครั้ง 2 หน แต่ยังคง
ลงกันไม่ได้ ว่าเขาจะอย่างไรกันดี

และก็ดูเหมือนว่า คณะทูต
สันติสตรี ซึ่งคุณหญิงพันธุ์เครือ
ขงใจยุทธ เป็นผู้ออกปากเชิญด้วย
ตนเองนั้น พล.อ.สฤษดิ์ หวาด ภิรมย์
เชิญเสด็จด้วยช
ครับ ก็  ทรวงการ

ยุทธ ผบ.ทบ. และรักษาการ ผบ.สูงสุด
มีคณะทั้งแบบที่เป็นทางการ และไม่
เป็นทางการ รวม 25 คนนี้ นอกจาก
จะมีการนำข่าวของเครื่องใช้ ของอุปโภค
บริโภค ไปให้อัยน้องอย่างมากมาย
แล้ว งานนี้คณะแม่บ้านที่ไปยังต้อง
ทำหน้าที่อย่างหนัก เป็นทั้งทูตสันติภาพ
และคณะนาฏศิลป์จำเป็นกันไปในตัว

และด้วยกำหนดการที่เต็มเหยียด
อย่างอยากที่จะให้คณะแม่บ้านไทยได้
รู้ได้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของบ้านที่
เมืองน้องที่ใสกันไว้อย่างเต็มเหยียด
แล้ว ยังมีการนำชมศิลปวัฒนธรรม
วัดวาอารามอีกมากมาย ทั้งกลางคืน
จะมีการเลี้ยงรับกันตั้งแต่คืนแรกที่
คณะแม่บ้านไปถึง โดย พล.อ.สฤษดิ์ห
ท่านนางคำหล้า แก้วบุญพันธ์ และ
ครอบครัว รวมทั้งพลจัตวาทองไหล
จะเป็นเจ้าภาพเลี้ยงต้อนรับในตอน
ทุ่มหนึ่งแล้ว เช้าวันรุ่งขึ้น คือ วันที่ 20
มี.ค. ก็จะต้องออกงานกันแต่เช้า 9.15
น. เยี่ยมคำนับเจ้าสุภานุวงศ์ และเจ้าหญิง
เวียงคำ ต่อด้วยการไปนั้นมานั้นจนเย็น

ที่หนักอกหนักใจที่สุดก็คง
จะเป็นคืนวันสุดท้าย แต่ก็คงจะเป็น
ความหนักใจที่ปนกับความปลื้มอกปลื้ม
ใจ ที่คณะแม่บ้านไทยจะได้โชว์ฝีมือ
ศิลปวัฒนธรรมไทยกันบ้าง ในงาน
เลี้ยงขอบคุณ ซึ่งงานนี้จะมีทั้งการร้อง
เพลงหมู่ คือ เพลงสองฝั่งโขง ที่มี
การชักซ้อมกันเป็นอย่างดีตั้งแต่วัน
ก่อนออกเดินทางที่บ้าน พล.อ.จรรยา
วงศ์สายัณห์ ที่จัดเลี้ยงส่งให้ มีการนำ

จิตยินดีและด้วยจิตใจ พวงเจ้าเอ๋ยมาลัย
เราทุกคนจากไทยมอบด้วยใจเออย

และนอกจากคุณหญิงพันธุ์เครือ
หัวหน้าคณะทูตสตรีสันติจะร้อง
และรำแล้ว คณะสตรีทูตสันติที่
ร่วมขบวนไปด้วยก็ยังมีร้องเพลงพวง
มาลัยหมู่ด้วยเนื้อร้องเพลงดังนี้

“เออละเหยบินวน บินวนมา
ลงเวียงจันทน์ บินมาด้วยจิตและใจ
เพื่อมอบไว้ให้กับความสัมพันธ์มิตร
ภาพของเรามิตร โปรดอย่าคิดว่า
ไม่สำคัญ การเมืองและเรื่องอื่น ๆ
วันนี้จงดลิม อย่าไปคิดถึงมัน ปัญหา
ของบ้านของเมือง มันไม่ใช่เรื่องอะไร
ของฉัน ฉันมาเยี่ยมบ้านที่นี้ รู้ไหมคุณ
พี่ฉันก็คนเวียงจันทน์ พวงเจ้าเอ๋ยมะลิ
วัลย์ ฉันก็ลูกเวียงจันทน์เหมือนกัน
นะเออ”

โครงการทูตแบบนี้ ลาวก็ลาว
เถอะ จะไม่เห็นใจไทยได้ยังไงเล่าครับ
แต่นั้นแหละครับ ถึงลาวจะ
ชื่นชมต่อทูตสันติสตรีคณะนี้เพียงไร
จะเคลิบเคลิ้มต่อการรำรำ และ
เสียงเพลงอย่างไร แต่สันดานคนลาว
ก็ไม่วายปากเปราะ เพราะตัว พล.อ.
สฤษดิ์หวาด ผู้ยิ่งใหญ่ในกองทัพ
ของลาว ได้พูดเป็นเชิงข่มไทยเป็น
ทำนองว่า

เรื่องการรบกันนั้น ลาวไม่
กลัวไทย และถ้ายังรบต่อไปลาวก็
ต้องชนะ เพราะขนาดสหรัฐอเมริกา
ยิ่งใหญ่แค่ไหน ลาวยังรบชนะ คือ
ลาวได้ยิงเครื่องบินอเมริกันตกมา
เสียมากต่อมากแล้ว ประเทศไทยนั้น

จะต้องกลับไปรบกันใหม่อีก
ผมว่าเอาอย่างนี้ดี
ใหม่ครับ

คือ เมื่อทางรัฐบาลลาวไม่อุ
เส่นและกินเส้นกับผู้แทนของรัฐบาล
ไทย จนกระทั่งพูดจาประสาไทยไม่
รู้เรื่องแล้ว รัฐบาลไทยก็ตั้งคณะ
กรรมการพิเศษเป็นกรรมการเฉพาะกิจ
เพื่อไปเจรจาปัญหากับลาวต่อไป
อีก

กรรมการพิเศษเฉพาะกิจ
รายใหม่นี้ ผมอยากจะเสนอให้สุภาพ
สตรีร่วมในคณะกรรมการด้วย
และสุภาพสตรีคนที่ว่านี้ ผม
ก็ไม่เห็นใครเหมาะสมจะเท่ากับ คุณ
หญิงพันธุ์เครือ ขงใจยุทธ

เพราะปรากฏความจริง คน
ลาวทุก ๆ ระดับนิยมชมชอบ สาม
ภริยากันเป็นอย่างยิ่ง และตัวคุณหญิง
พันธุ์เครือเอง ก็ได้ประสบความสำเร็จ
สำเร็จในการเป็นทูต (สตรี) สันติ
มาหยก ๆ

ถ้าหากคุณหญิงพันธุ์เครือ
ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการพิเศษ
เฉพาะกิจนี้ ได้เจรจากับลาวประสบ
ความสำเร็จ

ประเทศไทยก็จะได้มี
คุณหญิงไม่เพิ่มอีก 1 คน เป็น
คนที่ 2 ซึ่งจะเป็นประวัติ
ศาสตร์ของไทยเราต่อไปใน
อนาคต

สยามรัฐวันนี้.....●.....พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินพระราชทานเพลิงศพ ผู้เสียชีวิตเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความมั่นคงภายใน ในวันพุธที่ 23 มีนาคม เวลา 16.00 น. ณ เมรุวัดพระศรีมหาธาตุวรมหาวิหาร บางเขน.....●.....สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เสด็จทรงเป็นองค์ประธาน การประชุมใหญ่สามัญประจำปี คณะกรรมการบริหาร มูลนิธิโรคไตแห่งประเทศไทย วันที่ 23 มี.ค. เวลา 10.00 น. ณ ห้องประชุม คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาล ตึกอำนวยการ ชั้น 2.....●.....ไทย-ลาว ยังไม่ลงตัว....ล่าสุด พล.อ. สีสะหวาด แก้วบุณพันธ์ พุดจาท่าท่าเหมือน ปรามาส ประเทศไทย เล่นเอา หงุดหงิดกันไม่น้อย “การเจรจากับประเทศที่มีลัทธิคอมมิวนิสต์ต้องมีความ แข็งขัน...” น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ เลขานุการนายกฯ กล่าวแสดงความคิดเห็นเรื่อง การเจรจา ไทย-ลาว.....●.....ทุกฝ่ายในบ้านเราต้องอยู่ในหลักการ มีความเข้มแข็ง เป็นเอกภาพ อย่าไปทำบางสิ่งบางอย่างที่ลาวเป็นฝ่ายกำหนด “ถ้าพรุ่งนี้เขามาก็ควร จะชวนไปเที่ยวฉลองชัยชนะของท้าวสุรนารีที่นครราชสีมา เพื่อคนลาว จะได้รู้จักคนไทยมากขึ้น” น.ต.ประสงค์ สุ่นศิริ สาดคำให้สัมภาษณ์ ณ แสบ



ไปดูงาน ไทพอร์ โมกขมรรคกุล ส.ส.สุโขทัย และนิพนธ์ วิชาญชัยยุทธศาสตร์ ส.ส.อ่างทอง พร้อม คณะกรรมการรัฐสภา เดินทางไปดูงานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ตามคำเชิญของรัฐบาลสาธารณรัฐ เกาหลี

สันติแท้เชียว.....●.....ครับ-วันที่ 23 มี.ค.พล.อ.สีสหวาด (จอมช่างพุด) จะ เดินทางมาถึงประเทศไทยเวลาประมาณ 09.30 น.ใครจะเป็นคนรับไปเที่ยวที่โคราช ก็ยังนึกไม่ออก.....●.....ไม่รู้ พล.อ.สีสหวาด (จอมช่างพุด) พุดท่าไม่ว่า ลาว สามารถเอาชนะสหรัฐได้ เครื่องบิน 1,500 ลำก็ยิงตกหมด ถ้าไทยส่ง ไป 3,000 ลำ ก็ยิงตกหมด.... “นั่นมันเครื่องบินเด็กเล่น ผมอยากเจอ พล.อ.สีสหวาดจริง ๆ” ดร.อุกฤษ มงคลนาวิน ประธานรัฐสภา กล่าวให้สัมภาษณ์●..... “ทำไม่ถึงเอาเรื่องนี้มาพูดกันบ่อยจัง เขามาเผาศพ จะพูดอะไร ก็เรื่องของเขา แต่เราจะไม่พูดเรื่องอะไรกันเลย” พล.อ.เปรม ติณสูลานนท์ นายกฯ ตอบคำถามนักข่าวเรื่อง พล.อ.สีสหวาด แก้วบุณพันธ์ ที่มีข่าวว่าจะพบกับ พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ ผบ.ทบ. และรักษาการ ผบ.สูงสุด ในวันที่ 25 มี.ค.นี้.....●



กตลาลาว ลาวและไทย

กตลาลาว

เหตุที่ไม่เจรจากันระหว่างประเทศ
พล.ท.สหัสเดชะ บุนนาค ผู้อำนวยการสำนักงาน
กตลาลาว กองบัญชาการทหารสูงสุด ให้สัมภาษณ์เมื่อ
วันที่ 21 ธ.ค.ว่า ท่านคำพัน สماعيل เอกอัคร
ทูตสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวประจำ
ประเทศไทย ได้กล่าวขอเรื่อง พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ
ผู้บัญชาการทหารบก รักษาการผู้บัญชาการทหารสูงสุด
เมื่อวันที่ 20 ธ.ค.ที่ผ่านมา 2 เรื่องด้วยกัน คือ
เหตุที่เกิดการสู้รบระหว่างไทย-ลาว ที่ อ.ชาติตระการ
เทวะพัฒนาโลกนันทน์ ลาวเห็นว่าการจะมีการเจรจากัน
พล.อ.ชาติชายได้ตอบไปว่า เรื่องนี้ไม่ควรจะมีการ
กันแล้ว ปัญหาต่าง ๆ สามารถพูดคุยกันง่ายนิดเดียว
เป็นการเจรจากันในระดับท้องถิ่น ลาวไม่น่าส่ง
ถึงทหารเข้ามาอันเป็นการกระทำที่น่าเสียใจ

พล.ท.สหัสเดชะกล่าวว่า ท่านคำพันได้กล่าวตอบ
ผู้บัญชาการทหารบก ว่า เรื่องที่เกิดขึ้นน่าจะเจรจากัน
กันระหว่างประเทศ พร้อมกับขอเรื่องให้
พล.อ.ชาติชายประสานงานกับสำนักพระราชวังในกรณี
ที่นางมิ่ง วงศ์วิจิตร โคร้อยอกจะร่วมเฉลิมฉลองและ
ถวายพระพรเนื่องในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา 80 พรรษา

พล.ท.สหัสเดชะกล่าวว่า ท่านคำพันได้กล่าวถึง
ผู้บัญชาการทหารบกทั้งหมดที่ อ.ชาติตระการว่า ไทย
น่าจะตั้งเครื่องบินทิ้งระเบิดลง ซึ่ง พล.อ.ชาติ
ชายเห็นว่าเมื่อลาวรุกเข้าเข้ามาในดินแดนไทยก็ต้องหลัก
เพื่อรักษาอธิปไตย ดังนั้นอาวุธที่ใช้ในการสู้รบจะ
อะไรก็ได้ทั้งนั้น ซึ่งไทยก็ใช้เฉพาะในพื้นที่ที่มีการ
รบเท่านั้น แต่ฝ่ายลาวเองกลับใช้จรวดขนาด 122 มม.
เข้ามาตกในบ້านร่มเกล้า อ.ชาติตระการ ทั้งที่ไม่ใช่
บริเวณการสู้รบ

ผู้สื่อข่าวถามว่า ฝ่ายลาวได้นำเรื่องนี้ไปแจ้ง
ประชาชาติ ว่าไทยรุกที่ดินแดนของลาวและไม่ยอม
เจรจา มีข้อเท็จจริงอย่างไร พล.ท.สหัสเดชะตอบว่าจาก
การเจรจากันลาวทั้ง 2 ครั้ง ไทยไม่ได้ปฏิเสธที่จะเจรจา
แต่เห็นว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นในระดับท้องถิ่นก็ควร
จะเจรจากันในระดับท้องถิ่น สำหรับสถานการณ์สู้รบ
ที่ อ.ชาติตระการ ขณะนี้ยังไม่มียุทธวิธี ไทยสามารถ
ยึดที่มั่นเอาไว้ได้

อนึ่ง การเจรจาระหว่าง พล.อ.ชาติชายกับท่านคำพัน
มีขึ้นในโอกาสที่ พล.อ.ชาติชายไปเป็นประธานในพิธี
บรรจุพลหม่อมอินทพร เพชรรัตน์ ที่วัดโสมนัสวิหาร
เมื่อวันที่ 20 ธ.ค.ที่ผ่านมา และท่านคำพันได้นำพวงหรีด
ของเจ้าสุภานุวงศ์มาร่วมแสดงความเคารพด้วย โดยที่

พวงหรีดเขียนว่าครอบครัวเสด็จสุภานุวงศ์ สำหรับ
หม่อมอินทพร เป็นหม่อมในเจ้าเพชรราช ซึ่งเป็นพระ
ญาติกับพระเจ้าสุภานุวงศ์และเจ้าสุวรรณภูมิ โดย
หม่อมอินทพรมีชื่อเดิมว่า เชื้อ ชงใจยุทธ มีศักดิ์เป็น
อาของ พล.อ.ชาติชาย

ร.ต.ประพาส ภูมิพันธ์ ผู้ รุมนครชี้แจงว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศ ให้สัมภาษณ์ถึงปัญหาที่ อ.ชาติ
ตระการว่า การที่ลาวทำเช่นนั้นถือว่าผิดมารยาททาง
การทูต และใช้ไม่ได้ เพราะเจรจาผ่านทางทหารซึ่ง
โดยปกติแล้วหากมีปัญหาอะไรจะต้องเจรจากับกระทรวง
การต่างประเทศโดยตรง ทั้งที่ไทยพร้อมที่จะเจรจากัน
ในระดับท้องถิ่นตลอดเวลา เพราะในทุกวันนี้ทุกฝ่ายก็
ติดต่อกันอยู่แล้วมีบางคนที่นั่นที่สร้างปัญหาขัดแย้ง
ให้เกิดขึ้น

ร.ต.ประพาสกล่าวว่า ลาวได้วางแผนการจะเจรจา
เฉพาะเรื่องที่เกิดการ อันตรงข้ามกับไทยที่เห็นว่า
เรื่องใดสามารถเจรจากันได้ก่อนควรจะทำ เช่นไม่สามารถ
เจรจาปัญหาการเมืองได้ก็ควรเจรจากันในเรื่องเศรษฐกิจ

ร.ต.ประพาสกล่าวว่า ทุกคนทราบดีว่าลาวเข้า
มาทุกครั้งที่พยายามสร้างเงื่อนไขให้มีการพูดกัน
โดยที่เพื่อนำไปโฆษณาชวนเชื่อมากกว่า การส่งกอง
กำลังเข้ามาในไทยของลาวเป็นการกระทำที่ควรต้องถ่วง
และฝ่ายรัฐบาลไทยก็ไม่ได้อ่อนข้อในเรื่องนี้แต่อย่างใด
โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้เรียกทูต
ลาวมาพบแล้ว ส่วนการตอบโต้กรณีลาวประท้วงไปยัง
สหประชาชาตินั้น ฝ่ายไทยจะดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เห็น
ว่าถูกต้อง

ร.ต.ประพาสกล่าวว่า สำหรับเรื่องที่ทนาย วมิ่งวิจิตร
จะขอร่วมเฉลิมฉลองและถวายพระพรในวโรกาสที่
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา
80 พรรษานั้น กระทรวงการต่างประเทศได้แจ้งไปยัง
สถานทูตทุกแห่งในไทยชัดเจนแล้วว่าในช่วงเวลาดังกล่าว
ไทยจะไม่รับแขกต่างประเทศเพราะถือว่าเป็นการเฉลิม-
ฉลองระหว่างคนไทยด้วยกัน แต่หลังจากนั้นก็เป็นการเรื่องหนึ่ง

นายวิทย์ ราชยานนท์ รองอธิบดีกรมสารนิเทศ
แถลงเมื่อบ่ายวันเดียวกันนี้ว่า กระทรวงการต่างประเทศ
ลาวได้มอบบันทึกช่วยจำลงวันที่ 18 ธ.ค. ถึงนายประเทือง
รอดพร้อม อุปทูตไทย ณ สถานเอกอัครราชทูตไทยประจำ
กรุงเวียงจันทน์แจ้งว่าเมื่อวันที่ 15 ธ.ค.ที่ผ่านมาได้มี
เครื่องบินไทยลงลำนำหน้าลาวและทิ้งระเบิดใส่เนิน
1428, 1370, 1148 และภูเวียง แขวงไชยบุรี รวมทั้งทหาร
ไทยได้ยิงปืนใหญ่ใส่บริเวณดังกล่าวและจุดต่าง ๆ

นายวิทย์กล่าวว่า เมื่อวันที่ 18 ธ.ค.ที่ผ่านมานายพวง
รัตนวงศ์ อุปทูตรักษาราชการสถานเอกอัครราชทูตลาวประจำ

ประเทศไทยได้เข้าพบนายสารสิน วิมล รองอธิบดีกรม
การเมือง ซึ่งนายสารสินได้ชี้แจงว่าข้อความที่ระบุถึงเนิน
ต่าง ๆ ในบันทึกช่วยจำทั้งหมดนั้นอยู่ในเขตไทยทั้งสิ้น
อันปรากฏอยู่ในสนธิสัญญาปักปันเขตแดนและแผนที่
ประกอบที่ทำไว้กับฝรั่งเศสปี ค.ศ.1904-1907 จึงเป็นสิทธิ
อันชอบธรรมของไทยที่จะขับกองกำลังต่างชาตออกไป
เพื่อปกป้องและรักษาเอกราช อธิปไตยและบูรณภาพใน
ดินแดนของไทย

นายวิทย์กล่าวว่า ไทยไม่ต้องการให้เกิดกรณี
นี้เป็นเรื่องอีกที่ตกครึกโครม เพราะไทย - ลาวมีความ
สัมพันธ์อันดีต่อกันมานาน มีเรื่องอะไรกันจะพูดกันได้
ซึ่งทั้งสองฝ่ายก็มีคณะกรรมการความร่วมมือต่อกันทั้ง
ในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติ ซึ่งไทยเองก็เปิดประตู
พร้อมที่จะเจรจาทำความเข้าใจในเรื่องนี้อยู่แล้ว หาก
ลาวพยายามมาทำความเข้าใจไทยก็พร้อมจะตอบสนอง
“ลาวเป็นตัวของตัวเองแค่นั้นผมไม่ออกไปไกล
ขนาดนั้น” นายวิทย์กล่าว และว่ากระทรวงการต่างประเทศ
กำลังพิจารณาว่าจะประท้วงทางการทูตหรือไม่ รวมทั้ง
ในด้านองค์การสหประชาชาติด้วยเพื่อเป็นมาตรการ
ทางการทูตและป้องกันตัวเอง

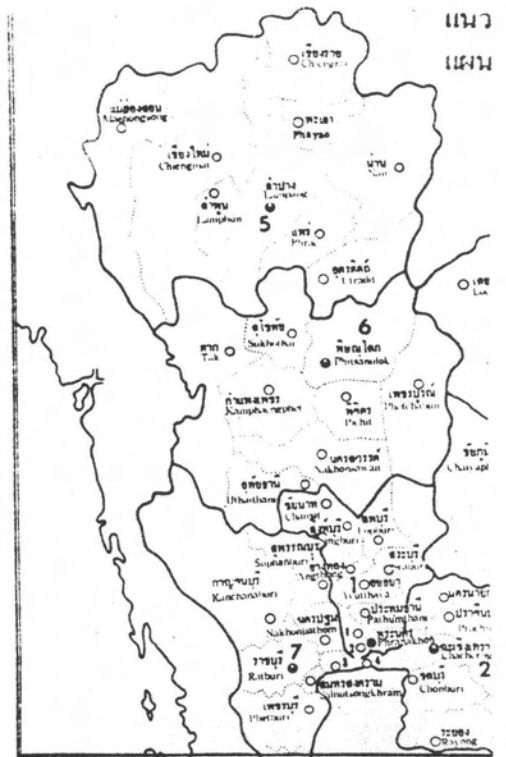
ผู้สื่อข่าวถามถึงท่าทีในการเจรจาไทย - ลาวครั้งที่
3 นายวิทย์กล่าวว่า การเจรจากระดับสูงทั้ง 2 ครั้ง
ที่ผ่านมาไทยพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันแต่ลาว
กลับใช้เป็นเงื่อนไขในการโฆษณาชวนเชื่อประชาสัมพันธ์
เป็นผลดีต่อทั้งสองฝ่าย

22 ธ.ค. 86

★ **ทั้งนายเลอ ดวน**
เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์
เวียดนาม และผู้ว่าการจังหวัด
ท่าแขกของลาวต่างกะชั้น
กะขอที่จะส่งทหารคอมมิวนิสต์
ลาวบุกเป็นรูปกิมเดือนภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของ
ไทย

★ **ด้านหนึ่งเข้าทาง**
หนองคายผ่านอุดรธานี
ขอนแก่น อีกด้านเข้าทาง
นครพนม มุกดาหาร ลุยตะ
มาร้อยเอ็ด มหาสารคาม

★ **แล้วปากกิมทั้งสอง**
ก็บรรจบกันที่อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น...



“เวียดนามไม่เคยเป็นฝ่ายรุกรานประเทศ
 ไทยมาเลยในประวัติศาสตร์ มีแต่ไทยยกทัพ ไปรังเก
 เวียดนามครั้งแล้วครั้งเล่า จึงเป็นไปได้ที่เวียดนาม
 จะมาบุกประเทศไทย”

ข้อความนี้บรรดาผู้นำเวียดนาม ไม่ว่าแขก-
 รัฐมนตรีฟาม วัน ดง หรือรัฐมนตรีต่างประเทศ
 เหงียน โก ซัก ของเวียดนามมักยกขึ้นมากล่าวเสมอ
 ...พูดซ้ำพูดชากทุกสถานที่ ทุกแห่งทั่วโลกที่มี
 โอกาสพูด

แต่ในความเป็นจริง เวียดนามกระหึ้น
 กระหือรือที่จะยิ่งใหญ่ในภูมิภาคนี้เพียงใด รัฐบาล
 ซานอชกระแสนใครจะครอบครองแหลมทองทั้งหมด
 ขนาดไหน เชื่อว่าเราท่านคงตระหนักดี

รอบโลกที่ยาวนี้จึงอยากให้ได้รับรู้แผนการ
 ของญวนเข้าเส้นในอีกแง่มุมหนึ่ง ในส่วนที่เกี่ยวกับ
 ประเทศไทย

นิตยสาร “เอเชีย วิก” ฉบับประจำวันที่ 14
 มิถุนายน 2528 โดยแอนโทนี พอล รวบรวมข้อมูล
 รายงานไว้น่าคิด....

ภายใต้หัวข้อเรื่อง “กองทัพที่ซ่อนเร้นของ
 ซานอช”

ขณะนั้นเป็นเดือนธันวาคม 2519 พรรค
 คอมมิวนิสต์เวียดนามได้จัดการประชุมใหญ่สมัย
 ที่ 4 ที่ห้องประชุมตรงข้ามสุสานโฮจิมินห์ ในกรุง
 ฮานอย โดยมีนายเลอ ดวน เลขาธิการใหญ่พรรค
 คอมมิวนิสต์ เป็นประธาน

นับเป็นการประชุมใหญ่ครั้งแรกตั้งแต่คอม-
 มิวนิสต์ยึดครองเวียดนามได้สำเร็จเมื่อปี 2518 และ
 เป็นครั้งแรกตั้งแต่ปี 2503

การประชุมครั้งนี้มีผู้แทนระดับสูงจากพรรค
 คอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) สองคน
 เดินทางไปร่วมคือ สหายพายัพ ศรีประจัญ กับ
 สหายประสิทธิ์ ตะเพียนทอง ผู้นำฝ่ายทหารของ
 พคท. ซึ่งระยะเวลานั้น พคท.กำลังเฟื่องเนื่องจาก
 หลังเหตุการณ์วันมหาโหด 8 ตุลาคม 2519 ข้าราชการ
 นิสิต นักศึกษา ประชาชน จำนวนมากถูกผลักดัน
 ให้หลังไหลเข้าป่าไปสมทบกับ พคท.

จากคำบอกเล่าของ พายัพ ศรีประจัญ ต่อ
 แอนโทนี พอล ปรากฏว่า สหายเลอ ดวน คู่ทำทาง
 “แฮปปี้” มีความสุขมากที่ผู้แทน พคท. ไปร่วม
 ประชุมกับผู้แทนพรรคคอมมิวนิสต์จากประเทศ
 ต่าง ๆ เกือบ 30 คณะ

ลูกศรคือเส้นทางที่เวียดนามวาง
ให้ทัพคอมมิวนิสต์บุกเป็นรูปคีม



ระหว่างที่จับนำชา สันทนา กับพายัพและ
ประสิทธิ์นั้น เลอ ดวน เอื้อยเอื้อยขึ้นว่าเขาเองคิดว่า
พทท.คงจะเดินตามเข็ญอย่างจีน

โค่นเข้าลูกนี้เล่นเอาสองตัวแทน พทท.ง
เป็นไก่ตาแตก และยังไม้ทันได้กล่าวอะไรตอบ เลอ
ดวนก็รุกต่อไปว่า ความจริงลาวกับไทยนั้นมีความ
ละม้ายเหมือนกันในหลายประการ ทั้งด้านภาษา
ขนบธรรมเนียมประเพณี “ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกิน
ว่าจะเป็ผลดีมีประโยชน์มากถ้าหากลาวส่งกองทัพ
สักหนึ่งหรือสองกองพลเข้าไปช่วยปลดปล่อย
ประเทศไทย แน่ละ เมื่อลาวส่งทัพเข้าไทย ลาวอาจ
รู้สึกข้างหลังในบ้านตัวเองไม้ปลดปล่อย เรา
เวียดนามก็พร้อมเสมอที่จะส่งกองทัพของเราเข้าไป
ไปเผ่าคุณแลลาวให้ ไม้ต้องปล่อยให้ลาวหละหลวม”

ถึงตอนนี สหยาพพซึ่งต่อมาได้เป็เลขาธิการ
คณะกรรมการการเมืองหรือไปลิตบิวโรของ พทท.
พอดีตั้งตัวติด จึงหีบกระดาชและปากกาขึ้นมาจะ
จดถ้อยคำของ เลอ ดวน และทันใดนั้น เลอ ดวน ก็
หยุดพูดเชิญสองคนไทยเข้าห้องประชุมร่วมพิธี
ต้อนรับคณะผู้แทนอย่างเป็นทางการ

ในการประชุมคราวต่อมาในฮานอย นายเลอ
ดวน ไม้กล่าวถึงการส่งทหารลาวเข้าประเทศไทย
โดยตรงอีก แต่เปลี่ยนไปใช้วิธีแนะนำซ้ำแล้วซ้ำอีก
ให้คณะผู้แทนไทยทำเรื่องราวขอความช่วยเหลือ
จากเวียดนามอย่างเป็นทางการสำหรับการปลดแอก
หรือปลดปล่อยประเทศไทย ซึ่งสองผู้แทน
พทท. ก็ชี้แจงด้วยความสุภาพว่า พวกคนไม่มี
อำนาจเต็มในเรื่องนี้ ต้องนำเรื่องเข้าสู่ที่ประชุม
คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

เสียก่อน แต่นายประสพทักก็ได้รับปากรับคำว่าจะ
นำเรื่องนี้เสนอที่ประชุม พทท.

เกือบจะในเวลาเดียวกัน ที่เมืองท่าแขก
ริมฝั่งแม่น้ำโขง ตรงข้ามเมืองนครพนมมีผู้แทน
พรรคคอมมิวนิสต์ไทยอีกคนหนึ่ง ชื่อ สมพงษ์
วิวัฒน์กุล อดีตครูสอนโรงเรียนอยู่จังหวัดขอนแก่น
อายุ 47 ปี ต่อมาได้เป็นผู้ช่วยเลขาธิการ พทท.
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นับได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญ
อันดับที่สองของ พทท. ในภาคนั้น ได้รับเชิญไป

ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ชั้นสูงของพรรคคอมมิวนิสต์
ลาวในเวียงจันทน์ เกี่ยวกับเรื่องการเมือง การส่ง
กำลังบำรุงและการหาสถานที่ฝึกของ พทท. ซึ่ง
เวลานั้น พทท. มีฐานฝึกอยู่แล้วสามด้านในท่าแขก
คือด้านการเมือง การทหาร และการรักษาพยาบาล

ในงานเลี้ยงอาหารค่ำที่เมืองท่าแขก ผู้ว่าการ
เมืองท่าแขก ก็ชวนนายสมพงษ์คุยถึงการดำเนิน
งานของ พทท. โดยได้ศ้อว่าอย่างรุนแรงว่า พทท.
ไม้เอาไหน ทำงานมากกว่า 30 ปีแล้ว แต่ยังไม่ปลด
ปล่อยไม้สำเร็จ “เวียดนามได้ กัมพูชา และลาว
ปลดแอกสำเร็จหมดแล้ว เหลือแต่ประเทศไทย
สหยากำลังจะทำอย่างไรต่อไป และกำลังทำอะไร
งมโข่งอยู่เช่นนั้น สามสิบแล้วนะที่พวกคุณทำงาน
แต่ไม้เห็นสำเร็จ” ผู้ว่าการเมืองท่าแขกย้ำ

และโดยไม้มีการรื้อคำชี้แจงใด ๆ เจ้าหน้าที่
ชั้นผู้ใหญ่ของลาวก็ขึ้นอาสาส่งทหารลาวมาช่วย
ปลดปล่อยประเทศไทยเช่นเดียวกับที่นาย เลอ ดวน
พูดในกรุงฮานอย โดยเสนอว่า ลาวจะส่งทหารลาว
ที่พูดภาษาไทย ในคราบของนักเรียน พทท. บุกเข้า
ประเทศไทยเป็นรูปคีมมาสองด้าน

กิมอันแรกมาทางจังหวัดหนองคายและเลย
ผ่านอุดรฯ ขอนแก่นทะลวงลงมาหยุดที่อำเภอบ้านไผ่
จังหวัดขอนแก่น

กิมอันที่สองเข้าทางอำเภอคอนตาล จังหวัด
นครพนม ผ่านกาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด มหาสารคาม และ
บรรจบกับหน่วยแรกที่บ้านไผ่

ยึดบ้านไผ่เป็นฐานบัญชาการใหญ่สำหรับ
จัดตั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อต่อรองกับทางกรุงเทพฯ
โดยมีรัฐบาลประเทศสังคมนิยมทั้งหลายสนับสนุน
เต็มที

แผนร้ายนี้ มีนายสาดี วงศ์คำสาว เลขาธิการ
คณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์ลาวเป็นผู้
ร่างขึ้น

แต่ยังเคราะห์ดีอยู่หน่อยที่ผู้แทน พทท.
ไทยทั้งสองชุด ไม้ถึงกับบ้าตามไปด้วย....ตามข่าว
ว่าอย่างนั้น

ปัญหาที่เรา่น่าคิดคือ ความคิด แผนร้าย
เหล่านี้ยังคงอยู่ในสมองของผู้นำลาวและเวียดนาม
หรือไม่

□ จูปีเตอร์

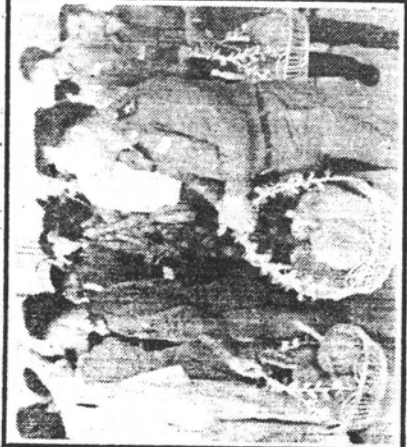
นักรหาไทย-ลาว ถิ่นกบถก้าวยกทัพเริ่ม

ฝั่งของความเครียด ในการเผชิญหน้า ระหว่างไทย กับ ลาว ยกลงด้วยเสียง

กลองรบที่ดุเดือด

เมื่อเสนาบดี แก้วบุญพัน นำคณะ ข้าราชการกลับไปแล้ว พร้อมทั้ง ของ ๑ อูท (อุทจะหนึ่งพันบาทถ้วน) ว่างตอน ถึงคำไปตอน และ ดันลันจ้ มอกลับ ไปโลกที่เวียงจันทน์ด้วย บรรองของ บก. ทอ. ที่ใช้เป็น ก็ยังมีเลกว่าว่างเปล่า จะเหลืออยู่ ของบรรดาการณี่ที่เกิดขึ้น ซึ่งยังมี น้อย ๆ ที่ค้างอยู่ในสมุคบันทักของ จะนำมาส่งท้ายกันอีกครั้ง ในวันนี้... (ข้อนี้คงเชื่อว่า คณะผู้แทนฝ่าย ที่เดินทางมาเจรจาครั้งนี้ ไม่มีใคร เป็นเล่ห์ลับสำหรับการค้ากับเลข

และคณะติดตามไม่ไปเป็นทางการอีก 5 คน ใน จำนวนนี้ นักบิน และลูกเรือ 4 คน ไม่ได้ติดตาม ไปทั้งที่โรงแรมด้วย แต่อยู่ฝ่ายเครื่องบินไม่ยอม ทางการเมือง ที่ดูขึ้นชื่อรุมกัดชะ ของพระรวมไปถึง 4 พระหน่อ



3. คณะที่ไม่เป็นทางการ รวมทั้ง ล้อ มวลชนลาว ถูกจัดให้ทำการเจรจาในห้อง พิเศษแยกออกจากฝ่ายไทย มีการจัดวิดีโอให้ชม จำเวลา โดยวันแรกเป็นวิดีโอเกี่ยวกับกาการท่องเที่ยว ในเมืองไทย ส่วนวันที่สอง เป็นวิดีโอตลาดส่วน ๆ เรียกเสียงหัวเราะกันครึกครื้น

4. การเจรจาระหว่างไทยลาวครั้งนี้ จัดเป็น การเจรจาที่มีการขอเวลาออกนอกกับหารือกันเอง บ่อยครั้งที่สุด โดยเฉพาะ เอกอัครราชทูตลาว

ทำคำพัน ลิมมลาวาง ซึ่งมีหน้าที่ติดต่อกับทางเวียงจันทน์ ต้องเผ่นจาก ที่ประชุมไปส่งเทเล็กซ์ที่สถานทูตลาว ถนนสาทร และนำข้อความกลับมา แจ็งกับคณะผู้แทน วันละหลายเที่ยว

5. ความจริงแสดงการร่วมใจของลาวร่างเสร็จเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ ก่อนเที่ยง วันที่สอง แต่ต่อมาฝ่ายลาวขอแก้ไขอีกครั้ง ประเด็นที่ลาวขอแก้ไข ก็คือ ระยะเวลาที่จะต้องถอนกำลังออกจากแดนปะทะ ซึ่งตอนแรกฝ่ายลาว เสนอให้ถอนด้านละ 4 กม. แต่ฝ่ายไทยยืนยันจะถอนเพียง 2 กม. หลังจาก โยกโยกกันอยู่หลายชั่วโมง ในที่สุดก็เลยพบกันครึ่งทาง ให้ถอนข้างละ 3 กม.

6. พลจัตวาทองไหล กมมะสิต รองหัวหน้าทีมลาว ครองแชมป์ ประเภทลาวยอดเยี่ยม โดยเฉพาะการใช้ด้อยค่าในแถลงการณ์ ซึ่งทำว ของไหลขอเปลี่ยนหลายหน เสนอเขาทั้งสองฝ่ายเห็นชอบไปด้วยกัน และข้อ 7. ซึ่งเป็นข้อสุดท้าย...บุคคลที่เห็นชอบที่สุดในการเจรจา ทั้งสองวัน คือ พลเอกจรรยา วงศ์สาธิตต์ เสธ. ทบ.

ไม่ใช่เจรจาจนเห็นชอบ แต่หากโดนบีบบังคับให้วิ่งขึงวิ่งลง ระหว่างห้องเจรจาชั้นสอง กับ ห้องพิเศษของฝ่ายไทยชั้น 3 โดยเฉพาะการประชุมวันสุดท้าย เสธ.จรรยากลายเป็น เสธ.จรวัด เพราะต้องวิ่งขึงลงบันไดตั้งแต่เข้าชั้นคำ

อนึ่ง บันไดจากชั้นสองไปชั้นที่สาม มีอยู่ 20 ชั้น วิ่งลงอีก 20 ชั้น วิ่งขึ้น ๆ ลง ๆ ทั้งวันไม่ต่ำกว่า 20 เทียว คิดเป็น 800 ชั้น (ทำลายสถิติคิกองทัพบก)

เดวิด เสธ.จรวัด ผู้มีหุ่นคอมกะหรือลง นำมาทดลอง ไปอีกหลายชุด สุทธิธรรม ไสวเสนาหาร รายงาน



ในโอกาสที่ คุณหญิงหลุยส์ “พันธุ์เครือ” ขงใจบุทร นำคณะแม่บ้าน 4 เหล่าฯ ไปทอดกฐินสามัคคีไทย-ลาว ถึง 4 วัดในสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เมื่อวันที่ 28-29 ตุลาคม ที่ผ่านมา “อิง อิง” หรือสิทธิณี กิตติ-สัทธ พิธีกรสาวรายการ “อิมแป็น” ทางช่อง 5 ซึ่งเป็นสื่อรายการโทรทัศน์เพียงรายการเดียวที่เดินทางไปเก็บภาพการทอดกฐินของคณะคุณหญิงหลุยส์ และได้มีโอกาสสัมภาษณ์แม่หญิงคำหล้า แก้วบุญพันธ์ ภริยา พลเอกสีสะหวาด แก้วบุญพันธ์ หัวหน้าคณะเสนาธิการทหารสูงสุดของกองทัพประชาชนลาว ซึ่งได้เน้นถึงมิตรภาพความสัมพันธ์ของไทย-ลาว จงอยู่แน่นแฟ้นดุจบ้านพี่เมืองน้อง ซึ่งจะนำมาแพร่ภาพทางช่อง 5 ในวันที่ 5 พ.ย.นี้ เวลา 11.00 น.

อิง อิง เต็มว่า ขบวนการคณะกฐินสามัคคีไทย-ลาว ของแม่บ้าน 4 เหล่าฯ ซึ่งมีถึง 5 วัตถุประสงค์ ได้ข้ามจากจังหวัดหนองคายไปยังฝั่งลาวซึ่งอยู่ห่างกันเพียง 1.5 กม.เท่านั้น ในเช้าวันที่ 28 ต.ค. ซึ่งที่ฝั่งลาว แม่หญิงคำหล้า แก้วบุญพันธ์ ประธานสหพันธ์แม่หญิงลาว ภริยาพลเอกสีสะหวาด แก้วบุญพันธ์ นำคณะแม่หญิงลาวมาให้การต้อนรับมากมาย ประชาชนชาวลาวล้วนแล้วแต่มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส สตรีแต่งกายด้วยผ้าชิ้นดินจกคลุมเข่า สวมถุงน่อง รองเท้า ส้นสูง แต่งหน้ากันบาง ๆ ผู้ที่สูงอายุก็เกล้าผมมวย ส่วนสตรีวัยรุ่นก็ไว้ผมตามสมัยนิยม ส่วนหนุ่มลาวหนุ่มช้วน สวมรองเท้าผ้าใบ แต่งตัวกันสีสันสดใส เหมือนไม่ใช่ประเทศสังคมนิยมเลย แม่หญิงคำหล้า นำคุณหญิงหลุยส์ขึ้นรถแห่ไปรอบเมืองเวียงจันทน์ ซึ่งได้รับการต้อนรับจากประชาชนมากมาย

คณะแม่บ้าน 4 เหล่าฯ ที่ไปทอดกฐินครั้งนี้ต่างแต่งกายด้วยผ้าไทย และชุดไทยพระราชนิยมต่าง ๆ กัน เพื่อเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย ปรากฏว่าเป็นที่ตื่นตาตื่นใจของประชาชนลาวเป็นอันมาก โดยเฉพาะชุดไทยจักรี ทุกคนที่เห็นต้องเข้ามาจับดูและซักถามถึงเมืองไทย พร้อมกับขอ

กานศึกษาคณะหญิงทลยต์ และแม่บ้าน

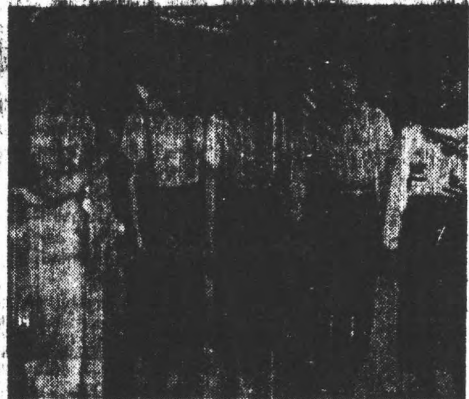
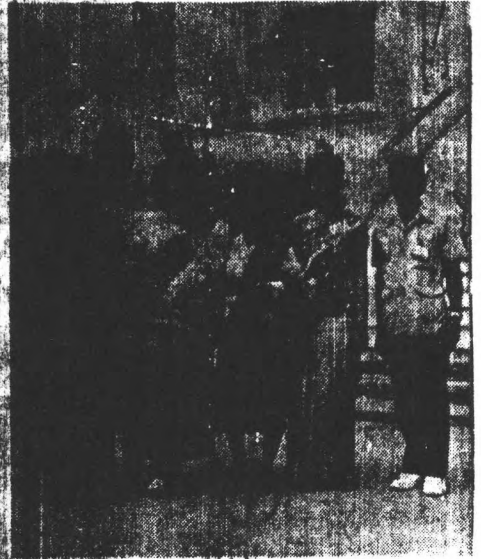
4 เหล่าฯ ไปทอดกฐินเมืองลาว

ถ่ายรูป ปรากฏที่คิดใจชุดไทยจักรีก็เพราะว่าคนลาวได้ดูหนังเรื่องจักร ๆ วงศ์ ๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่แต่งชุดนี้ ทางช่อง 5 และช่อง 7 ซึ่งรับได้ชัดแจ่มมาก ดังนั้น แต่ละคนพูดภาษาไทยได้ชัดเจน ในการที่คณะหญิงนักกฐินไปทอดที่ลาวครั้งนี้ เพื่อพี่น้องไทย-ลาวจะได้ทำบุญร่วมกันและกระชับสัมพันธ์ไมตรีแล้ว คณะหญิงยังนำภาพยนตร์ไทย 2 เรื่องไปฉายให้ชมพร้อมการแสดงวงดนตรีคณะไมโคร และ จินตหรา พูนลาภ ผู้คนชาวลาวนับแสนต่างพากันมาที่พระธาตุหลวง เพื่อชมการแสดงรายการบันเทิงดังกล่าว ซึ่งในงานก็มีชิงรางวัลไว้สำหรับชายของชายกันเต็มถนนเช่นเดียวกับงานวัดบ้านนอกในเมืองไทย ประชาชนชาวลาวให้ความสนใจวงดนตรีไมโครมากจนเบียดเสียดเพื่อจะได้ชมอย่างใกล้ชิด ผลปรากฏว่าเหยียบกันบาดเจ็บไปหลายราย

และในวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันทอดกฐิน ประชาชน

ชาวลาวทั้งสตรีและบุรุษโดยเฉพาะสตรีแต่งกายพื้นเมืองอย่างเต็มทีด้วยผ้าไหมที่ทอกันเอง หอบเงินเงินไปใหญ่ซึ่งบรรจุด้วยดอกไม้และน้ำหอมไปทำบุญที่วัดด้วยความซื่อสัตย์และศรัทธาในพระพุทธศาสนาที่ประชาชนชาวลาวยังคงให้ความสำคัญและนับถืออยู่

จากการที่ได้พูดคุยกับสตรีชาวลาว ทำให้ทราบว่าสตรีลาวก้าวไปไกลในด้านการศึกษา และในลาวเองมีสถาบันการศึกษาที่สอนถึงระดับปริญญาโทและเอกด้วย ขณะนี้ประชาชนลาวเบนเข็มไปศึกษาต่อต่างประเทศมากทางด้านออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ แทนที่จะไปฝรั่งเศสหรือรัสเซียอย่างแต่ก่อน ใครอย่าไปนึกดูถูกคนลาวเป็นอันขาดเพราะเดี๋ยวนี้เธอพูดภาษาอังกฤษกับคนล่องปรือเซียวละ และสตรีลาวบางคนพูดกันได้ 3-4 ภาษาเป็นอย่างน้อย คือฝรั่งเศส รัสเซีย จีน และเยอรมัน ส่วนสถานภาพสตรีลาวซึ่งเธอก้าวออกมาทำงานเคียงป่าเคียงไหล่บุรุษเกือบจะทุกด้านแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะผู้นำสตรีคือแม่หญิงคำหล้า ประธานสหพันธ์แม่หญิงลาว นับเป็นผู้ที่มีบทบาท



คุณหญิงพันธุ์เครือ (อิมแป็น) นำคณะแม่บ้าน 4 เหล่าฯ ไปทอดกฐินสามัคคีไทย-ลาว เมื่อวันที่ 28 พ.ค. ส่วนภาพข่าว อิง อิง พิธีกรสาวรายการ “อิมแป็น” กำลังสัมภาษณ์แม่หญิงคำหล้า ประธานสหพันธ์แม่หญิงลาว

สำคัญในการที่ดึงสตรีให้ก้าวออกมามีบทบาททำงานเคียงป่าเคียงไหล่ชาย และในโอกาสนี้แม่หญิงคำหล้าก็ให้ความสำคัญให้สัมภาษณ์กับ อิง อิง ในรายการ “อิมแป็น” ด้วย โดยท่านได้กล่าวฝากความคิดถึงมายังพี่น้องประชาชนไทยด้วย พร้อมกับเน้นว่า “มิตรภาพไทยลาวจงอยู่แน่นแฟ้นดุจบ้านพี่เมืองน้อง”

วิมลพรรณ ปัด-
ธวัชชัย ไปลงทุนธุรกิจที่
เมืองลาว ทำให้ต้องไป
เวียงจันทน์เดือนละหลาย
หน. ไปที่ไรหุ้มส่วนที่เป็น
คนลาวจะพากันฟังเพลงที่
โรงแรมล้านช้าง ซึ่งมีนัก
ร้องสาวร้องเพลงได้ไพเราะ
เธอไปฝึกวิทยายุทธ์

ด้านการร้องเพลงถึงเมืองจีนโน่นเชียว และเพลงที่
เธอร้องส่วนใหญ่ก็เป็นเพลงไทย ร้องชัดเป๊ะจนคน
ไทยชักสงสัยว่าเธอเป็นคนไทยหรือคนลาวแน่?

วิธีพิสูจน์ก็คือ ขอให้เธอร้องเพลง "ท่า
ฉลอม" พอขึ้นเพลงทุกคนก็มั่นใจว่า คนลาว
แน่ๆ เพราะเธอร้อง "พ้อยู่ไกลถึงท่าฉลอม"

ออกจากโรงแรม คุณวิมลพรรณใจหาย
วูบ เพราะรถของเพื่อนอันตรายานไปจากที่จอด—
ก่อนหน้านั้นก็หักท้วงเขาแล้วว่า จอดรถทำไมไม่
ล็อกกรด แถมยังทิ้งกุญแจคาร์ดไว้ซะด้วย เพื่อนคน
ลาวบอกว่า อย่าได้ตกใจ มีคนขับรถผัดคันไป รอ
สักแป๊บเดอะ เดี่ยวเขาก็เอามาคืน รับรอง

คุณวิมลพรรณส่ายหน้าอย่างไม่เชื่อ แต่
แล้วก็ไม่เชื่อสายตาเมื่อมีคนขับรถมาคืนจริงๆ
แล้วคนนั้นก็ขึ้นรถอีกคันอีหื้อเดียวกัน สีเดียวกัน
จากไป

วันรุ่งขึ้น เพื่อนคนเดียวกันก็มารับคุณ
วิมลพรรณไปที่ท่าเรือ เพื่อขึ้นเรือข้ามฟากมาท่า
เสด็จฝั่งไทย พอจอดรถปั๊บ เพื่อนก็ล็อกกรดปั๊บ
คุณวิมลพรรณทักทันที อ้าว ทำไมต้องล็อกกรด
ล่ะที่นี่

คำตอบของเขาได้ยืนยันแล้วคุณวิมลพรรณ
แทบแทรกแผ่นดินหนี "ที่นี่มีคนไทย--เดี๋ย
วหาย"

สถาปัตยกรรม

จาก 'บ้านพี่เมืองน้อง' ถึง 'มิตรประเทศ' ลาว



แม่น้ำโขงถือได้ว่าเป็น
แม่น้ำที่ยาวที่สุดในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ มี
ความยาวโดยประ-
มาณ ★ มีต่อหน้า 17



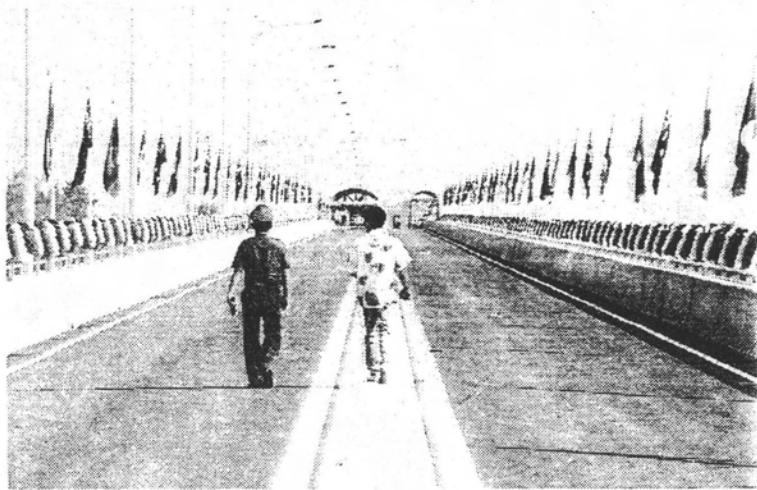
ปีพหุ

มูมคร ไหลผ่านประเทศจีนตอนใต้ ผ่านพม่า ไทย ลาว กัมพูชา
ม เปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่ใช้หล่อเลี้ยงประชากรสองฝักฝั่ง
กนมิตรภาพไทย-ลาว ถือเป็นสะพานแห่งแรกที่เชื่อมสายสัมพันธ์
องประเทศ โดยรูปแบบการก่อสร้างเป็นสะพานเดี่ยว มี 2 ช่องทาง
และได้ออกแบบเผื่อไว้สำหรับเส้นทางรถไฟในแนวกลางของสะพาน
เดี่ยว ในแม่น้ำจะมี 6 ตอม่อ

ระยะห่างอยู่ 105 เมตรในแต่ละช่วง นอกจากนี้ ยังมีตอม่ออีก
ตอม่อ สำหรับช่องทางลาดชันลงของสะพานในแต่ละฝั่ง โดยการ
ด้านสถาปัตยกรรมจะคำนึงถึงความต่อเนื่องและราบเรียบของทาง
ของสะพานทั้งสองฝั่ง

มิตรภาพไทย-ลาว ไม่เพียงจะเป็นเส้นทางคมนาคมเชื่อมระหว่าง
ไปด้วยสภาพสิ่งแวดล้อมอันสวยงาม จะเห็นว่าเชิงสะพานทั้ง
มีการปลูกหญ้าสีเขียวขจี
ไม้ประดับอย่างงดงาม
พาทะในช่วงกลางคืนที่
ล่องม่านน้ำ ความงดงาม
ศรีรมฝั่งโขงจะแลดูมีชีวิต

เสด็จพระราชดำเนินของ
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สม
เด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินี
สมเด็จพระเทพรัตนราช
สมบรมราชกุมารี ในวันที่
2537 เพื่อทรงประกอบ
เปิดสะพานสายสัมพันธ์
เพียงรัฐบาลของฝ่ายไทย



ศึยมการกันอย่างเต็มที่เท่านั้น แม้กระทั่งผู้เฒ่าผู้แก่ชาวลาวต่างก็
ใจจ้อ ที่จะเห็นภาพของ "พ่อหลวง" เสด็จพระราชดำเนินไปเยือน

ก
สายสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างไทยกับลาว จึงมีคำพูดเสมอว่า
เปรียบเสมือน "บ้านที่เมืองน้อง" กระนั้นก็ตาม สำหรับชาวไทยเอง
ที่เป็น "น้อง" นั้น ก็เชื่อว่าจะเป็นการลบหลู่ หรือมองว่าเป็นผู้ด้อย
ความรักความผูกพันและขนบธรรมเนียมประเพณีที่คล้ายคลึงกัน
เทียบเท่าลาวคือน้อง

เสด็จเยือนลาวอย่างเป็นทางการหลังจากพิธีเปิดสะพานมิตรภาพใน
งหน้าทีในหลวงจะเสด็จฯ พระองค์ท่านมีพระราชปรารภกับข้าราชการ
อให้เปลี่ยนการกล่าวถึงประเทศลาวจาก "บ้านที่เมืองน้อง" มาเป็น
ศ" เพราะลาวก็เป็นประเทศหนึ่งที่อยู่ติดกับประเทศไทย และมี
องเป็นของตัวเอง

กนั้น ทรงให้ปรับปรุงการใช้แผนที่ทางทหาร ที่นิยมใช้สีแดงคำ
ของลาวให้มาเป็นสีอื่น เพราะถือว่าการใช้สีแดงนั้นหมายถึงพื้นที่

คนไทยเรียกประเทศลาวว่า "บ้านที่เมืองน้อง" มาตลอดเวลานั้น

ไม่เพียงจะทำให้ผู้นำประเทศและประชาชนชาวลาวเองเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ
แต่ยังแสดงความไม่พอใจอย่างเห็นได้ชัด

การที่พระองค์ท่านรับสั่งให้เปลี่ยนคำว่า "บ้านที่เมืองน้อง" มาเป็น
"มิตรประเทศ" และเปลี่ยนการใช้สีแดงในตำแหน่งพื้นที่ลาว ถือได้ว่าพระองค์
ท่านทรงมีสายพระเนตรอันยาวไกล

ในขณะที่ชาวลาวเองก็มีความพึงพอใจ เพราะเขาก็คิดเสมอว่า ลาวก็คือ
ประเทศๆ หนึ่ง ซึ่งเป็นเพื่อนบ้านที่ดีตั้งแต่ในอดีตถึงปัจจุบัน

ดังนั้น สะพานประวัติศาสตร์มิตรภาพไทย-ลาว ไม่เพียงจะเชื่อม
ความสัมพันธ์กันสองประเทศเข้าด้วยกัน แต่ยังนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลง
ทางด้านความรู้สึกด้วย

ธ 3 ชาติ ไทย-ลาว-ออสเตรเลีย ที่โบกสะบัดเหนือลำน้ำโขง นับเป็น
มิติใหม่ที่จะเปิดโลกสู่ประตู "อินโดจีน"

เนื่องจากสะพานเส้นนี้จะทำให้
ให้เกิด การเปลี่ยนแปลง ทั้งด้าน
เศรษฐกิจ และสังคมในประเทศลาว
อย่างรวดเร็ว เพราะเป็นเส้นทาง
คมนาคมเส้นเดียวที่จะนำความเจริญ
เข้าสู่ประเทศลาว

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว จึง
ไม่แตกต่างอะไรไปจาก "เส้นเลือด
ใหญ่" เพราะทุกสิ่งทุกอย่างจะต้อง
ผ่านสะพานเส้นนี้ โดยเฉพาะ
อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ดังนั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่
รัฐบาลลาวและประชาชนชาวลาว
จะมีความรู้สึกตื่นเต้นต่อสะพาน

มิตรภาพไทย-ลาว และการเสด็จเยือนอย่างเป็นทางการของพระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระ
เทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เพราะนี่คือก้าวแรกที่จะทำให้ประเทศลาว ซึ่งเปรียบเสมือนเมืองปิด จน
ชาวลาวเชื่อกัน พวกเขาถูกคำสาป จะได้พบกับความเจริญอย่างนานาประเทศ
และมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

สะพานคอนกรีตที่ตั้งตระหง่านเหนือลำน้ำโขงเชื่อมระหว่างสองประเทศ
เข้าด้วยกันว่า นับจากนี้ไปจะมีแต่ภาพของประชาชนไทย-ลาว เดินทางไปมาหา
สู่ ท่ามาค้าขายกันอย่างฉิวฉิวมิตรประเทศ แทนการล่องเรือ หรือใช้แพขนานยนต์
เป็นพาหนะเหมือนในอดีต

ความเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมิตรประเทศของไทย จึงเป็นเรื่อง
น่าภูมิใจนัก เพราะนับจากนี้ไป ประชาชนชาวลาว ซึ่งเป็นประเทศเล็กๆ
ประเทศหนึ่งจะสามารถพัฒนาตัวเองขึ้นมาเทียบเท่าอารยประเทศ

สะพานมิตรภาพไทย-ลาว จึงกลายเป็นเส้นทางสายใหม่ที่จะจารึกอยู่ใน
จิตใจของคนไทยและคนลาวไปตราบนานแสนนาน.

ทีมข่าวเฉพาะกิจ รายงาน

ใต้ฟ้าเดียวกัน

มิตรภาพไทย-ลาวมันยืน!

วันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์สำหรับมิตรภาพไทย-ลาว เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดสะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมโยงระหว่างโขงสองฝั่ง เป็นการเสด็จเยือนต่างประเทศครั้งแรกในรอบ 27 ปี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงเปิดสะพานข้ามแม่น้ำโขง เป็น "สะพานระหว่างประเทศ" แห่งแรก

จริงอยู่ ในประเทศจีนที่แม่น้ำโขงไหลผ่านและเป็นแม่น้ำในของเขา ช่วงที่ผ่านแค้วนสิบสองปันนาเขาเรียกว่า "แม่น้ำโขง" แต่ชาวสิบสองปันนาบางคนเรียกว่า "แม่น้ำของ" เช่นเดียวกับคนลาว เขามีสะพานข้ามอย่างน้อย 2 แห่ง

แต่เป็นสะพานข้ามแม่น้ำโขงภายในประเทศของจีน ไม่กับประเทศอื่น สะพานข้ามแม่น้ำโขง เชื่อมโยงระหว่างหนองคายไทยกับเวียงจันทน์ของลาว จึงเป็นสะพานนานาชาติแห่งแรก และสะพานประวัติศาสตร์

มีคนเปรียบเทียบดินแดนแถบเอเชียอาคเนย์ ที่มีแม่น้ำเชื่อมโยงหลายประเทศ นับตั้งแต่จีน พม่า ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม คล้ายกับยุโรปน้อยๆ เพราะว่ามีดินแดนติดต่อกันหลายประเทศ ผู้คนก็มีเผ่าพันธุ์และวัฒนธรรมคล้ายคลึงกัน

ต่างกันแต่ที่ว่า ที่ยุโรปเขามีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงติดต่อกันสะดวก ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ผู้คนไปมาหาสู่กันสะดวกคล้ายกับอยู่ในประเทศหรือ "ประชาคม" เดียวกัน

แต่ประเทศต่างๆ ในลุ่มแม่น้ำโขง ไม่ค่อยได้ไปมาหาสู่กัน ส่วนหนึ่งเพราะไม่มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงเหมือนยุโรป อีกส่วนหนึ่งเพราะกำแพง "การเมือง" ขวางกัน

บัดนี้ กำแพงการเมืองได้พังทลายลงแล้ว สะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมโยงระหว่างไทย-ลาว เป็น "สัญลักษณ์" แห่งประวัติศาสตร์ยุคใหม่ ต่อไปนี้ จะมีการไปมาหาสู่กันมากขึ้น โดยเฉพาะระหว่างไทยกับลาวที่อยู่คนละฟากโขงสองฝั่ง

เรื่องนี้ ต้องขอบคุณรัฐบาลออสเตรเลียที่เป็นตัวตั้งตัวเต็งสะพานแห่งนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี พุดถึงออสเตรเลีย ผมมีเรื่องที่จะขอบคุณเขาอีกอย่างหนึ่ง

เมื่อรัฐบาลลาวจัดงานใหญ่ฉลองการครบรอบ 10 ปีปฏิวัติ เมื่อปี 2528 ผมเป็นนักหนังสือพิมพ์ไทยเพียงคนเดียวที่ได้รับร่วมงานอย่างเป็นทางการ คราวนั้นผมมีโอกาสได้คุยกับศาสตราจารย์ ดร. นักรวิชาการชาวออสเตรเลีย

ดร.เควิตบอกผมว่า นโยบายของรัฐบาลไทยที่มีต่อลาวนั้นผิดพลาด เป็นการผลักไสให้ลาวใกล้ชิดเวียดนามมากขึ้น ลาวกับไทยเป็นพี่น้องกัน มีความสัมพันธ์อันดีต่อกันเป็นเวลานานในประวัติศาสตร์ มีเผ่าพันธุ์ ภาษา วัฒนธรรมประเพณีเหมือน

เศรษฐกิจลาวก็ต้องพึ่งไทยเป็นส่วนใหญ่ แต่รัฐบาลไทยในขณะนั้นห้ามส่งสินค้าที่เรียกว่า "ยุทธภัณฑ์" เข้าลาวตั้งร้อยกว่าอย่าง แม้แต่ผงชูรสก็ห้าม ทำให้ลาวต้องหาทางออกทะเลด้วยทางหมายเลข 9

เมื่อกลับถึงกรุงเทพฯ ผมจึงเขียนตีแผ่ความจริงในเรื่องนี้ เรียกร้องให้ไทยกับลาวทำมาค้าขายกันดีกว่าที่จะตั้งตัวเป็นศัตรู ในที่สุด รัฐบาลต่อมาจึงประกาศนโยบาย "เปลี่ยนสนามรบเป็นสนามการค้า"

ในโอกาสที่คณะนักข่าวเข้าเยี่ยมค่านับอดีตรองนายกรัฐมนตรี วงศ์ชาวลี ของลาว เมื่อปี 2532 ท่านชาลีพูดชัดเจนว่าประเทศ "เพื่อนบ้าน" มากมายหลายประเทศ แต่มีเพียงประเทศไทยที่ลาวเรียก "บ้านพี่เมืองน้อง" ประเทศนั้นคือเมืองไทย

คำว่าประเทศ "พี่น้อง" คนไทยมักจะคิดว่าไทยเป็นลาวเป็น "น้อง" ความจริงไม่ใช่ "พี่น้อง" ก็คือ "พี่น้อง" เป็นที่น่าสูง แล้วแต่ความเป็นอาวุโส

ข้าราชการผู้ใหญ่ของลาวคนหนึ่งบอกผมว่า ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว ใกล้ชิดกันมาโดยตลอด แต่มีอุปสรรคหนึ่งคือ "ไทยไม่รู้จักชาว ลาวบ่อยู่จักยี่สิบ"

หวังว่า สะพานมิตรภาพจะทำให้มิตรภาพบ้านพี่เมืองน้องแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น.... มิตรภาพไทยมันยืน!

● สุนทร ทาช้าย

ศักราชที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2537

โขงสองฝั่ง

เหมือนดั่งฝั่งเดียว

วันนี้ เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเราทรงประกอบพระพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว กล่าวได้ว่าเป็นวันสำคัญยิ่งใหญ่ในประวัติศาสตร์มวลประชาชาติเอเชียอาคเนย์ได้วันหนึ่ง ประหนึ่งเป็นการประเปิดฉากความระทมทุกข์อันเกิดจากรวมและการสู้รบที่บั่นทอนความดีของภูมิภาคนี้มานานปี พร้อมจะไปสู่ความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ของมนุษยชาติในศตวรรษใหม่ที่จะเริ่มปี 2000

สำหรับประชาชนคนไทย พระราชพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เชื่อมสองฝั่งแม่น้ำโขง ยังเป็นมหากุศุมิใจในวาระพิเศษที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของเรา เสด็จเยือนประเทศอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ทรงเสด็จเยือนมาแล้ว 27 ปี โดยเสด็จเยือนประเทศลาวเป็นประเทศแรก

นำยินดีมากไปกว่านั้น การเสด็จเยือนลาวครั้งนี้ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระบรมราชสวามี สยามบรมราชกุมารี โดยเสด็จด้วย ย่อมเด่นชัดในความผูกพันแห่งการเสด็จเยือนเป็นอันมากที่ไม่มีชนชาติใดเผ่าพันธุ์ใดที่ร่วมสายโลหิตชนเผ่าไต เผ่าชนโบราณเก่าแก่ในภูมิภาคนี้เหมือนคนไทยมากไปกว่าคนลาวแล้ว ทั้งขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีความเป็นอยู่

พระราชพิธีเปิดสะพานเป็นใหญ่ไม่น้อย เพราะทำให้นายกรัฐมนตรีถึง 3 ประเทศ มีนายกรัฐมนตรีไทย ของลาว และของออสเตรเลีย ย่อมเปิดทางให้เกิดการปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ ทั้งทางเศรษฐกิจ การเมืองแก่ 3 ประเทศไปในตัว โดยที่พนักงานกว่า 300 คน เป็นสักขีพยาน ซึ่งไม่ใช่วาระง่ายๆ ที่นักข่าวถึงไหน จะมาร่วมกันทำข่าวเดียว สะพานข้ามโขงที่มีพระราชพิธีเปิดในวันนี้ จะพลิกโฉมหน้าประเทศไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองเป็นผลโดยพลันจากสะพาน เปิดลาวไปสู่โลกภายนอกได้สะดวกและกว้างขวางกว่าเก่า ได้ชัดเจนสามารถเดินทางทางบกจากลาวไปข้างหน้าด้วย มีครบตามคำพยากรณ์ทักโหราศาสตร์ ทั้งช้างเผือก หินฟูลง และผู้มีบุญหนักศักดิ์ใหญ่อย่างสมมาเยือนลาว

อย่างเดียวกับที่เราอยากบอกคนลาว สะพานจะนำความเลวร้ายสู่ลาวไม่ได้เป็นอันตราย ถ้าชาวลาวยอมรับเอาแต่สิ่งดีงาม ปฏิเสธความเลวร้ายทั้งหมด.

สายล่อฟ้า

ฉบับปกปก

กล้าได้ กล้าเสีย

มิตรภาพที่ไร้ตราบาป

ว นนี้ 8 เมษายน 2537 คงจะเป็นวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ระหว่างคนไทยและคนลาว สองประเทศบ้านที่เมืองน้องที่มีเพียงสายน้ำโขงทอดยาวพาดผ่าน สองฟากฝั่งจึงเป็นเพียงเส้น

แบ่งขีดขั้นระหว่างประเทศทั้งสอง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ พร้อมด้วย สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เสด็จพระราชดำเนินในพระราชพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ซึ่งก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสะพานดังกล่าวจะทอดยาวข้ามแม่น้ำโขงจากหนองคายข้ามไปยังฝั่งเวียงจันทน์ของลาว

นอกจากนั้น ยังจะเสด็จพระราชดำเนินเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อทอดพระเนตรความก้าวหน้าโครงการพระราชดำรินครเวียงจันทน์และจะเสด็จประทับที่ "หอคำ" อันเคยเป็นที่ประทับของ "เจ้ามหาชีวิตลาว"

นับเป็นครั้งแรกในรอบ 27 ปี ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินเยือนต่างประเทศ สำหรับสะพานประวัติศาสตร์มิตรภาพไทย-ลาวนี้คงสืบเนื่องมาจากนโยบายเปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้าในสมัยที่ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เมื่อปี 2532 โดย พล.อ.ชาติชายได้ติดต่อผ่านไปทางออสเตรเลียที่มี นายพอล คิตติง เป็นนายกรัฐมนตรี เพื่อให้สนับสนุนการสร้างสะพานดังกล่าว

"ออสเตรเลีย" นั้นถ้าพูดไปแล้วก็เป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาค และถือว่าเป็น "ฝรั่ง" ชาติเดียวที่หลุดเข้ามาอยู่ในวงโคจรของชาติต่างๆในภูมิภาคนี้ ดังนั้นความร่วมมือต่างๆทั้งในด้านการค้า การเมือง และสังคมต่างๆจึงต้องอยู่ในลักษณะร่วมมือและพึ่งพากัน

ตลาดอินโดจีนที่รวมประเทศเวียดนาม ลาว เขมร กำลังเปิดหน้าออกมารับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก หลายๆประเทศทั้งในภูมิภาคนี้ และภูมิภาคอื่นๆต่างมุ่งหวังที่จะเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อจะได้ง่ายเข้าต่อการเข้ามาลงทุนในตลาดใหม่แห่งนี้

เมื่อมีการเจรจากันก็ไม่ต้องพูดอะไรกันมาก เนื่องจากเป็นผลประโยชน์ร่วมอยู่แล้ว รัฐบาลออสเตรเลียจึงอนุมัติวงเงินจำนวน 30.5 ล้านดอลลาร์เพื่อก่อสร้างสะพานแห่งนี้ และสามารถสร้างจนสำเร็จและมีพิธีเปิดอย่างเป็นทางการในวันที่ 8 เมษายนนี้

สะพานดังกล่าวมีความยาว 1,074 เมตร แบ่งออก 2 ช่องจราจร ทั้งไปและกลับจะมี 4 เลน ข้างละ 2 เลน นอกจากนี้ยังมีทางเดินชมทิวทัศน์สำหรับประชาชนเพื่อชื่นชมทัศนียภาพที่สวยงามของธรรมชาติที่มีทั้งภูเขาลำเนาไพรและสายน้ำที่ทอดยาวจนสุดลูกหูลูกตา

ขณะเดียวกันก็ได้วางแผนเอาไว้เพื่ออนาคต ด้วยการเสริมตอม่อพิเศษเพิ่มเป็นทั้งหมด 32 ตอม่อ อยู่ในฝั่งไทย 8 ตอม่อ ลาว 7 ตอม่อ และตรงกลาง 6 ตอม่อ ทั้งนี้เพื่อเป็นฐานในการที่จะสร้างเส้นทางรถไฟข้ามสะพานดังกล่าวต่อไปในอนาคตด้วย

ส่วนการเปิดใช้อย่างถาวรได้มีการตกลงกันแล้วว่าจะเปิดใช้หลังวันเปิดเป็นทางการไปแล้ว 15 วัน และค่าธรรมเนียมใช้สะพานจะคิดอัตราดังต่อไปนี้ รถเก๋งทั่วไปคันละ 20 บาทต่อเที่ยว รถบรรทุกเล็ก 30 บาท รถโดยสารขนาดเล็ก 50 บาท รถโดยสารขนาดใหญ่ 100 บาท รถ 10 ล้อ 200 บาท และรถเกิน 10 ล้อ 300 บาท

แน่นอนแหละครับ...สะพานมิตรภาพไทย-ลาวแห่งนี้คงเป็นจุดแห่งความเชื่อมต่อหลาย ๆ สิ่งหลาย ๆ อย่าง โดยเฉพาะการที่ลาวไม่มีทางออกทะเลก็สามารถผ่านเข้าหาไทยได้ แต่เหนืออื่นใดผมเชื่อว่า จุดผ่านแห่งนี้คงจะยังประโยชน์ให้กับประเทศต่างๆ ซึ่งหมายถึงประเทศไทยด้วยที่จะเข้าไปกอบโกยในด้านการค้า การลงทุน ฯลฯ

และที่สำคัญสำหรับไทยก็คือจะเป็นจุดผ่านไปสู่นโยบายที่สำคัญของไทยคือ "สี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ" ระหว่าง ไทย-ลาว-จีน-พม่า และยังมีเป้าหมายไปสู่เวียดนาม หากการคมนาคมสะดวกสมบูรณ์จะทำให้การค้าขายหรือการลงทุนต่างๆ เป็นไปอย่างสะดวกและรวดเร็ว

แต่ก็อีกนั่นแหละในทางกลับกัน เราต้องรับว่า "ลาว" นั้นเพิ่งจะผ่านพ้นสงครามลัทธิมาหากๆ และในความที่เป็นประเทศด้อยพัฒนา สภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของคนลาวจึงอยู่ในภาวะที่น่าสงสารมากกว่าประเทศเพื่อนบ้านอื่นๆ ดังนั้นการเข้าไปค้าขายหรือลงทุนต่างๆจะต้องยึดคุณธรรมข้อนี้เอาไว้เป็นสำคัญ โดยเฉพาะพ่อค้าไทยที่ถูกขอรหัสเสมอว่าชอบเอาไรเอาเปรียบ

อย่างไรก็ดี ในความเจริญด้านหนึ่ง แต่อีกด้านหนึ่งที่ไม่ควรจะมีมองข้ามเวลานี้ดูเหมือนว่าเจ้าหน้าที่ระดับสูงของลาวกำลังหาทางป้องกันการแพร่ขยายของวัฒนธรรมที่จะหลังไหลเข้าไปจนอาจทำให้ลาวไม่เหลือเชื้อที่ไว้ไว้ความเป็น "ชาติลาว"

เวลานี้ทุกสิ่งทุกอย่างกำลังหลังไหลเข้าไป เงินก็ใช้เงินไทย สินค้าต่างๆ โดยเฉพาะสื่อทางด้านวัฒนธรรมต่างๆ ได้ถูกกลืนไปมาก ทั้งจากตัวสินค้า ที่วิฤฤทธิ์กำลังเข้าไปทำลาย "สังคมชาวบ้าน" ของลาว ที่กลัวกันมากคือเรื่องสิ่งแวดล้อม ประเพณี วัฒนาอารามต่างๆ การขายตัวและโรคเอดส์ ซึ่งจะต้องหาทางธำรงสิ่งดี ๆ เอาไว้ให้ได้

ในฐานะประเทศบ้านที่เมืองน้อง จึงอยากให้คนไทยทุกคนที่ต้องการเข้าไปดำเนินการอะไรก็แล้วแต่ในลาวจะต้องยึดจิตสำนึกอันนี้เอาไว้ให้ดี อย่าเอาความไม่ดีงามทั้งหลายไปยึดเบียดให้เขาเลย

บทเรียนจากเมืองไทยอันเกิดจากความฟอนเฟะในสังคมไทยนั้นอย่าเพิ่งไปหยิบยื่นให้เขาด้วยเพราะหวังเพียงผลกำไรบนตัวเลข แต่ความฉิบหายที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็น "ตราบาป" ไปชั่วลูกชั่วหลาน!!

“สายล่อฟ้า”

พิธีเปิดยิ่งใหญ่วันนี้ ลาวชื่นชมพระบารมี

วันที่ 8 เมษายน 2537 บันทึกไว้เป็นประวัติศาสตร์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จฯเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว ★ มีต่อหน้า 15

สะพาน ★ **ต่อจากหน้า 1**
อย่างเป็นทางการ หนองคายเตรียมเฉลิมฉลองจุดพลุสนั่น 500 นัด ชาวลาวตื่นตื่นขอชื่นชมพระบารมีใกล้ขีด ธงทิวทั้ง 2 ประเทศนับหมื่นเล่มหมดพริบในพริบตา เผยสนธิสัญญาการใช้สะพาน ส่วนสะพานมิตรภาพแห่งที่ 2 ลุ้นกันหนักระหว่างนครพนมกับมุกดาหาร

วันสำคัญในพระราชพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาว เชื่อมฝั่งโขงระหว่าง จ.หนองคาย กับนครเวียงจันทน์ อย่างเป็นทางการเริ่มขึ้นแล้ว ณ วันนี้ (8 เม.ย.) โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะเสด็จพระราชดำเนินเป็นองค์ประธานประกอบพระราชพิธีอย่างเป็นทางการ พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยมีบุคคลสำคัญของทั้ง 2 ประเทศรับเสด็จและร่วมในพระราชพิธีได้แก่ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ อดีตนายกรัฐมนตรี นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี นายหนูอ๊ก พุนสะหวัน ประธานประเทศลาว พร้อมด้วยนายพอล คิตติง นายกรัฐมนตรีออสเตรเลีย ตลอดจนทูตานุทูต 17 ประเทศ

ผู้สื่อข่าวทีมข่าวเฉพาะกิจไทยรัฐรายงาน

หมายกำหนดการว่า หลังจากพระราชพิธีเปิดสะพานมิตรภาพอย่างเป็นทางการแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จะเสด็จพระราชดำเนินไปยังสนามธาตุหลวงเพื่อทรงรับการถวายการรับเสด็จฯ เชื้อนประเทศลาวอย่างเป็นทางการ เสร็จแล้วจึงเสด็จฯ ณ หอคำ ซึ่งรัฐบาลลาวได้จัดถวายเป็นที่ประทับ

จากนั้นในตอนบ่ายวันเดียวกัน จะเสด็จพระราชดำเนิน ณ โครงการศูนย์พัฒนาและบริการด้านการเกษตร เมืองนาทรายทอง ซึ่งพระราชทานแนวทางตามพระราชดำริมาให้ลาว และทรงประกอบพิธีเปิดอาคารที่ทำการสำนักงาน และทอดพระเนตรโครงการจนถึงเวลา 17.00 น. จะเสด็จพระราชดำเนินกลับที่ประทับ ในตอนค่ำวันเดียวกัน รัฐบาลลาวจัดถวายเลี้ยงพระกระยาหารค่ำอย่างเป็นทางการ ณ หอสภาแห่งชาติ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จะทรงมีพระราชดำรัสและพระราชทานของขวัญแลกเปลี่ยนกับประธานประเทศลาว หลังทอดพระเนตรการแสดงศิลปวัฒนธรรมแล้วเสด็จกลับที่ประทับ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า ในพิธีเสด็จพระราชดำเนินเปิดสะพานมิตรภาพไทย-ลาวนี้ จะมีการถ่ายทอดโทรทัศน์วงจรปิดให้ประชาชนชม 30 จุด ทางฝั่งหนองคาย และโทรทัศน์รวมการเฉพาะกิจจะถ่ายทอดพระราชพิธีครั้งนี้ด้วย

ทีมข่าวเฉพาะกิจไทยรัฐ รายงานว่า ก่อนพระราชพิธีวันเปิดสะพานมิตรภาพ ปรากฏว่า เมื่อค่ำวันที่ 7 เม.ย.นั้น จ.หนองคายแน่นขนัดไปด้วยประชาชนจากทุกสารทิศ ทำให้การจราจรติดขัดหลายจุด ซึ่งได้มีการกำหนดที่จอดรถห่างจากเชิงสะพานฝั่งไทย 1 กม.และกองทัพอากาศที่ 2 ได้ตั้งด่านตรวจอาวุธและวัดระดับ โดยมิสูนขงกรมเข้ามาเสริมสภาพสะพานและงานพิธีพร้อมทุกอย่างแล้ว ส่วนที่พักอาศัยใน จ.หนองคายนั้น ทั้งโรงแรม วัดและโรงเรียนมีผู้จองจนเต็มไปหมด โดยเฉพาะที่โรงแรมฮอติเคอ์อินน์ มีแขกผู้ใหญ่เข้าพัก ซึ่งชั้นล่างได้จัดเป็นศูนย์บริการข่าวสารแก่นักข่าวทั่วโลก ส่วนนักข่าวไทยไปยึดโรงแรมจอมมณีวิลล่า เป็นกองอำนวยการทำข่าวซึ่งแน่นขนัดเช่นกัน

ในคืนวันเดียวกันหลังการเปิดสะพานทางฝั่งลาวและไทย ต่างจัดให้มีกิจกรรมเฉลิมฉลองมิตรภาพอย่างยิ่งใหญ่ โดยฝั่งไทยได้มีการจุดพลุประมาณ 500 นัด ซึ่งมีระดับความสูงประมาณ 800 เมตร โดยมีนายพิศาล มูลศาสตร์สาทร รวบรวมวิทยาศาสตร์ฯ และนายประเทศ สุตะบุตร อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน ไปตรวจความเรียบร้อย ซึ่งพลุที่จุดฉลองสะพานมิตรภาพนี้ ชาวลาวก็สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากอีกฟากฝั่งด้วย โดยได้เริ่มยิงพลุเวลา 20.00 น.

นายประเทศ สุตะบุตร อธิบดีกรมพัฒนาฯ เผยถึงการบริหารสะพานมิตรภาพหลังจากเปิดใช้ว่า

สะพาน

☆ ต่อจากหน้า 15

จะมี 5 หน่วยงานดูแลร่วมกัน ส่วนการเก็บค่าผ่านทางให้กรมทางหลวงรับผิดชอบ และใช้ราคาตามที่ลาวเสนอมาคือ รถยนต์ส่วนบุคคลคันละ 20 บาท รถปิกอัพ-รถบรรทุกเล็ก 30 บาท รถเมล์เล็ก 50 บาท รถโดยสาร 100 บาท รถ 10 ล้อ 200 และรถเทรลเลอร์-รถพ่วง 300 บาท และห้ามรถจักรยานและสามล้อใช้สะพานและระยะแรกห้ามคนเดินบนสะพาน คนจะข้ามให้ใช้ทางเรือเหมือนเดิม เพราะเก็บเพียง 5 บาทและเร็วกว่า นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร กล่าวถึงสะพานข้ามแม่น้ำโขงไทย-ลาว แห่งที่ 2 ว่า สร้างแน่ และกำลังสำรวจว่าจะสร้างที่ จ.นครพนม หรือ จ.มุกดาหาร ข้ามไปเวียงจันทน์

ส่วนการข้ามฝั่งของประชาชนนั้น นายพิศาลชี้แจงด้วยว่า เรื่องใบขับขี่ให้ใช้ของชาติไหนชาตินั้นได้ และจะมีจุดเปลี่ยนเส้นทางจราจรที่เชิงสะพานฝั่งลาว ส่วนสถานกงสุลตั้งฝั่งหนองคาย และเมืองนาทรายทอง เพื่ออำนวยความสะดวกเรื่องวีซ่า ซึ่งกำลังตกลงกันในรายละเอียด แต่บอเคอร์พาสที่อนุญาตให้ข้ามแดนได้ 72 ชม. ก็ยังคงใช้ได้ ส่วนกำหนดเปิดสะพานให้รถวิ่งนั้น คาดว่าประมาณ 28 เม.ย. นี้

ด้านบรรยากาศความเตรียมพร้อมการรับเสด็จในลาวนั้น ผู้สื่อข่าวรายงานจากนครเวียงจันทน์ว่า ขณะนี้ทุกลมหายใจของประชาชนชาวลาวจดจ่ออยู่กับการเฝ้ารับเสด็จอย่างไม่เคยมีหน้าประวัติศาสตร์วันไหนของประเทศลาวจะยิ่งใหญ่กว่าวันนี้อีกแล้ว โดยธงสีทั้งของชาติไทยและลาวนับหมื่นดอก แจกจ่ายให้แก่ประชาชนจนหมดแล้ว นอกจากนี้ ทางเจ้าหน้าที่สถานทูตไทยประจำนครเวียงจันทน์ได้รับการร้องขอจากประชาชนชาวลาวนับพันคนว่า อยากจะเข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ลานสนามธาตุหลวง อย่างใกล้ชิด ในวันที่ 8 เม.ย. หลังจากพระราชพิธีเปิดสะพานอย่างเป็นทางการแล้ว แต่ปรากฏว่า บริเวณลานสนามธาตุหลวงนั้น คับแคบเกินไป ทางสถานทูตไทยจึงได้ประสานงานกับทางการลาวต่อลำโพงขยายเสียงออกไปด้านนอก เพื่อให้ประชาชนชาวลาวได้ยินพิธีถวายการต้อนรับพระมหากษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีไทยอย่างชัดเจน



ประวัติผู้เขียน

นางสาวจิตรารมย์ วันสพงค์ เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2512 ที่จังหวัดขอนแก่น จบการศึกษานิเทศศาสตรบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ. 2532 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ. 2535

เข้าทำงานเป็นกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เมื่อปีพ.ศ. 2533 บลาปีพ.ศ. 2537 ย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวสิ่งแวดล้อม หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จากนั้นย้อนกลับมาทำงานในตำแหน่งหัวหน้าข่าว หนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์อีกประมาณ 1 ปี ก่อนจะย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวประจำ SUNDAY PERSPECTIVE SECTION หนังสือพิมพ์ THE BANGKOK POST ในปัจจุบัน พร้อมกับทำงานแปลหนังสือ เขียนคอลัมน์และบทความต่าง ๆ

ประวัติผู้เขียน

นางสาวจิตราภรณ์ วันสพงค์ เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2512 ที่จังหวัดขอนแก่น จบการศึกษานิเทศศาสตรบัณฑิต ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ. 2532 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีพ.ศ. 2535

เข้าทำงานเป็นกองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เมื่อปีพ.ศ. 2533 ปลายปีพ.ศ. 2537 ย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวสิ่งแวดล้อม หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน จากนั้นย้อนกลับมาทำงานในตำแหน่งหัวหน้าข่าว หนังสือพิมพ์สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์อีกประมาณ 1 ปี ก่อนจะย้ายไปเป็นผู้สื่อข่าวประจำ SUNDAY PERSPECTIVE SECTION หนังสือพิมพ์ THE BANGKOK POST ๗ แห่งปัจจุบัน พร้อมกับทำงานแปลหนังสือ เขียนคอลัมน์และบทความต่าง ๆ